

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXVII • Núm. 1.385 • 1,90 €

6 • abril • 2006

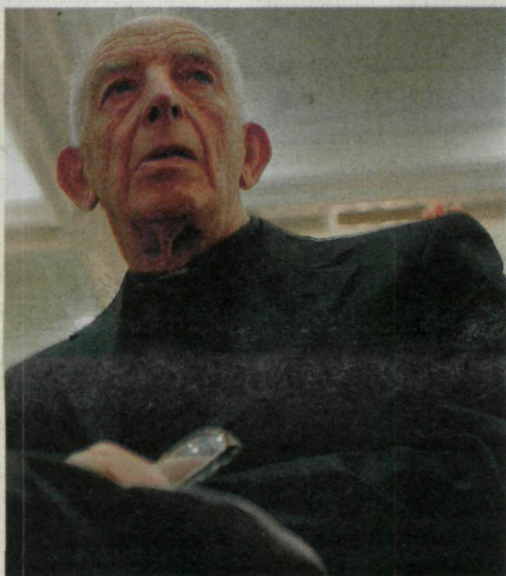
«L'home és un aprenent i el dolor és el seu mestre; ningú no es coneix a fons fins que no ha patit»
Alfred de Musset

Segons el P. Reid la pau només s'aconseguirà amb un diàleg sense exclusions

Entrevista a Alec Reid, religiós i mediador en el conflicte basc

El redemptorista nord-irlandès Alec Reid ha estat un dels homes clau en el procés de pacificació de l'Ulster i de desarmament de l'IRA. La seva valiosa experiència als carrers de Belfast va facilitar que un capellà de Bilbao el convidés a col·laborar en una possible resolució del terrorisme etarra.

Sis anys després de la seva primera visita al País Basc s'ha aconseguit que ETA anunciés un alto el foc permanent. Reid explica que perquè aquest cessament de la violència sigui definitiu s'ha d'obrir un diàleg amb tots els sectors polítics i socials, sense exclusió de cap mena. Per a aquest religiós, això implica que s'ha d'escoltar i entendre el patiment de les víctimes del terrorisme, però que també hi ha d'haver un acostament als sectors pròxims a l'esquerra abertzale, i defensa que només amb un diàleg sense restriccions es pot aconseguir la pau. Alec Reid també creu que el diàleg de debò

només es dona quan veiem en l'interlocutor no pas el nostre enemic, sinó una criatura de Déu, una persona amb tota la seva dignitat humana.

Pàg. 10

en primer pla

El llenguatge espiritual de les campanes

Com a instrument musical, la campana prové d'Orient i va ser introduïda a Occident a través del cristianisme. Constitueix un element essencial en la nostra cultura, tant per la seva funció litúrgica com pel seu paper com a mitjà de comunicació de masses. El so de la campana sol considerar-se un ressò de l'omnipotència divina —com la «veu de Déu»— que, quan se sent, condueix l'ànima més enllà dels confins del que és terrenal.

«La campana ens diu que cal deixar de banda els neguits i els egoïsmes, que la vida és fugissera i que estem cridats a viure de forma diferent, més cordial, acollidora, dialogant i oberta al Transcendent», explica Mn. Vicenç Alfonso, president de la Confraria de Campaners de Catalunya. I afegeix:

«Tant de bo que sempre que sentíssim el toc de les campanes fos una invitació a la reflexió, al recolliment i a posar el nostre cor en pau.»

Pàg. 3, 4 i 5

L'Església compta amb quinze cardenals més

El 24 de març Benet XVI va presidir el primer consistori de creació de nous cardenals del seu pontificat. El Papa va assenyalar repetidament als nous purpurats: «Compto amb vosaltres» per complir amb la missió de l'Església d'anunciar que «Déu és amor». Dels 15 nous cardenals, 8 són europeus (entre ells, l'arquebisbe de Toledo, Antonio Cañizares), 3 asiàtics, 2 nord-americans, un africà i un llatinoamericà. Dotze tenen menys de 80 anys. A partir d'ara el Col·legi Cardenalici està format per 193 membres de 66 països, d'ells, 120 electors.

Pàg. 7

Nou capellà per a la diòcesi de Terrassa

Amb només 24 anys, Mn. Jordi Peña es va convertir el 26 de març passat en el sacerdot més jove del bisbat de Terrassa. Va rebre l'orde presbiteral de mans del bisbe Josep Àngel Saiz, que tot prenent com a referència el seu propi lema episcopal, va convidar el jove capellà a «anar mar endins i calar les xarxes». Mn. Jordi Peña esdevé també el tercer sacerdot ordenat en la recent història de la diòcesi egarenca.

Pàg. 17

Gala benèfica pel Camerun de les Missioneres de Natzaret

Amb la presència estel·lar del jugador blaugrana Samuel Eto'o, més de set-centes persones es van aplegar recentment a l'Auditori de Cornellà per participar en la gala benèfica *Una nit pel Camerun*, organitzada per l'ONG Bits Sense Fronteres. Un sol objectiu va moure tots els que s'hi van aplegar: ajudar en els projectes solidaris que les Missioneres de Natzaret duen a terme des de fa anys al Camerun.

Pàg. 21

**Resultats
del XXI
Concurs Bíblic**

Pàg. 33 a 36

Sumari

Pàg. 8 Projectes de la Custòdia de Terra Santa pels Llocs Sants

Pàg. 18 Girona: XXXVI Trobada de professionals del Turisme

Pàg. 19 Lleida: nou Secretariat de Confraries i Germandats

Pàg. 22 Tarragona: modificat el mapa d'agrupació de parròquies

Pàg. 27 El bisbe Casaldàliga rep el Premi Internacional Catalunya

Amics de Jesús

**Sant Gregori
Magne ens
ofereix una
història bonica**

Pàg. 20

Editorial

Alto el foc d'ETA

La banda terrorista ETA ha decretat un alto el foc que ha trasbalsat l'escenari polític espanyol i, especialment, el del País Basc. La notícia ha estat rebuda majoritàriament amb gran esperança, encara que amb molta prudència, ja que ningú pronostica com a fàcil el camí que pot portar a una pacificació definitiva.

Les primeres conseqüències ja s'han vist en els dies següents al comunicat etarra. El president del Govern ha rebut el cap de l'oposició en un clima positiu de col·laboració, després d'uns mesos de crispació política alarmant, on semblava que seria impossible arribar a qualsevol tipus d'acord fos del tema que fos. Està clar que la possible fi del terrorisme d'ETA és un tema massa seriós perquè Govern i oposició segueixin la seva guerra sense quarter. Tots dos partits amb desig de guanyar les properes eleccions saben que els electors no entendrien que deixessin passar aquesta oportunitat de fer front comú per intentar acabar definitivament amb aquesta xacra que dura ja més de trenta anys. És molta la distància que separa els dos principals partits estatals, però, tots dos són conscients del desig majoritari de la ciutadania de veure algun dia que ETA és un malson ja superat.

Els cristians, especialment, hem de tenir esperança davant d'aquest procés i així ho han manifestat alguns dels nostres prelats. Si tot acabés bé, es tornaria a demostrar que la pau és més forta que l'odi, i que la reconciliació és possible malgrat les múltiples ferides que es puguin haver provocat. De fet, en ocasions similars, com a Irlanda, l'Església i, concretament alguns eclesiàstics, han tingut un paper important en les negociacions i en els acords que han dut definitivament al final del terrorisme de l'IRA. També l'Església ha estat mediatadora en altres conflictes internacionals que aparentment semblaven difícils d'assolir.

Esperança no vol dir ingenuïtat. El camí serà feixuc i no es pot saber a hores d'ara si arribarà al seu terme. Altres intents de treva de la mateixa banda

terrorista han estat fallits i de nou van tornar les armes i la violència. A més, els equilibris en aquestes situacions són sempre difícils, els governs han de fer concessions per assolir la pau, però s'han de respectar les lleis que regeixen el nostre Estat aprovades democràticament pel poble, així com les decisions judicials, tot això sense oblidar els altres protagonistes de tota aquesta història que són les víctimes importants dels múltiples atemptats terroristes. El punt de trobada entre justícia i reconciliació de vegades és difícil de trobar, encara que, certament, per fer-ho, cal molta bona voluntat i un esperit d'obertura que eviti els enroc immobilitistes que impossibiliten qualsevol acord.

Els polítics a partir d'ara han de fer el seu treball, els negociadors també s'han de posar en marxa, els afectats han de sentir la seva veu, i nosaltres, els creients, com en tantes altres ocasions, hem d'eleva la nostra pregària al Déu de la pau, perquè tot aquest procés pugui acabar de la millor forma possible. La violència i la mort no poden ser mai acceptades com a mètode pels seguidors de l'Evangeli de Jesucrist, l'ull per ull i dent per dent, la venjança com a resposta, o la il·legalitat contra la il·legalitat, no duran mai veritablement a la pau. No fa tant de temps que vam tenir una experiència que ho demostra: el GAL, que l'única cosa que va aconseguir va ser augmentar el nivell de violència, ja que al terrorisme d'ETA s'hi va sumar el vergonyós terrorisme d'Estat.

Un altre exemple el tenim aquests dies a Israel, la mà dura proposada per Benjamin Netanyahu i pel seu partit, el Likud, ha estat durament castigada en les darreres eleccions. Els israelians estan cansats de tanta violència i de veure que la llei del talió fa molts anys que funciona sense cap resultat positiu. Fins i tot el mateix Ariel Sharon, en altre temps un dur falcó del Likud, es va adonar que així no arribaria mai la pau. Confiam també que a la terra de Jesús, com a la nostra, vinguin temps millors, temps de més pau.

CATALUNYA+ CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Consuelo Chaves, BARCELONA; Guillem Farré, CASTELLÓ; Carles Sánchez, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Cristina Sánchez, MALLORCA; Guillem Ferrer, MENORCA; Miriam Díez, ROMA; Antoni Mirabet i Cristina Orduña, SEUD'URGELL; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Víctor M. Cardona, TORTOSA; Jordi Castellet, VIC

Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Dani Majà, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Lluís Serra, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtès de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA
Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820

a/e: redaccio@catcrist.com (Redacció)

a/e: administracio@catcrist.com (Administració i subscripcions)

a/e: publicitat@catcrist.com (Publicitat)

Pàgina web: www.catalunyacristiana.com

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Administració: Isabel Giralt (comptabilitat), Eduard Masllorrens (subscripcions)

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol i Andorra: 95,90 €
Gibraltar i Portugal: 99,51 €
Resta d'Europa: 164,61 €
Amèrica i Àfrica: 197,32 €
Àsia i Oceania: 265,13 €

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

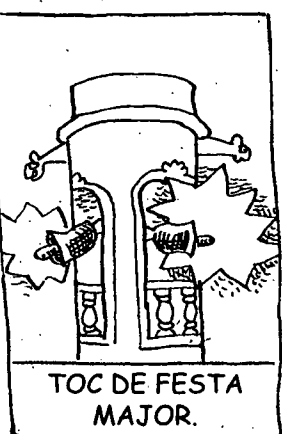
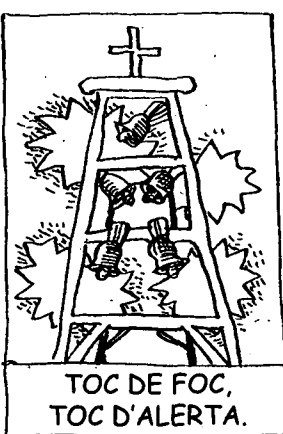
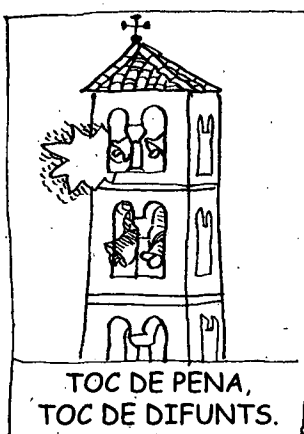
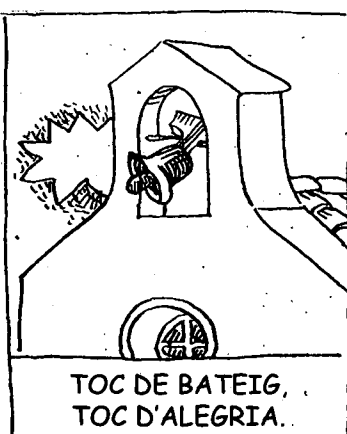
«L'home és un aprenent i el dolor és el seu mestre; ningú no es coneix a fons fins que no ha patit» (Alfred de Musset. Poeta, dramaturg i novel·lista francès. 1810-1857)

Una gran majoria rendeix culte al cos humà «gairebé exclusivament», atents i atentes a tot el que l'enforteix i manté en forma, i a les tècniques, arts i cures que «l'embelleixen». En canvi, són minoria els qui s'ocupen de la salut i fortaleça de l'ànima i de la «bellesa» del cos (constituïda per les virtuts). En contrast amb el que el cos necessita, a l'ànima li calen elements molt simples i a l'abast de tothom, com «petites dosis periòdiques de meditació», petites fraccions diàries per bussejar en la pròpia consciència o una cosa gratuïta i de sobra en la vida com «el dolor», del qual afirma el poeta Musset «que ningú no es coneix a fons fins que no ha patit». Un altre gran poeta, José Martí (heroi de la independència

cubana) ens revela un valor inherent al dolor quan diu: «Mai sense dolor profund l'home ha produït obres veritablement belles». Del mateix segle romàntic que els anteriors és el no menys cèlebre George Meredith, poeta i novel·lista anglès, afegeix: «No hi ha res que el cos pugui patir que no serveixi de profit per a l'ànima.» Sembla, doncs, que el dolor (com els contratemps, les desil·lusions, les situacions ingrates...) poden ser punts de partida cap a horitzons lluminosos, metes noves i estats individuals de transformació i riquesa interior, «si ens ho prenem des del costat espiritual», no des de les passions, els únics valors de les quals són l'ociositat i el plaer.

LA TIRA DEL PRIMER PLA

Per Pilarín

en primer pla

Les campanes: la veu eterna de Déu

■ Entre les seves múltiples finalitats, destaca la de convocar l'assemblea cristiana per a la celebració eucarística

La campana constitueix un element essencial a la nostra cultura, tant per la seva funció litúrgica com pel seu paper com a mitjà de comunicació de masses. Davant de l'avenç tecnològic imparabile, la seva missió ha quedat relegada a un segon terme. Això no obstant, en ocasions torna a cobrar un protagonisme inusual.

Les campanes més antigues s'han trobat a la Xina i daten del segle XII aC. Per als xinesos, aquest instrument musical representava l'harmonia de l'univers. La seva implantació es va estendre ràpidament a altres països orientals, com el Japó, Corea, Vietnam o Tailàndia. En els països de la conca del Mediterrani, les campanes amb batall més remotes que es coneixen s'han trobat en vestigis arqueològics de Cnossos, a Creta, confeccionades a base de terracota fa tres mil anys. Les de bronze més antigues provenen d'Iran i de la zona del sud del Caucas.

A l'imperi romà, es feia servir fonamentalment per espantar els esperits malignes. Es penjaven campanes al coll dels animals domèstics (cavalls, ases, vaques, gossos, etc.) com a signe de protecció per als humans. Les dones a Esparta tenien el costum de sortir al carrer tocant petites campanes i picarols quan moria un rei o un emperador. Es conserven molts exemples de l'ús de campanes en tombes i monuments funeraris de l'antiguitat, amb la creença que espantarien les forces del mal.

Segons la història de la campanologia, les fonts cristianes més antigues es remunten a la zona d'Egipte i Palestina, on van aparèixer els primers monjos i anacoretes. Des de temps immemorials s'ha representat sant Antoni Abat, que va viure com a ermità prop del riu Nil, amb un bastó i una campana. Sant Jeroni també va conèixer l'ús litúrgic de les campanes. Es conserven moltes peces d'aquella època: la majoria són d'origen copte i estan ornamentades amb una simple creu. En el Museu Nacional del Carilló, a Asten (Holanda), es conserva una campana que va pertànyer a sant Blai.

Quan es va estendre la cristiandat per Europa, les campanes es van fer servir cada vegada més amb finalitats religioses. Inicialment, sembla que es van fer servir en monestirs. L'any 513, el monjo Cesari va promulgar una regla a Arles, al sud de França, en què hi havia un precepte segons el qual es cridaria l'atenció als monjos que arribessin a l'església quan la campana hagués deixat de sonar. Aquesta és una de les proves documentals que hi ha pel que fa a l'ús de campanes per anunciar les hores canòniques dels oficis.

Hi ha evidències que les campanes de bronze ja es feien servir a França des del segle V. A partir del segle següent, hi ha documents que demostren que les campanes tenien un ús generalitzat a l'Europa occidental. Les dimensions de les campanes van començar a augmentar des del moment que les campanes van deixar de tocar-se portant-les a la mà. Al voltant de l'any 1000, era normal que les campanes pesessin al voltant d'una tona. Al monestir de Helmarhausen (Alemanya), el monjo Teofil va escriure el

1125, en el tractat *De diversis artibus* —que descriu de forma detallada tot tipus d'arts i oficis—, un assaig titulat *De campanis fundendis*, sobre la fosa de les campanes.

El «senyal de l'església»

Pel que fa a la denominació, la font més antiga de la paraula *campana*

és una carta escrita, aproximadament l'any 515, pel diaca Ferrando de Cartago a Eugipi, un bisbe de la regió de Nàpols. Hi ha una altra tradició, d'origen dubtós, segons la qual el terme *campana* es va fer servir per primera vegada un segle abans, per Paulí, bisbe de Nola. Aquesta ciutat es troba en un districte italià anomenat Campània, d'on probablement vindria el mot. D'altra banda, la paraula *tinnabulum* —mot onomatopèic que es

Diàleg de fe i pregària

«Fa sentir la seva veu, que ressona entre cel i terra. És el diàleg de la fe i la pregària, suspès al capdamunt, sobre la nostra vida terrenal, horitzontal i profana. Un cant metàl·lic, intèrpret d'un altre cant, vocal, que puja a les altures per invocar aquí a la terra l'efusió de les benediccions de Déu.» Són paraules del papa Pau VI tot referint-se al llenguatge de les campanes. El so de la campana acostuma a considerar-se un ressò de l'omnipotència divina —com la «veu de Déu»— que, quan se sent, condueix l'ànima més enllà dels confins de la mundanitat.

Les campanes —instruments de percussió que tenen una alta vibració sonora— tenen una funció simbòlica: connecten l'espiritual amb el terrenal. La seva veu repica en un llenguatge universal, entès per tothom, amb sons que sonen amb puresa absoluta, en una expressió eterna de sentiments. L'escriptor francès Chateaubriand va comentar el 1802: «Quan celebrem, els carillons i les veus sonores de les campanes semblen augmentar l'alegria general. És joia pura, expressada en una escala de sons immensa. No obstant això, quan ocorren calamitats, el seu so esdevé terrible.»

La introducció de la campana amb l'objectiu de convocar l'assemblea cristiana per a la celebració eucarística va tenir lloc el segle VII. De la mateixa manera, la veu de les campanes advertia els fidels dels principals esdeveniments que tenien lloc a la comunitat (defunció d'algun veí, la pèrdua d'un ramat, la celebració d'una festivitat...).

sia cristiana antiga feia servir el terme *signum* («signe, senyal»). L'any 615, quan el rei franc Clotari II va assetjar la ciutat francesa de Sens, el bisbe Lupus va congregar la població amb la *signum ecclesiae* («senyal de l'església»). Segons l'historiògraf que relata els fets, aquesta campana tenia un «so voluminós». Espantat per «la veu santa i desconeguda», l'exèrcit enemic va fugir.

A partir dels segles XIII i XIV als països del nord d'Europa les ciutats ja s'havien configurat des del punt de vista urbanístic. Els monjos van deixar de dedicar-se de manera exclusiva a la fosa, que gradualment va esdevenir un ofici gremial. Per exemple, l'any 1337 el mestre Gillis de Bruges fonia campanes, canons i estris de cuina, tots fabricats en bronze. El gremi dels campaners es va fundar a Utrecht (Holanda) el 1505. Abans, els campaners pertanyien al mateix gremi que els ferrers.

Són les inscripcions que duen les mateixes campanes els millors testimonis sobre la seva història. Des del 1285 fins a l'actualitat, la tradició dicta que a la inscripció de la campana hi

consti el constructor. A partir del Renaixement, les campanes van cobrar importància no només com a peces individuals, sinó també agrupades en carillons, l'acceptació general dels quals va tenir lloc a partir del segle XVI. És a partir d'aquest segle quan les campanes van començar a estar associades a la senyalització del temps. Són in comptables els exemples que es conserven de campanes acoblades a rellotges per marcar les hores.

L'ofici de campaner es troba actualment en perill d'extinció. Durant segles les campanes es brandaven manualment, però en les últimes dècades aquest sistema ha anat desapareixent de manera progressiva. S'ha imposat l'electrificació de les campanes, consistent en la implantació d'un complicat mecanisme format, entre altres coses, per un motor i un martell electrònic, el resultat del qual és la programació dels repics de les campanes del campanar. Hi ha qui reivindica l'art de brandar campanes com es feia anys enrere, ja que es queixen que el so produït per l'electrificació de les campanes és molt monòton.

Miquel Àngel Codina

L'església i la campana han estat associades des de fa molts anys, tal com posa en evidència aquest relleu medieval.

Benedicció de les vuit noves campanes de Sant Joan de les Abadesses

SANT JOAN DE LES ABADESSES.— El diumenge 19 de març va tenir lloc la solemne benedicció de les vuit noves campanes al monestir de Sant Joan de les Abadesses. Aquestes campanes van ser encarregades la tardor passada a la foneria Bachert de Karlsruhe (Alemanya) i van arribar a Sant Joan de les Abadesses el 7 de març passat.

La cerimònia, amb una missa solemne, va ser presidida per Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic. Va ser després de l'homília que va començar el ritu de benedicció i bateig de les noves campanes. Les vuit campanes estaven exposades davant del grup escultòric del Santíssim Misteri. Mentre la capella cantava un emotiu *Veni Creator Spiritus*, es va fer l'encensament de les campanes i, posteriorment, el bateig de cadascuna d'elles.

En aquest moment, mentre s'enumeraven les característiques tècniques de la campana i el nom dels acompanyants o padrins, es batejaven les campanes amb el nom a qui anaven dedicades: Santíssim Misteri, sant Joan Baptista i sant Joan Evangelista, santa Maria la Blanca, sant

Joan i Pau, santa Magdalena, sant Isidre, beat Miró de Tagamanent i sant Antoni. Després, els acompanyants o padrins tocaven per primera vegada la campana benedida i, seguidament, passaven a tocar-la el bisbe de Vic i Mn. Josep Molist, rector de la parròquia de Sant Joan i Pau, en representació de la parròquia i de tot el poble. Així es va repetir fins a vuit vegades, deixant les campanes preparades per al servei litúrgic al qual seran destinades.

Aquesta gran festa de benedicció va anar acompanyada per una magistral conferència sobre la història campanera de les nostres contrades, que va fer-se el dissabte 18 de març als locals parroquials, a càrrec del P. Valentí Tenas i Bartrina, monjo de Montserrat i fill de la vila; a més, és

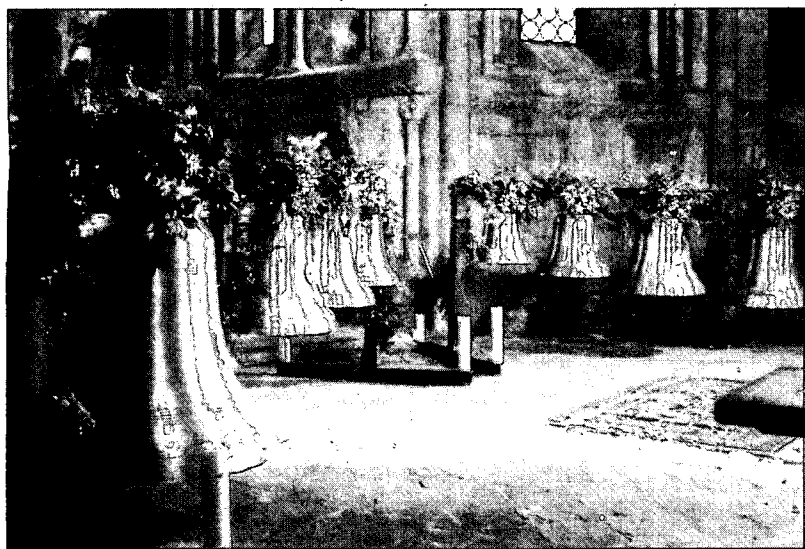
Mons. Romà Casanova bateja una de les campanes.

secretari de la Confraria de Campaners de Catalunya. Aquesta va ser la darrera gran festa abans de l'estrena de les campanes que serà la propera Pasqua de Re-

surrecció del Senyor.

A causa de la transcendència de l'esdeveniment i de les poques possibilitats de tornar a viure cerimònies d'aquestes característiques de tan a prop, hi va haver una gran resposta de la feligresia santjoanina i el monestir es va omplir de gom a gom. Acabem amb una frase que deia Mn. Ton Martí, antic rector de Sant Joan i Pau: «Que les noves campanes proclamïn l'amor del Crist i siguin sempre la veu col·lectiva del meu poble que celebra, plora, canta i fa festa, una fe i una pàtria: Catalunya!»

Ferran Hernández i Suriñach

Les vuit grans protagonistes.

Tocs de campana

La gran diferència entre els tocs d'abans i els d'ara és el mecanisme que fa voltejar les campanes. En altres temps, les campanes es feien sonar amb una corda que s'estirava manualment; actualment, és un mecanisme electrònic el que acciona el repic de les campanes. En els tocs de campana intervenen diferents factors, com ara la velocitat, el ritme, el nombre de campanes que hi participen i l'ordre amb què ho fan, etc. Cal dir que cada poble té els seus tocs.

Cal destacar els següents: tocs a morts (de vegades es distingia fins i tot la classe social del difunt i si era un home, una dona o un infant); toc de combregat (servia per cridar la gent per tal que acompanyés el capellà a donar la comunió a un malalt en perill de mort); tocs d'alarma (per exemple, si hi havia un incendi, s'acostava una tempesta o si algú s'havia perdut); tocs relacionats amb el temps: de les hores, de matines o d'alba (5.30), d'Angelus (12.00), etc. i els tocs relacionats amb les celebracions religioses (Quaresma, Setmana Santa, per anar a missa, de novena, de Rosari...).

El naixement de les campanes

Seguir de prop el procés de la fosa de campanes és participar d'una forma de litúrgia de gran valor simbòlic, d'acord amb la missió que els ha estat assignada de ser la «veu del Senyor» per convocar els fidels en circumstàncies variades i, sovint, per marcar el pas de les hores.

He tingut la sort d'assistir a diverses foses a Alemanya. Aquestes campanes tenen un prestigi mundialment reconegut, tant per la seva qualitat sonora com per la seva ajustada afinació. Cada campana és dissenyada segons el seu destí, tonalitat o l'equilibri sonor amb les companyes d'un conjunt. Cada campana surt de la fosa amb la tonalitat prefixada; no són mai tornejades, cosa que faria perdre brillantor i vellutament a la seva sonoritat.

Ja des de la preparació del motllo, s'estableix un conjunt d'etapes fins a la fosa. Inicialment, es construeix el motllo —nucli— amb fang, que serà la part buida de la campana. Damunt s'hi forma una altra capa de fang, coberta de cera, on s'hi col·loquen les imatges i les inscripcions —també fetes

amb cera— i ja tenim l'aspecte del que serà la campana; aquesta capa s'anomena «falsa campana». Damunt d'aquest model s'hi impregna una capa, inicialment fina, de fang que va formant en negatiu totes les inscripcions. Posteriorment, es va cobrint amb una capa gruixuda de fang que s'anomena «manta».

Una vegada sec tot el conjunt, es fon la cera de l'interior amb carbó de llenya i s'aixeca el vetust embolcall de la manta i la «falsa campana» es destrueix. Es torna a col·locar la manta damunt del nucli i ens queda un buit que s'omplirà del bronze que formarà la campana. Aquests motllos s'enterren a pressió i queden a punt per a la fosa.

Un profund sentit religiós

En el dia assenyalat per a l'operació hi assisteix la feligresia. Es tracta d'una presència i d'un testimoni per al naixement de les campanes. L'acte sempre es realitza en divendres i a les tres de la tarda, hora del sacrifici de Jesucrist a la creu. Prèvia salutació del

cap de la foneria i quan els piròmetres marquen el punt òptim, s'estableix un silenci mentre el sacerdot pronuncia la benedicció del magma, encara dins el forn, i es prega amb el Pare-nostre. Llavors el cap de la fosa proclama en veu alta: «En nom de Déu!» i uns cops secs repenten el tap del forn. Tot seguit, emergeix, roent i furiós, el metall fos que crepita pels canals de ceràmica que el menaran a cada motllo, entre el soroll nerviós del metall roent, fum i flames produïdes pel xoc violent del metall roent amb els elements que va trobant, i sobretot a l'entrar al motllo.

L'espai de la fosa sempre està presidit per un Sant Crist, a qui s'invoca per a l'encert de l'operació, que és d'alt risc per als actuants i pel material. En un ambient de pols, fum i gasos en combustió, s'acaba l'emmotllament i cada feligresia beneeix les seves campanes, es fa una pregària ja establerta en els còdexs de benediccions, s'entonen himnes propis de cada advocació i finalment es canta el *Te Deum* en alemany, que allí tothom sap. Algunes vegades fins i

tot l'hem sentit en gregorià.

Són uns moments intensos i emotius viscuts al peu del forn, que durant hores ha bramat amb ferotgia fins al moment de lliurar en silenci el seu preciós aliatge que es transformarà en les campanes, que quedaran enterrades uns dies, com en un recés per perdre gradualment la seva ardència i posteriorment proclamar les seves veus, la veu del Senyor, als quatre vents.

Aquí hi escau el primer vers del poema *La campana*, de Johann Christoph Friedrich von Schiller, i que els alemanys saben de memòria: *Fast gemauert in der erde:*

Ben murallat a la terra
Hi ha el motlle cuit de fang
Avui se'n farà una campana.
Apa, nois, mans a l'obra!
La suor ha de regalimar pels vostres fronts.
Que aquest treball sigui lloat pel vostre mestre.
Però la veritable benedicció ve de Dalt.

Gaspar Vilarrubias i Codina

L'ENTREVISTA

Mn. Vicenç Alfonso és el president de la Confraria de Campaners de Catalunya

—Mn. Vicenç, com va sorgir la iniciativa de crear la Confraria de Campaners de Catalunya?

—El setembre del 1986 el bisbe Ramon Malla va nomenar-me rector d'Os de Balaguer, un poble petit de la vall d'Àger. Va ser allà, en una reunió a l'ajuntament amb l'alcalde d'aquell moment, Josep M. Freixes, i un grup de joves, on va sorgir la iniciativa de crear un tipus de trobada que fos original, arran de retre homenatge a Josep Otín, que havia estat durant molts anys el campaner del poble. Així va néixer la idea de fer una trobada de campaners i l'abril del 1987 vam celebrar-ne la primera edició. Va ser un èxit i ens va animar a continuar aquest tipus d'aposta pel món cultural i tradicional.

—Quin va ser el pas següent?

—El 1991 vam participar en el primer Congrés Internacional de Campaners d'Europa, a Sogorb, on vam presentar una ponència sobre les trobades de campaners a Os de Balaguer. Va ser una experiència molt enriquidora i ens va permetre conèixer l'associació Amics de les Campanes de Sogorb, el Gremi de Campaners Valencians i altres entitats d'Itàlia, Holanda i Alemanya; així com contactar amb el P. Valentí Tenas, monjo de Montserrat, que esdevindria amb el temps una persona molt important per tal de crear, el 2 d'octubre del 1993, la Confraria de Campaners de Catalunya com una necessitat per coordinar i treballar en tot allò referent a l'àmbit de les campanes a casa nostra. Aquest 2006 celebrarem la XIX Trobada de Campaners amb la mateixa il·lusió que el primer any i amb la particularitat que ja no sóc el rector d'Os de Balaguer, però continuo sent el president de la Confraria.

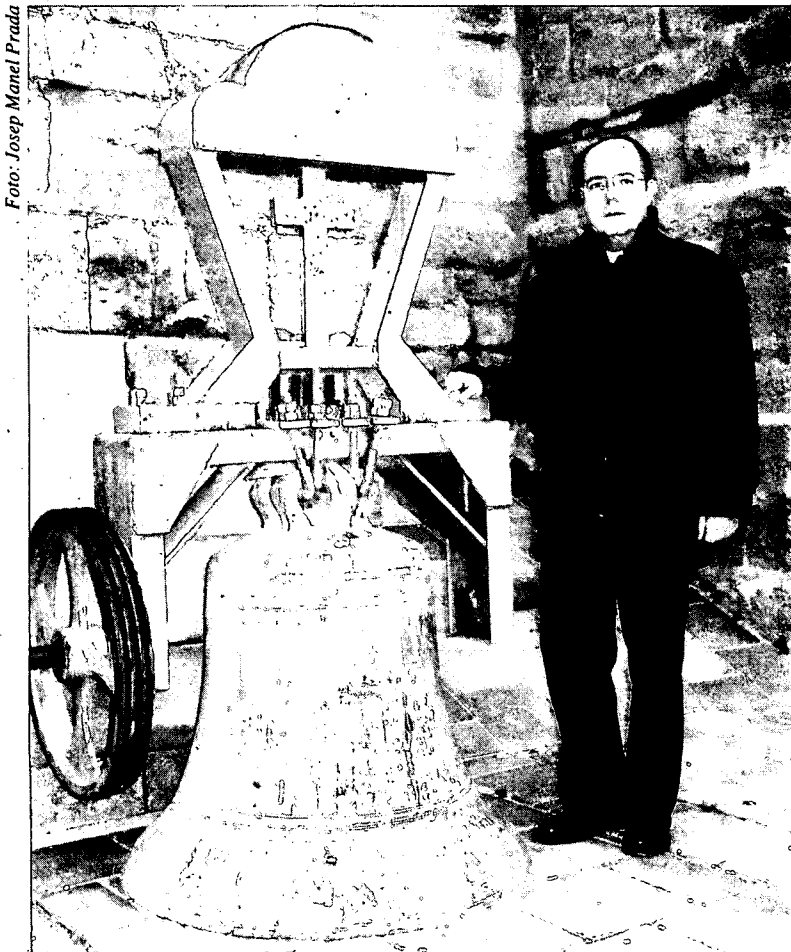
—En queden pocs, de campaners?

—Els campaners són avui dia gent gran. Durant molts anys i de forma senzilla han fet una gran tasca a molts pobles de Catalunya, atès que comunicaven als veïns els esdeveniments de dolor o de joia. Han estat persones oblidades; per això nosaltres, com a Confraria, volem retre'ls tot el nostre reconeixement i agraïment. Les trobades de campaners van dedicades a ells. Al llarg d'aquests anys hem aconseguit una colla d'amics campaners, que ara ja toquen a Glòria al cel. A partir d'aquestes trobades, han anat sorgint iniciatives a diversos pobles de Catalunya que han possibilitat que els campaners, ja grans, ensenyin a joves i petits els diferents tocs perquè no es perdin. D'alguna manera han fet escola; s'han convertit en docents, en transmissors d'un vell art: el de fer parlar les campanes. Malgrat que ja són pocs els campaners, cada any en vénen a la trobada uns setanta, de les terres de Lleida i de la resta de Catalunya, però també d'Aragó, Cantàbria, Lleó, València, Terol o Valladolid, així com d'Itàlia, Holanda i Alemanya.

—Quines activitats realitza la Confraria de Campaners de Catalunya?

—La junta directiva es reuneix periòdicament per preparar l'acte principal, la Trobada de Campaners, que té lloc el darrer diumenge d'abril. Elaborem la revista *El Batall*, que va néixer el 1998 com a necessitat de comunicació i difusió del món campaner; enguany en sortirà el número 12 per celebrar la XIX Trobada. Participem en diferents actes: conferències, articles, publicacions, programes de ràdio, benedicció de campanes, festes patronals en les quals es vol tornar a recuperar el toc de les campanes, etc. Dins del marc de la Trobada preparem l'acte més oficial, el pregó, que aquest any anirà a càrrec de l'alcalde de Lleida, Àngel Ros; a continuació tindrem una actuació musical. El bisbat està elaborant una obra sobre la història de la diòcesi de Lleida. Hi ha un capítol dedicat exclusivament a les campanes en general i a les campa-

L'actual rector d'Alcoletge i Vilanova de la Barca és el president de la Confraria de Campaners de Catalunya, entitat que el darrer cap de setmana d'abril organitza la Trobada de Campaners a Os de Balaguer. Mn. Vicenç Alfonso Miret ens fa memòria de com va néixer aquella iniciativa, avui consolidada; quins van ser els motius pels quals va reeixir una confraria de campaners i quina realitat viu avui el món de la campana des del seu vessant religiós i cultural.

«La campana ens diu que estem cridats a viure de manera oberta al Transcendent»

«En aquest nou mil·lenni, les campanes gaudeixen de bona salut»

nes de la Seu Vella, l'antiga catedral, en particular.

—Com van les obres del futur Museu de la Campana?

—La Confraria i l'ajuntament col·laboren conjuntament en la rehabilitació del castell d'Os de Balaguer, que acollirà el Museu de la Campana. Tenim ja la sala gòtica restaurada, que l'any passat va acollir la primera mostra del futur museu. A l'antic torreó del segle X s'instal·larà el carilló, que possibilitarà que es facin audicions i concerts. També està avançant l'espai per a la seu de la Confraria i de l'arxiu. Volem que el futur Museu de la Campana sigui didàctic i que els infants puguin entendre què és una campana i fer-la tocar.

—Quina ha estat l'evolució de la Trobada de Campaners al llarg dels anys?

—Des de la primera trobada, ara fa dinou anys, fins ara hem mantingut uns elements principals,

com que sigui una festa de tot el poble d'Os de Balaguer, de la qual ens puguem sentir orgullosos; donar identitat al poble com a vila campanera; contribuir a la difusió turística de la zona; promocionar els productes artesanals que s'hi elaboren (vi, mel, torrons, embotits...) i, sobretot, ampliar la trobada a l'estudi i a la investigació, que no quedi reclosa dins de l'àmbit del folklore. Per aquest motiu sempre s'han realitzat jornades dedicades a conèixer més científicament la fosa de les campanes, tant al nostre país com a l'estranger, els mestres campaners, etc.

—Com s'organitza aquest esdeveniment?

—Tot el poble d'Os s'encarrega de la «infraestructura» de la Trobada: les dones preparen l'embotit i el porc per poder fer el dinar de germanor (més de mil comensals), el jovent es responsabilitza del servei d'aparcament, de la venda de tiquets o de servir les taules, etc. El poble, que es posa els seus millors arres, viu una autèntica festa major. També la missa solemne marca un moment especial de la trobada, presidida per una autoritat eclesiàstica i concelebrada pels mossens que ens acompanyen. A més, tenim cura de la part musical de la celebració. Per donar més ambientació a la festa, ja fa uns anys que fem la Fira de les campanes y la Fira d'oficis perduts, repartits entre els carrers centenaris del poble. Així, es recupera un temps, ja passat, en què la pressa i l'estrès no hi eren. Tot això no seria possible sense la tasca de l'Ajuntament d'Os de Balaguer, del seu alcalde, Ignasi Cortés, i de tot un grup de dones encapçalades per l'entranyable Antonieta Hospital, campanera sagristana i *alma mater* del poble.

—Després del Concili Vaticà II semblava que les campanes emmudirien. No ha estat així, oi?

—Certament, després del Vaticà II semblava que les campanes ja no eren importants com a mitjà de comunicació i en molts llocs van emmudir, es van abandonar i van caure en el silenci i l'oblit. Només eren reclamades per un petit grup de romàntics que les trobaven a faltar. Amb el pas del temps i amb una sensibilitat nova, i sobretot arran de fets com les trobades d'Os de Balaguer i la tasca dels campaners, actualment són molts els campaners que tornen a fer sentir les seves campanes. També s'han restaurat i ampliat conjunts de campanes arreu de Catalunya. Podem dir que en aquest nou mil·lenni, les campanes gaudeixen de bona salut.

—La campana és la veu de Déu?

—Sí, la campana sempre ha estat la que ha convidat el poble fidel a les celebracions litúrgiques; la que ha comunicat els esdeveniments quotidians de la vida del poble. La campana ens diu —si ho volem sentir— que no cal córrer tant, que cal deixar de banda els neguits i els egoïsmes, que la vida és fugissera i que estem cridats a viure de forma diferent, més cordial, acollidora, dialogant i oberta al Transcendent. Tant de bo que sempre que sentíssim el toc de les campanes fos una invitació a la reflexió, al recolliment i a posar el nostre cor en pau.

—Ens pot dir alguna xifra de les campanes que hi ha actualment a Catalunya?

—No existeix una catalogació de tota la gran riquesa històrica i musical de les campanes a Catalunya. És un projecte de la Confraria, però els nostres recursos són limitats. Tant de bo algun jove estudiant que estigui preparant la seva tesi volgués portar a terme un treball tan ambiciós. Vull dir que tots aquells que estiguin interessats pel món de les campanes, dels campaners i dels campaners, tenen la Confraria a la seva disposició. Ens cal gent amb il·lusió i que se'n facin socis, ja que la seva ajuda és important per tal de treballar pel món de la cultura tradicional a Catalunya.

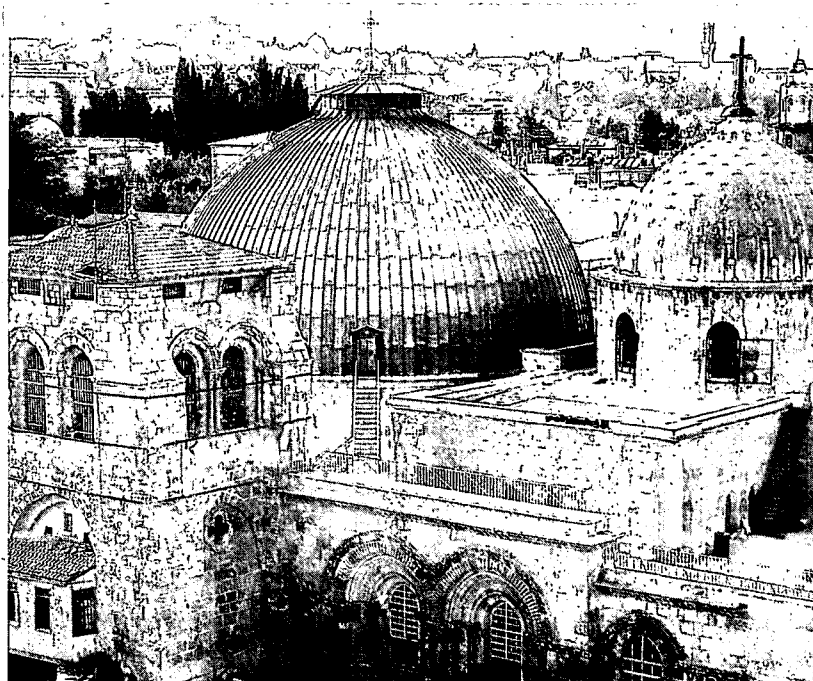
Jordi Curcó

Pelegrinatges a **TERRA SANTA**

«Pelegrins de la Paraula» al país de Jesús

Del 9 al 16 de maig

*Especial solidaritat
amb els nostres germans*

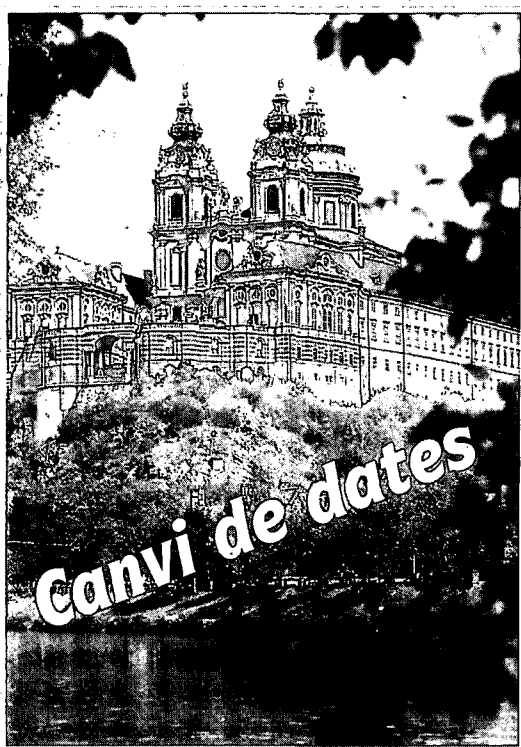
AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

G.C. 612

1a quinzena de setembre

Canvi de dates

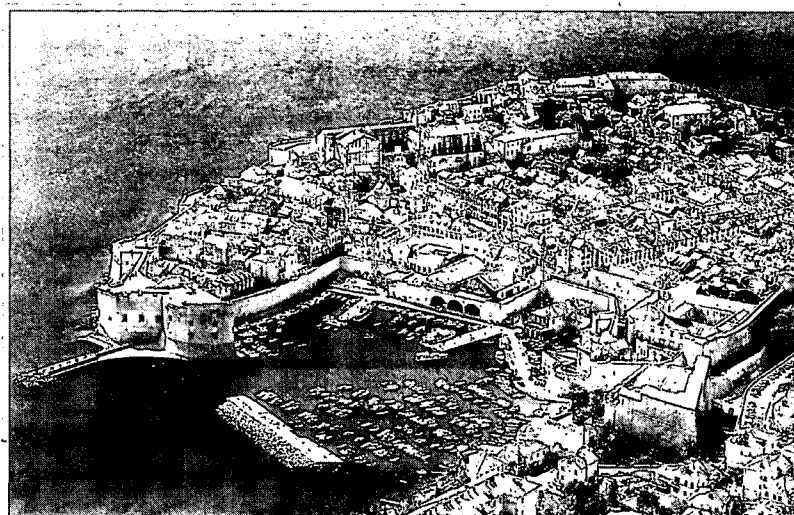
**VIENA
SALZBURG
INNSBRUCK**

*Una excel·lent combinació
d'art, cultura i gaudir dels
bells paratges austríacs*

Del 4 a l'11 d'agost

CROÀCIA

*Una ubicació
estratègica entre
els Balcans
l'Europa central
i la
Mediterrània*

Del 2 al 18 d'octubre

RUTA DE SANT PAU

Istanbul: pont Galata

**Síria i
Turquia**

*Per terres
de l'expansió
inicial del
cristianisme*

Amics de Catalunya Cristiana

Per a més informació:
(per telèfon, per correu o bé personalment):

Vaticà

església en el món

El Papa demana als nous cardenals la seva col·laboració en la missió

■ L'arquebisbe de Toledo, Antonio Cañizares, és un dels purpurats creats per Benet XVI

CIUTAT DEL VATICÀ.— En presidir el primer consistori de creació de nous cardenals, el 24 de març, el Papa va assenyalar repetidament als 15 nous purpurats de l'Església que «compto amb vosaltres» per complir amb la missió de l'Església d'anunciar que «Déu és

amor». Durant l'homilia de la missa celebrada a la plaça de Sant Pere, Benet XVI va posar en relleu que el consistori ordinari públic «manifesta amb gran eloqüència la naturalesa universal de l'Església, difosa arreu del món per anunciar a tothom la Bona Nova de Crist Salvador».

El Papa va recordar que Joan Pau II va celebrar nou consistoris, i va assenyalar que tot i que hagin canviat moltes coses al llarg dels segles respecte del Col·legi Cardenalici, «la substància i la naturalesa essencial d'aquest important organisme eclesial no han canviat». Així, va afirmar que qui exerceix l'autoritat a l'Església es distingeix per la seva «disponibilitat i generositat al servei dels altres».

Adreçant-se als nous cardenals, Benet XVI va indicar que estaven cridats a «col·

laborar amb el Successor de Pere, més estretament units a ell, en el compliment del seu peculiar servei eclesial, i això significa una participació més intensa en el ministeri de la creu en compartir els patiments de Crist». El Papa els va demanar, a més, que la porpra que vesteixen sigui sempre «expressió de l'amor de Crist, i us estimuli un amor apassionat per Crist, per la seva Església i per la humanitat».

«Compto amb vosaltres, amb tot el Col·legi Cardenalici del qual formareu part, per anunciar al món que *Deus caritas est*, i per fer-ho sobretot mitjançant el testimoni de comunió sincera entre els cristians»,

va dir el Bisbe de Roma en el moment més intens de l'homilia. També va subratllar que comptava amb els nous cardenals perquè «el principi de caritat irradiï i faci vivificar l'Església en tots els graus de la seva jerarquia, en totes les comunitats i instituts religiosos, en totes les iniciatives espirituals, apostòliques i d'animació social».

«Compto amb vosaltres —va afegir— perquè l'esforç comú de fixar la mirada en el cor obert de Crist faci més segur i

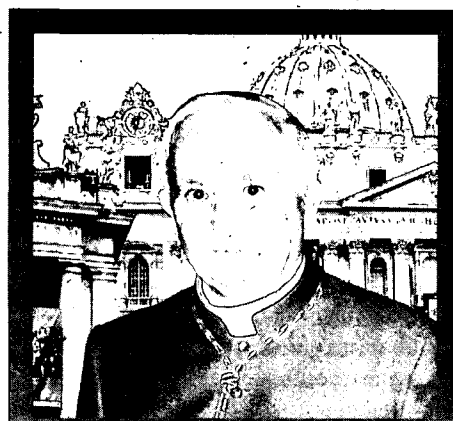
sol·licitud pastoral del Papa per la ciutat. Posteriorment, el Pontífex va lliurar la butlla de creació i va intercanviar l'abraçada de pau amb cadascun dels nous membres del Col·legi Cardenalici, que, a la seu torn, van complir el mateix gest entre ells...

L'anell, símbol d'amor

En entregar el 25 de març l'anell als nous cardenals, Benet XVI els va demanar comprometre's per verificar que tots els aspectes de la vida de l'Església estiguin impulsats per l'amor. L'anell els recorda «primer de tot, que esteu íntimament units a Crist, per complir la missió d'espòs de l'Església». «Que rebre l'anell sigui com renovar el vostre "sí" a Crist i a la seva santa Església, a la qual heu estat cridats a servir amb amor esponsal».

El Papa va explicar que «tot passa en aquest món. En l'eternitat només queda l'Amor. Per aquest motiu, comprometem-nos a verificar que cadascun dels aspectes de la nostra vida personal i de l'activitat eclesial de què formem part, estigui impulsada per la caritat i tendeixi a la caritat». «Aquest és el camí —va continuar dient— pel qual he volgut emprendre el meu pontificat convidant tothom, amb la primera encíclica, a edificar l'Església en la caritat, com a "comunitat d'amor"». Per poder aconseguir aquest objectiu, el Papa es va adreçar als cardenals per assegurar-los que la seva «proximitat, espiritual i activa, m'és de gran suport i consol».

Dels 15 nous cardenals, 8 són europeus (entre ells l'arquebisbe de Toledo, Antonio Cañizares), 3 asiàtics, 2 nord-americans, un africà i un llatinoamericà. Dotze tenen menys de 80 anys. A partir d'ara el Col·legi Cardenalici està format per 193 membres de 66 països, d'ells, 120 electors. (ACI)

El cardenal Antonio Cañizares.

«Ser cardenal significa servir en la comunió»

En una entrevista concedida a l'agència de notícies Zenit, un dels nous cardenals, l'arquebisbe de Toledo, Antonio Cañizares, manifesta que «ser cardenal és reflecteix en el color porpra que entranya ser testimoni, juntament amb el Papa, de la fe fins a la mort, si cal. És donar testimoni del Déu viu i, amb Pere, confessar que Jesucrist és l'únic salvador, l'única esperança per a tota la humanitat. Comporta viure amb el Papa, servent dels servents, en una vida de servei i entrega plena sense cap reserva, gastar-se i desgastar-se pels durs treballs de l'Evangeli, perdre la vida perquè el món cregui». Segons el cardenal, «servir en la comunió, en la unitat indestructible amb el successor de Pere, és defensar la dignitat de l'home malmenat i pobre per entregar-lo a Jesucrist». També assegura que «és una missió molt bonica, una gràcia poder estar associat al Sant Pare en el seu ministeri de confirmar en la fe, en el seu ministeri de sol·licitud per totes les Esglésies i d'amor a tothom, amb aquell amor del qual Benet XVI ens ha parlat tan bellament en la seva encíclica».

L'Església compta amb 15 nous cardenals.

laborar amb el Successor de Pere, més estretament units a ell, en el compliment del seu peculiar servei eclesial, i això significa una participació més intensa en el ministeri de la creu en compartir els patiments de Crist». El Papa els va demanar, a més, que la porpra que vesteixen sigui sempre «expressió de l'amor de Crist, i us estimuli un amor apassionat per Crist, per la seva Església i per la humanitat».

«Compto amb vosaltres, amb tot el Col·legi Cardenalici del qual formareu part, per anunciar al món que *Deus caritas est*, i per fer-ho sobretot mitjançant el testimoni de comunió sincera entre els cristians»,

expeditiu el camí cap a la plena unitat dels cristians. Compto amb vosaltres perquè gràcies a l'atenta valoració dels petits i dels pobres, l'Església ofereixi al món de manera incisiva l'anunci i el desafiament de la civilització de l'amor. Tot això m'agrada veure-ho simbolitzat en la porpra que us revesteix. Que sigui realment símbol de l'ardent amor cristià que es reflecteix en la vostra existència.»

Després de l'homilia, els nous cardenals, segons l'ordre de creació, es van agenollar davant del Papa, que els va imposar el birret vermell i els va assignar una Església de Roma com a signe de la participació en la

Els cardenals analitzen els reptes que afronta l'Església

CIUTAT DEL VATICÀ.— El 23 de març Benet XVI va presidir una reunió de cardenals d'arreu del món en què van afrontar, en una jornada de pregària i reflexió, alguns dels reptes que es plantegen a l'Església catòlica.

El primer tema, proposat pel cardenal Giovanni Battista Re, de la Congregació per als Bisbes, va ser la missió dels prelatos emèrits en l'Església, en considerar que el seu nombre creix. Es va discutir la possibilitat d'estendre l'edat límit de servei dels bisbes, que actualment està fixada als 75 anys. Després, el cardenal Dario Castrillón Hoyos, prefecte de la Congregació per al Clergat i president de la Pontificia Comissió Ecclesia Dei, va explicar el segon tema: els esforços que s'han fet per afavorir el retorn al si de l'Església dels membres de la Fraternitat Sant Pius X. Sobre això, el cardenal va dir que «els esperem amb els braços oberts»,

El Papa va presidir la reunió amb els purpurats.

encara que diversos purpurats van esmentar que els gestos de reconciliació no seran prou si la controvertida Fraternitat no accepta les resolucions del Concili Vaticà II.

El cardenal Francis Arinze, prefecte de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, va abordar la reforma litúrgica postconciliar i l'ús del missal de sant Pius V. Sobre aquest assumpte, va assenyalar l'interès del Pontífex en escoltar el parer dels cardenals sobre si el missal, vigent fins al 1962, havia de rebre un indult universal; és a dir, poder ser utilitzat lliurement a l'Església, sense necessitat d'una aprovació explícita del bisbe local, com actualment estableixen les normes.

El quart tema va ser proposat pel cardenal Angelo Sodano, secretari d'Estat, sobre la posició de l'Església i de la Santa Seu sobre l'islam. (ACI)

Israel

Projectes de la Custòdia de Terra Santa per salvar els Llocs Sants

■ Els franciscans desenvolupen projectes per evitar l'èxode de cristians

JERUSALEM.— El Divendres Sant de cada any es fa una col·lecta arreu del món catòlic per salvar els Llocs Sants de Terra Santa i per ajudar les comunitats cristianes per tal que, perseguides i mancades de tot, no emigrin a l'estranger. La Custòdia de Terra Santa, que regenta l'orde franciscà, promou uns projectes de gran envergadura que cal conèixer i afavorir.

Els mitjants informatius ens inunden cada dia amb notícies d'atacs i represàlies del clima absurd de violència que s'ha instal·lat de fa temps a Terra Santa. La relació entre israelians i palestins s'assembla molt a la de Caïn i Abel. Tots dos germans mostren una espiral de violència i d'odi mutu que ningú no pot ni vol parar. En aquest context, són evidents algunes conseqüències nefastes: el sofriment de la gent, la fam, la destrucció de cases i pobles, les violacions contra la llibertat i altres drets fonamentals de l'home, etc. I això val per als dos pobles bel·ligerants, si bé per un desequilibri de forces, les pitjors conseqüències són per als palestins, i entre ells les comunitats cristianes.

Tot i els intents de mediació de líders polítics i religiosos, ben poca cosa s'ha aconseguit per tal que la justícia, la pau i la

tolerància substitueixin l'odi i la violència dels dos estats, i puguin construir tots junts, israelians i palestins, una nova societat en pau i benestar. Joan Pau II lamentava aquests fets: «Sofreixo amb els qui ploren la mort i la destrucció, i estic al costat dels innocents que paguen el preu de tanta violència.» Adreçant-se als cristians afegia: «Penso en vosaltres que, tot i no estar implicats en accions terroristes, compartiu tantes penes amb els vostres conciutadans i esteu temptats d'abandonar Terra Santa. Sapigueu que el Papa i l'Església són amb vosaltres...»

Projectes de la Custòdia

Els pelegrins que van a Terra Santa troben els franciscans gairebé només en els santuaris bíblics, i no sempre s'adonen

de la seva presència en els àmbits culturals i socials i en el seu lliurament a la classe més pobre. Així, per evitar l'emigració massiva de les comunitats cristianes i la conseqüent desaparició de la seva presència viva com a Església en el país de Jesús, els franciscans duen a terme molts projectes, dedicant-hi la major part del seu pressupost econòmic que és fruit de les ajudes de tot el món cristià. Els projectes són de faïçó diversa:

Ajut humanitari. És bàsic, i en ell s'inclouen sous dignes per als professors i les despeses d'escolaritat dels estudiants, perquè els seus pares no poden pagar res. Això val també per als alumnes musulmans, que constitueixen una bona part dels estudiants. Per a aquesta finalitat, la Custòdia aporta cada any 1.500.000 dòlars americans. Així mateix, sufragà 322 beques universitàries per a estudiants a les universitats de l'Orient Mitjà per un valor de 307.000 dòlars. També subministra ajuda per a aliments i medicaments. La Custòdia ajuda en aquest sentit més de 600 famílies. Manté així mateix, orfenats i dispensaris a Jerusalem i en altres poblacions que suposen una despesa anual de 53.400 dòlars.

Un propòsit de gran envergadura. És la construcció de 72 apartaments a Betfagé i 36 a Betlem, el cost dels quals puja a 100.000 dòlars. El papa Joan Pau II va donar els diners necessaris per a la construcció del primer estatge de Betlem. Cal afegir les reparacions i millores d'uns 390 estatges de la Ciutat Vella de Jerusalem, habitats per cristians.

Conservació dels Llocs Sants i tasca cultural i pastoral. Els nostres lectors poden entendre de sobra les despeses que suposen i compòrtien les activitats pastorals de la Custòdia, present a Israel, Jordània, Síria, el Líban, Egipte, Xipre i Rodes. La Custòdia manté 350 religiosos franciscans, a més a més d'algunes con-

gregacions religioses femenines i d'una subvenció al patriarca llatí de Jerusalem. Té cura de 74 Llocs Sants bíblics i exerceix la pastoral en 29 parròquies, 79 esglésies i capelles. La Custòdia dirigeix 16 escoles amb 10.000 alumnes i més de 400 professors; manté 350 llocs de treball en diverses oficines. Endega quatre Cases Noves d'hostatge per a pelegrins amb 450 places; tres residències per a la tercera edat i dotze dispensaris. Promou una acció ecumènica, cultural i científica des de l'Estudi Bíblic Franciscà, l'Estudi Teològic Jerosolimità, l'editorial Franciscan Printing Press, el

✠ DIVENDRES SANT

*Són els teus germans
Ajuda'ls!*

Prega pels cristians i col·labora en la Col·lecta pels Llocs Sants!

Cartell de la col·lecta d'enguany.

Centre d'Estudis Orientals cristians i l'assistència espiritual dels pelegrins.

Tota aquesta ingent activitat social, cultural, pastoral, ecumènica i espiritual que promou la Custòdia de Terra Santa dels franciscans, se sosté amb l'ajut generós del món catòlic, i això a través de 82 delegacions o comissaries escampades en 44 nacions. Una de les principals missions de les comissaries és l'organització de peregrinacions al país de Jesús. A Catalunya, la delegació o comissaria és al c/ Santaló, 80. 08021-Barcelona, tel. 932 092 090. El delegat n'és fra Manuel Prades. Recordem que, per voluntat del Sant Pare, la col·lecta del Divendres Sant va destinada íntegrament a les necessitats de Terra Santa.

Francesc Gamissans

AFGANISTAN

Alliberat el pres condemnat a mort per haver-se convertit al cristianisme

KABUL.— Abdul Rahman, el pres afganès que s'enfrontava a la pena de mort per haver-se convertit al cristianisme, ha estat alliberat de la presó de Policharki, a Kabul, segons han informat fonts de la fiscalia general. L'anunci va tenir lloc hores després que centenars de clergues, estudiants i membres d'altres sectors es manifestessin en protesta per la decisió del Tribunal Suprem que va decidir desestimar el cas d'acord amb els dubtes sobre el seu estat mental i la seva nacionalitat. Abdul Rahman, de 41 anys, es va convertir al cristianisme quan tenia 25 anys i va ser acusat d'apostasia per rebutjar l'islam, delictes que a l'Afganistan es castiga amb la pena de mort. El 22 de març, el cardenal secretari d'Estat vaticà, Angelo Sodano, havia escrit, en nom de Benet XVI, una carta al president de l'Afganistan on sol·licitava la suspensió d'aquest procés basant-se en la «convicció ferma de la dignitat de la vida humana i del respecte per la llibertat de consciència i religió de tota persona». (OMPRESS)

Residència Nostra Senyora de Fàtima al Tibidabo

- ✓ Instal·lacions amb espais enjardinats i de bosc molt amplis.
- ✓ Habitacions individuals amb bany i instal·lació per a TV i telèfon.
- ✓ Ampli menjador amb vistes panoràmiques.
- ✓ Capella, gimnàs, etc.

Equip humà de professionals: metge, assistent tècnic sanitari, assistent social, gabinet psicològic, podòleg, fisioterapeuta, perruqueria, personal assistencial i auxiliar.

Últims avenços informàtics, en el control postural i la localització de persones.

Disposem d'un nombre de places benèfiques per ajudar persones amb pocs recursos econòmics.

La qualitat de vida de les persones grans és la nostra prioritat

**FUNDACIÓ B. NOSTRA
SENYORA DE FÀTIMA**
Carretera de Vallvidrera a
Tibidabo, 102-104
08035 Barcelona
Tel. 934 343 630 - 609 101 344
Fax 934 343 650
e-mail: fundfatima@terra.es
web: www.fundacionntrasra
fatima.org

Espanya

Els bisbes subratllen el caràcter inviolable de la vida humana

MADRID.— Del 27 al 31 de març es va celebrar la LXXXVI Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) en la qual es van discutir, entre altres temes, el nou Pla Pastoral de la CEE, el missatge amb motiu de la V Trobada Mundial de les Famílies i la llei de les tècniques de reproducció assistida.

En el discurs inaugural el bisbe de Bilbao i president de la CEE, Mons. Ricardo Blázquez va assenyalar que l'amor a la veritat ha de portar la societat a «buscar a través de la discussió social seriosa i oberta el que realment li convé». I deia: «El bé comú s'estableix sobre la veritat de Déu, de l'home, del món, de la persona, de la vida humana, del matrimoni, de la família, de la llibertat, de la justícia, de la pau.»

Segons Mons. Blázquez, «si la vida humana no reposa en els fonaments de la veritat es torna insegura i incerta». Per això, va posar en relleu que «perquè Déu ens ha creat a la seva imatge i semblança, perquè ha donat a tots els homes i dones una dignitat inviolable, tota persona ha de ser respectada des de l'albada de la vida fins al seu ocàs natural. (...) La persona humana no està a disposició d'altres homes; no és cap instrument a mercè de cap

projecte». I afegia: «Els cristians volem que el món sigui explorat; respectem, agraïm, promovem i ens beneficiem de la ciència i de la tècnica. Volem que els resultats de la ciència i de la tècnica arribin a tots els homes de tots els pobles.»

El president de la CEE va subratllar que l'Església sempre ha sostingut i defensat «el caràcter sagrat i inviolable de la vida humana, des de la seva concepció fins a la mort». En aquest sentit, va manifestar que «un embrió no és cap argamassa de cèl·lules, no és un objecte a la nostra disposició; és un subjecte, una individualitat nova, algú, no simplement una cosa, en els inicis del seu cicle vital». El bisbe va lamentar que no sempre es respecta prou la vida d'una persona en les seves primeres fases i va indicar que «les fonts de la vida humana són sagrades: manipular-les és una aventura, a més d'immoral, immensament arriscada. L'Església

s'alegra del progrés de la ciència i de la tècnica, que ha de servir per al desenvolupament de la humanitat; però demanem que al poder de la ciència s'uneixi la consciència moral i el respecte a la dignitat de la persona en tot el recorregut de la seva existència i en totes les circumstàncies de la vida».

Per al bisbe, «encara que puguem comprendre l'atracció per explorar els secrets del món i per aconseguir-ho primer; tot i que la il·lusió que algunes malalties siguin guarides, desplaçant una mica més endavant el poder la mort; encara que sigui molt forta l'aspiració legítima d'un matrimoni per prolongar-se en els fills; aquests sentiments no es poden sobreposar a la veritat de l'ésser humà, que es convertirà al mateix temps en conquesta i en víctima del poder aconseguit per l'home. Si la finalitat no justifica els mitjans, l'ésser humà, des dels primers compassos de la seva vida, no pot ser reduït a mitjà ni utilitzat com a instrument. El que és científicament i tècnicament possible s'ha d'atenir també a l'ètica que respecti la dignitat humana; a la investigació sobre l'origen de la vida humana que pot

conduir a albirar les empremtes de Déu. La naturalesa, la saviesa del Creador, ha traçat una línia vermella que pel bé de la humanitat no hem de traspasar».

Alto el foc permanent

El president de la CEE també es va referir al comunicat d'ETA segons el qual decretava un alto el foc permanent. Mons. Blázquez reconeixia que la notícia ha suscitat sentiments d'alleujament, alegria, prudència, cautela, responsabilitat i, sobretot, d'esperança. El bisbe de Bilbao no oblidava les víctimes del terrorisme, que «ens recorden amb la singular eloqüència de la mort i del sofriment, la transcendència del desafiament davant del qual ens emplaça la nova situació».

També demanava, en aquest moment històric, la unitat dels «governants i dels representants polítics, la col·laboració de la societat, la feina pacient, l'altura de mires i l'esperança que sosté en el camí, a pesar dels obstacles». Totaixò, constatava Mons. Blázquez, «és bona garantia per arribar a l'objectiu de la pau plena, que s'estableix en els pilars de la veritat i la justícia, la llibertat i l'amor». El bisbe de Bilbao va finalitzar el seu discurs amb l'oferiment, una altra vegada, de l'Església «a contribuir en la mesura de les seves possibilitats» en aquest procés que ara comença.

Rosa Maria Jané Chueca

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 197,32 €** ☐
Àsia i Oceania: 265,13 € ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
 (Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms
 Adreça
 Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐

Títular: Data:
 Entitat: Oficina: DC: Compte:

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA
 Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

CASA D'ESPIRITUALITAT del Santuari del Miracle

EL MIRACLE

Un espai de renovació espiritual i de celebració de la fe en un entorn de pau, de reflexió, de pregària i de silenci.

Properes activitats

MAIG

del 5 al 7

PER A TOTHOM. RECÉS PASQUAL.
 Director: P. Ignasi M. Fossas, monjo.

JUNY

del 17 al 18

PER A VIDUS I VÍDUES. RECÉS.

del 26 de juny
 a l'1 de juliol

PER A PREVERES. EXERCICIS ESPIRITUALS.
 Director: P. Ramon Ribera, monjo.

PER A INFORMACIÓ, INSCRIPCIONS I RESERVES.

CASA D'ESPIRITUALITAT
 Tel i fax: 973 480 045 (de 5 a 7 de la tarda)
 25287 EL MIRACLE (El Solsonès)
<http://personal.redestb.es/elmiracle>

EL REDEMPTORISTA ALEC REID ÉS EXPERT EN MEDIACIÓ DE CONFLICTES

Al pare redemptorista Alec Reid li diuen el «Gandhi irlandès», i amb tota la raó del món. Durant quaranta anys ha treballat per arribar a un final pacífic en el conflicte de l'Ulster, un somni ara complert; ha viscut la violència tant en els barris catòlics com en els protestants de Belfast; va ser un dels principals mediadors entre

l'IRA i el govern britànic que van fer possibles els acords de Divendres Sant del 1998; i l'any passat va ser un dels testimonis oficials, juntament amb un pastor redemptorista, del desarmament total de l'IRA. Vista la seva vàlua com a home de pau, fa sis anys se'l va cridar des de la diòcesi de Bilbao perquè observés de prop el conflicte etarra i

pogués aportar-hi la seva experiència irlandesa. Ara, sis anys després de la seva primera visita al País Basc, i amb l'anunci d'alto el foc permanent per part d'ETA, la tasca medidora de Reid ha sortit a la llum. La seva modestia no li permet reconèixer-ho, però la seva aportació ha estat clau per arribar a aquest moment esperançador.

«Quan dialoguem hem de veure en l'altre una criatura de Déu»

—Com es va involucrar en el procés de pau a Euskadi?

—Vaig treballar durant molts anys mirant de resoldre el conflicte nord-irlandès a través del diàleg, i gràcies a l'esforç de tothom al final vam aconseguir arribar a la pau. Arran dels resultats prou bons obtinguts a l'Ulster vaig ser convidat a la diòcesi de Bilbao pel capellà Joseba Segura i ho vaig acceptar. En principi jo havia de fer més aviat d'observador i oferir la meua opinió sobre com encarar el conflicte amb el rerefons de l'experiència del meu país. Vaig explicar a través de xerrades i conferències com ho havíem aconseguit per veure si el procés d'Irlanda del Nord podia ser un model vàlid per a Euskadi.

—Però va passar d'observador a implicar-s'hi de ple...

—Doncs sí. Va ser arran d'un acte en què participava i on vaig poder parlar amb una vídua força jove... el seu marit havia estat assassinat a trets per ETA. Em va dir que des de llavors alçar-se cada matí sense ell era una veritable tortura, que no podia viure. Em va transmetre de tal manera el seu patiment que vaig decidir ficar-m'hi per veure què podia aportar en un possible procés de pau. De manera que en aquests anys he procurat parlar amb tots els sectors, i he escoltat les seves opinions, ben sovint contraposades.

—Per què creu que s'ha donat ara l'alto el foc?

—Durant els darrers temps, els últims tres anys aproximadament, s'ha estat coent lentament tot el procés amb la col·laboració de diversos sectors. Si finalment hem arribat a aquest punt vol dir que aquest procés inicial ha estat reeixit i que la decisió de l'alto el foc és realment de tot el conjunt d'ETA, de tot el grup al com-

plet. I crec, sincerament, que és una oportunitat de debò, que hem de confiar en aquesta oportunitat única per a la pau.

—Un cop aconseguit l'alto el foc, com s'ha d'encarar aquest procés?

—L'únic camí possible és el diàleg entre tothom, sense excloure ningú, absolutament ningú. Òbviament s'han de deixar de banda els interessos partidistes i les diferències, perquè es tracta de resoldre un mal que perjudica tothom. Cal reconèixer que el govern espanyol ha obert la porta del diàleg, i amb l'alto el foc d'ETA ara és l'hora de negociar, de dialogar seriosament.

Hi ha d'haver un diàleg entre tots els partits, Batasuna inclosa, però també s'ha d'establir un diàleg més enllà de l'òrbita estrictament política que inclogui sobretot els agents socials. Això vol dir no deixar de banda els sindicats, sobretot els de l'esquerra abertzale, especialment LAB i el seu secretari general, Rafa Díez Usabiaga. I el més difícil de tot: s'ha de parlar tant amb les associacions de víctimes del terrorisme, òbviament, com també amb les associacions de familiars de presoners etarres, i se'ls ha d'escoltar a tots amb la mateixa atenció, perquè com ja he dit abans en aquest procés cal l'aportació de tothom, fins i tot quan les opinions i les actituds són oposades.

Aquest procés no només ha de posar fi a la violència, que crec que es pot aconseguir, sinó que ha de ser un procés democràtic general per al País Basc però també per a tot l'Estat. S'ha d'anar més enllà també de les qüestions merament nacionals i s'hi han d'incloure els drets humans, els drets socials... Per força hi ha d'haver un canvi total en la societat.

—Però... com es dialoga?

—Quan ens asseiem gent de mentalitats tan oposades al voltant d'una taula per parlar cal tenir present, sempre i per da-

munt de tot, la dignitat humana. Hem de veure l'altre no com el nostre enemic, sinó com una persona com nosaltres, com una criatura de Déu. Aquesta característica és la que ens uneix a tots. Si sempre tenim present la dignitat humana trobarem el

El pare Alec Reid.

camí cap a la pau, n'estic convençut. En el diàleg, per tant, cal treballar molt les relacions personals, que és una cosa essencial.

—S'han sentit veus partidàries de limitar el diàleg.

—El diàleg de debò s'ha de fer amb tothom, altrament la pau no serà possible. Hem de pensar que en aquest conflicte, com en tants altres, tothom ha patit d'alguna manera o altra. El patiment, doncs, és una realitat comuna a tothom, i per tant la pau no pot perjudicar ningú, sinó que és un alliberament per a tothom. Tots els sectors, tots, sortiran guanyant d'aquest diàleg. És difícil, no ho puc negar pas, però és l'únic camí segur cap a la pau. I no és cap utopia, es pot aconseguir, perquè a

l'Ulster ho hem fet.

—Així, creu que el model irlandès serveix per a Euskadi?

—És cert que hi ha força semblances pel que fa a les organitzacions terroristes: la violència, les reivindicacions... però també hi ha diferències molt grans i que són claus.

La primera és que en el cas de l'IRA els acords de pau no van ser acceptats per un sector de l'organització, cosa que va dur a una escisió violenta i perillosa. Afortunadament amb ETA això no ha passat, perquè la decisió de la banda ha estat unànime, i això és molt important i beneficiós per al procés de pau.

Una altra diferència fonamental, en aquest cas més beneficiosa per al cas irlandès, és que els britànics no estan gens amoinats per la possible pèrdua d'un territori com l'Ulster. No seria cap trauma per a ells perquè no hi veuen un perill per a la unitat del país. La unitat territorial no és un tema primordial per a ells. En canvi, a Espanya la gent és increïblement sensible a qualsevol possibilitat de trencar la unitat nacional, s'obsessiona davant la possibilitat que una part del territori tingui massa autonomia o que se separi. Aquesta sensibilitat extrema a les qüestions territorials i a la unitat de l'estat no són cap avantatge per

al procés i caldrà anar amb molt de compte. Tampoc hem d'oblidar que, a diferència d'Irlanda, a Espanya la democràcia és força recent, i hi ha algunes maneres de fer i de pensar que se'n ressenten. Però tot i això m'atreveixo a ser força optimista.

—Què els demanaria als polítics espanyols?

—Doncs el que ja he dit. Que aparquin les diferències i que se centrin en allò realment important: la pau. Si això s'aconsegueix, i crec que serà així, no només Euskadi, sinó tot el conjunt de l'Estat espanyol en sortirà beneficiat. Ara toca treballar de valent. Crec que el resultat s'ho val!

Eduard Bufrau

**VOLEU DONAR
SENTIT A LA
VOSTRA VIDA?**

Us hi ajudaria
una trobada
amb Déu.

**EXERCICIS
ESPIRITUALS**

Dirigits per un sacerdot de la Unió Sacerdotal Lumen Dei. Inspirats en sant Ignasi, en règim d'internat i silenci.

13 - 16 D'ABRIL

(Entrant el dia 12 a la nit)

Tel. 933 013 194

c/ Xuclà, 19 - 08001 Barcelona
Recessos externs els 2ns diumenges de cada mes

Mor la fundadora de la Companyia Missionera del Sagrat Cor de Jesús

MADRID.— El 23 de març, als 97 anys, va morir a Madrid la mare Pilar Navarro Garrido, fundadora de la Companyia Missionera del Sagrat Cor de Jesús. La mare Pilar havia nascut a Casas de Benítez (Conca) i va ser el 1938 quan descobreix la crida a compartir l'amor de Déu en les missions i crea la Companyia Missionera del Sagrat Cor.

Va haver d'esperar fins al 1942 perquè la Companyia Missionera del Sagrat Cor de Jesús fos una realitat com a institut religiós. Gràcies a la fidelitat, fortlesa i

entusiasme d'aquesta dona, amb el suport d'altres joves com ella, va aconseguir fundar aquesta congregació femenina missionera amb la determinació ferma que tots els seus membres haviessin d'anar a missions.

«Per a nosaltres, el traspàs de la nostra fundadora ha estat una barreja de dolor i d'acció de gràcies perquè ha mort com ha viscut, transmetent l'amor de Déu a tothom. Ha estat una dona d'esperança i de fortlesa, un exemple de l'amor de Déu donat als altres. La mare Pilar ens ha donat

sempre la força per tirar endavant la missió, tot i que estiguéssim lluny i amb dificultats. El seu exemple d'alegria, senzillesa i proximitat és l'herència que ens ha deixat», ha manifestat M. Dolores Montoliu, administradora general de la Companyia Missionera del Sagrat Cor de Jesús. El Perú, Colòmbia, el Congo, el Marroc, l'Índia, Cambotja i Cuba, són els països en què aquestes missioneres fan la seva tasca inmensa d'entrega als altres, que els va inculcar la seva fundadora la mare Pilar Navarro. (OMPRESS)

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Barcelona

La Setmana Santa

Durant la Setmana Santa els cristians vivim els misteris més importants de la nostra fe. En concret, celebrem la mort i la resurrecció de Jesús, que fan ben palesa la humanitat i la divinitat del nostre Salvador.

Tanmateix, la Setmana Santa posa en relleu l'amor de Déu envers tota la humanitat. Enmig d'una societat estressada i freda on s'accentua l'individualisme i la soledat, convé l'escalf d'un Déu que s'apropa a tota persona per oferir-li el do de la felicitació divina. La salvació de Jesús ens fa fills de Déu i germans entre tots.

Aquest amor etern, infinit i gratuït de Déu es manifesta en el sopar pasqual del Dijous Sant. En aquest Sopar del Senyor, ell ens estimà fins a l'extrem i ens donà el seu cos i la seva sang com a aliment de comunió. En el cenacle aquest oferiment fou incruent, per bé que Jesús en aquella primera missa fou sacerdot, altar i víctima.

El Senyor lliurà cruentament el seu cos i la seva sang el Divendres Sant en la creu del Calvari. La creu de Jesús

indicava la causa de la seva crucifixió: «Jesús de Natza- ret, rei dels jueus.» Així ho va escriure Pilat, l'autor de la sentència de mort. Però allí, al Calvari, no va mancar la fe del centurió romà, testimoni immediat dels esdeveniments d'aquell dia: «Veritablement, aquest home era Fill de Déu.»

La creu de Jesús manifesta el rostre de Déu i és profundament humana. La creu fa entendre el veritable sentit del dolor i del sofriment, que acompanya la vida dels homes. Com ha escrit Claudel: «Déu no va venir a la terra a suprimir el sofriment, sinó a omplir-lo de la seva presència; una presència que sorprenentment és amor infinit.»

Jesús, morint en creu, manifesta de manera ben palesa l'amor etern, infinit i gratuït de Déu envers tots els homes i totes les dones de la humanitat. La creu és certament abominada per molts, però continua atraient milers i milers de creients que es prostren per adorar qui, sense

deixar de ser Déu, va voler salvar el gènere humà.

En la creu de Crist el dolor i la mort s'abracen amb l'amor i la vida. Aquell que en aquest món no ha sofert mai, no sap pas què vol dir estimar. La creu es va convertir en el signe definitiu de l'amor fidel de Déu.

L'amor etern, infinit i gratuït de Déu transcendeix el sofriment i la mort, i és portador de vida. Per això la creu no és la darrera paraula de la redempció de Jesucrist, perquè va succeir-la la seva resurrecció gloriosa, manifestació plena de la seva victòria sobre el pecat. Per això el triomf i la vida de l'home es troben en la mort i la resurrecció de Jesucrist. El Divendres Sant condueix al Diumenge pasqual en Déu fet home i també en tot home estimat per Déu.

El silenci, la pregària i la participació en les celebracions litúrgiques i religioses són maneres d'acompanyar el protagonista de la Setmana Santa per assolir una major identificació amb Ell.

Als quatre vents

Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Estimar i viure la nostra fe

L'any passat vaig tenir la sort de contemplar per primera vegada i participar en diverses manifestacions de fe i de pietat que, en moltes localitats de l'arxidiòcesi, donen realç a la Setmana Santa. Em van commoure la força i el sentiment amb què es representaven, així com l'atenció i el silenci amb què se seguien.

Són expressions de la fe i la vivència del fet central del cristianisme, que és la passió, mort i resurrecció de nostre Senyor Jesucrist. Mitjançant el seu lliurament hem estat salvats, i tenim l'esperança que en ell, per ell i amb ell arribarem al sojorn definitiu, el cel, si som fidels a la seva doctrina.

La fe viva en aquestes veritats ha anat més enllà de la solemnitat de les funcions litúrgiques i ha produït una riquíssima cultura religiosa, feta de manifestacions molt populars, com són les processons i les representacions dels misteris, els viacrucis, les caramelles, i fins i tot alguns menjars típics, com la mona de Pasqua i altres

dolços. Són tradicions nascudes de les nostres arrels cristianes que, amb el pas dels segles, han anat configurant el tarannà comú del nostre poble.

Seria una llàstima si aquesta herència rebuda de les generacions passades quedés reduïda a un seguit d'actes socials, representacions i desfilades, sense altre significat per a nosaltres, catalans i catalanes d'avui, que el tribut a la història en la repetició d'uns ritus col·lectius. No, la nostra identitat no pot aigualir-se, no pot anar perdent, a poc a poc, els valors autèntics que l'han configurada. Per aquest camí, més tard o més aviat ella mateixa s'esvaniria.

Tots aquests costums de les nostres terres ens ajuden cada any a viure amb plenitud la Setmana Santa. Estimem-los, doncs; visquem-los amb el sentit religiós que tenen. Aprofitem-los per introduir-nos, d'alguna manera, en la intimitat de Jesús quan és aclamat com a salvador, quan ens deixa els dons preciosos del sacerdoti

i de l'eucaristia, quan entrega la seva vida innocent per cada home i per cada dona a la creu, i quan ressuscita gloriós per a salvació nostra. Val la pena que prenguem consciència del sentit cristià de cada celebració popular. No defugim —tot al contrari, traguem-ne profit— la seva capacitat evangelitzadora.

Us recomano que participeu amb devoció en les funcions litúrgiques d'aquests dies, units espiritualment a tota l'Església. No deixeu de fer-ho també si, per motius familiars o de descans, passeu aquests dies en un lloc diferent a l'habitual.

Que Jesús ens faci a tots partícips de l'amor amb què ell es va lliurar per nosaltres en aquells primers dijous i divendres sants; i que, per la seva gràcia, puguem compartir el goig immens de la seva mare, Santa Maria, i dels deixebles, el diumenge de Resurrecció.

Dono l'enhorabona i l'agraïment als qui feu possibles aquestes manifestacions, i la meva benedicció per a tots.

Missatgers de la Bona Notícia

www.catalunyacristiana.com

Més de 25 anys al teu costat

opinió

Punt de vista

Josep Maria J. L. Giménez Ramos
Escriptor

No donar, només; donar-se

Hi ha gent que dona poc i n'hi ha que no donen gens. Tot i que els agrada, i molt, rebre. Altres donen allò que consideren suficient. Però no «es donen». «No donar» és resoldre la qüestió tancant-se en un mateix. Viure per a un mateix. Ignorar l'entorn més necessitat.

Tampoc no dona qui «no té». Donar-se és molt més. Això ho podem fer tots. Ho hem de fer tots. Això d'ara és

sucumbir al plaer immediat que ens dona allò que adquirim, o tenim, o ens faciliten o ens regalen. I no haver de pensar a participar de la pena, la pobresa i la malaltia dels altres.

Que dur que se'ns fa haver d'anomenar «germans» els altres, oi? Sobretot, sabent que ho són encara que no ho vulguem.

I és que n'hi ha molts que resolen aquesta qüestió de consciència delicada amb el consol d'unes frases lamentables: «Vés a saber si ho necessita de debò», «potser, fins i tot, en té més que jo!», «deu tenir família, no deu estar pas sol!», «l'Estat ja se n'ocuparà!», «hi ha llocs on els atenen i els ajuden!», «hi ha Càritas i els assistents socials», «i les parròquies i els capellans». I la pitjor de totes: «Ui, aquest (o aquesta) és un murri! Malfia-te'n! Si sabessis... Si jo t'expliqué!»

Tot això solament per referir-me a les persones desvalgudes, als més pobres i als malalts que el Germà Adrià, que en pau descansi, coneixia i estimava molt més i millor que molts de nosaltres.

El cas és donar a aquells que tenim més a prop, a qui veiem cada dia o molt sovint. A qui ens demana una vegada i una altra, i a qui sempre donem una frase feta o

moltes evasives o potser li posem a la mà una petita mostra de la nostra caritat. I això cada dia. I tan tranquils! La consciència? N'hi ha que pensen que no en tenen, o ni tan sols creuen que existeixi. La caritat? Tres quarts del mateix. D'altres s'omplen la boca amb la paraula *solidaritat* (aquest eufemisme tan de moda), i ens sorprenen comprovar «amb què» i «amb qui» la tenen. Hi ha

moviments i grups solidaris en els quals la caritat a penes existeix i on, evidentment, no s'hi veu l'amor, sinó corrents sospitosos d'interès cap a alguna cosa o algú.

No fa gaire es va estrenar el film *Teresa de Calcuta*. Ella no sols donava, «es donava». Donar és el mateix que pregar. Si no donem i no preguem practicant i sentint l'amor, el veritable amor, el de Jesucrist, no val a dir «jo dono», «jo prego». En canvi, quan «ens donem», a penes cal donar ni pregar. Solament donar gràcies a Déu per cada cop que ens

hem donat. Ell també «ens donarà», «es donarà», com sempre.

Aquesta és la clau per solucionar els problemes del món i posar fi a tanta carrera cap a on no se sap què ni per a què.

Chesterton va dir: «Una cosa morta pot ser arrossegada pel corrent, però només una cosa viva pot anar contra corrent.»

Hi ha un pensament que us cedeixo com a reflexió diària: «Mare, fes que aprengui, no solament allò que cal saber, sinó, sobretot, allò que cal sentir: estimar.»

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

La Pasqua a prop

Estem a punt de celebrar la Pasqua. La Quaresma ens hi va preparant. Durant la santa quarantena, hem pogut aprofundir el misteri de Crist i viure'l d'acord amb les seves exigències. Les celebracions han estat plenes de la visió del pla amorós de Déu. I el cor s'ha sentit commogut. Tant, que ha experimentat, per do, la necessitat de la conversió. Gràcia i exigència d'un nou tarannà segons l'Evangeli. Mirada sobre la realitat tal com la veia el Senyor Jesús. Reconeixement de la glòria del Pare i acceptació diligent del servei als germans.

El temps quaresmal ens disposa per a la celebració de la Pasqua, és a dir, del «pas» de la mort a la vida. El misteri de Crist és radiant. Amb el vessament de la sang per a gloriificació del Pare i per a la nostra salvació. Misteri de mort i vida, de dolor i de goig. Visió de l'home dels dolors i també de l'home ple de la llum divina. El Verb de Déu fet home ens va redimir a la creu. I ressuscità el tercer dia.

És una gràcia extraordinària la celebració de tridu pasqual. Tridu commovedor, en el qual celebrem la institució de l'Eucaristia, del sacerdoci cristià i l'acceptació

del testament del Senyor, el manament nou de l'amor. Dijous Sant emotiu i profund, on és acollit l'amor que verifica la fe: «Ningú no té un amor més gran que el de lliurar la vida pels seus amics.»

El Divendres Sant adora Crist, Rei dels màrtirs. Els ornaments litúrgics són del color de la sang, indicador del triomf de Jesús a la creu, convertida en soli des d'on regna.

El Dissabte Sant la litúrgia és quasi silenciosa: prega i espera. A poc a poc, en el recolliment, la fe s'entendreu per celebrar, en la nit santa, la resurrecció glorirosa del Salvador.

Per tot això, la Vetlla Pasqual, dona pas al do de l'alegria. Perquè la Vida ha vençut la mort. Perquè Crist, que era mort, ha ressuscitat. Perquè el misteri pasqual ha estat la font del nostre nou naixement. La nit esdevé lluminosa per la resplendor de Crist triomfant. Resplendor que ens va estar donada el dia feliç del baptisme. D'aquí que professem la fe i renovem les promeses baptismals. I que cantem l'al·leluia, el càntic nou de la vida nova. La vida en Crist!

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà (ynaraja@ynaraja.e.telefonica.net)

Espines (o corona d'espines)

Quan llegim l'Evangeli sense idees predeterminades, el turment donat a Jesús que anomenem coronació d'espines, ens l'imaginariem d'una altra manera. Passaria que els soldats romans van agafar uns esbarzers dels que hi havia per encendre foc i van fer una mena de casquet que l'hi van clavar ben fort, segurament aixafant-lo amb la mateixa canya que li van posar a les mans, com un ceptre, poc després (era la forma que tenien les corones dels reis d'aquell país). Quan va acabar la burla, li devien treure, com van fer amb la túnica vermella, alguna capa de soldat vella, que tenien. Algunes llegendes antigues diuen que no la hi van treure, que la va portar fins a l'últim moment i no hi ha cap raó per negar-ho, tot i que aquesta manera d'actuar ens pot estranyar. El dolor que van produir en el cap de Jesús, a causa de la quantitat de punxades i la pressió que exercien, devia ser immens. Segons la tradició, tot i que pot ser mera llegenda, s'afirma que la comunitat primitiva de deixebles la va conservar i es va traslladar posteriorment a Constantinoble, on va quedar en el tresor dels emperadors bizantins. Després de moltes vicissituds va arribar a París, comprada per sant Lluís, rei de França, on en honor seu i, com a meravellós sagrari de la relíquia, es va edificar la Sainte Chapelle. He visitat aquest lloc i n'he admirat la immensitat de vitralls que la decoren, però la relíquia no hi és i, segons lleigeixo, la conserva l'arquebisbat. En desconec l'origen, però he vist l'espina que es conserva en una església de Perpinyà. M'hi va acompanyar el bon amic sacerdot F. Millasseau, ja mort; confesso que hi vaig anar amb escepticisme, però me la va ensenyar amb tanta veneració i la va besar amb tant de respecte que, en aquell moment, el que menys em va importar va ser-ne l'autenticitat. Davant del que ens evoca la passió de Crist, només hi cap aquesta actitud.

Dit això, és oportú algun comentari respecte de l'episodi de la Passió. Les nostres representacions, ja siguin pintures, escultures o cinematogràfiques, semblen el resultat de la tasca d'una maquilladora de les que atenen abans de sortir per televisió. I dic aquesta frivolitat amb tota reverència. Recordo una altra vegada que no era una diadema, que resulta fins i tot decorativa, sinó un casc horrible que devia entollar el rostre i els cabells de Jesús. Com tots els passatges de la passió, per contemplar-los ens hem d'il·luminar amb el paisatge d'Isaïes. El Senyor era un espectacle d'aquells que no agrada veure a ningú i, arribat el cas, girem el rostre per tractar d'ignorar-lo (Is 53,3).

A qui s'interessa per l'Evangeli, al pelegrí per Terra Santa molt més, se li acut preguntar-se: els esbarzers que van fer servir els soldats en aquell trist moment, a quin vegetal corresponia? La resposta més senzilla és pensar que es tractava del que ara serveix per confeccionar les corones múltiples que es venen pels barris de la Jerusalem antiga. He de reconèixer que no m'he entretingut gaire a observar-les, però em sembla que estan fetes amb l'arbust que en algun cas arriba a quatre metres d'altura i que rep el nom científic de *Paliurus spina christi*. Es tracta d'un vegetal abundant a Israel. Com que, segons els manuals, es multiplica amb llavors i pot viure en qualsevol terreny, en el meu últim viatge, em vaig endur unes quantes llavors i esperava l'arribada del bon temps per sembrar-les. N'hi ha que diuen que es tracta del *Ziziphus spina christi*, un arbre més petit i amb espines punxants més grans.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluis.serra@fms.it)

Pere Casaldàliga i
Adrià Trescents

El 8 de març, dos dies abans que Pere Casaldàliga rebés a São Félix do Araguaia, al Brasil, el XVIII Premi Internacional Catalunya, atorgat per la Generalitat, moria a Barcelona Adrià Trescents. Tots dos, catalans: Pere va néixer a Balsareny i Adrià, a Guissona. Tots dos, membres actius de l'Església i persones consagrades: Pere, com a pare claretià, i Adrià, com a germà de La Salle. Tots dos, dedicats als més necessitats: Pere, com a bisbe dels pobres, i Adrià, com a germà dels marginats i educador de carrer. Tots dos treballant a gran distància l'un de l'altre: Pere, al Mato Grosso del Brasil, a la selva, en espais oberts i horitzons llunyans, i Adrià, a Ciutat Vella de Barcelona, en bars rancis, en presons plenes de gom i als carrers estrets. Tots dos traduïen el seu nom: Pedro, per als indígenes, i Adriano, per a les prostitutes, drogoaddictes i pobres. Tots dos, en la línia d'avantguarda de l'Església: Pere, en sintonia amb la teologia de l'alliberament, i Adrià, en sintonia amb l'alliberament com a teologia. Tots dos, religiosos de pregària i homes d'acció. Tots dos esforçant-se per transformar el món: Pere, el tercer món (països en vies de desenvolupament), i Adrià, el quart món (grans bosses de pobresa enmig de l'opulència). Tots dos, incòmodes per als poders públics, sobretot si estan a prop. És més entenedor solidaritzar-se amb els pobres de lluny que fer-ho amb els que viuen a la mateixa ciutat. Tots dos, amb veus profètiques en el si de l'Església: Pere, des del púlpit, i Adrià, des del xiuxiueig dels seus escrits personals. Tots dos, amb incidència diferent en els mitjans de comunicació: Pere, un personatge mediàtic de gran impacte, i Adrià, lluny dels primers plans en un ambient de discreció i senzillesa.

Qualsevol que s'apropi a les seves vides, amb obertura de cor, se sent interpel·lat. El problema no és admirar-los ni concedir-los premis i guardons. Què hi ha

darrere d'un premi? Reconeixement o temor? Exaltació dels valors encarnats o intents d'apropriar-se dels personatges per poder neutralitzar-ne els missatges? El desafiament és imitar-los en el seu compromís amb els pobres i marginats, amb els exclosos. En l'Església, no hi ha una fórmula única. Pere i Adrià són dos rostres de les comunitats cristianes. No és honorat oposar-los a l'Església, com si estiguessin més a fora que a dins. L'un i l'altre són fills de l'Església perquè, altrament, l'haurien deixat, i probablement la seva pertinença és i ha estat un dels seus grans tresors. La fidelitat a Crist no passa pel lluïment personal. Els grans personatges que no es mouen per la vanitat sinó per l'Evangeli no posen tant en dubte l'Església com ells mateixos. No són jutges que estan per sobre dels altres, sinó pelegrins amb el cor trencat pel dolor del món. Ells saben que moltes persones, lluny dels focus i de les càmeres de televisió, fan tasques no gens inferiors a aquelles que Pere fa al Brasil o Adrià ha fet a Barcelona. Aquestes persones són els herois del silenci. Escolten les crítiques acerbes que grups de pressió dirigeixen amb tota cruïda contra l'Església. Reconeixen, si és el cas, la seva raó, però no ignoren el potencial d'amor i de solidaritat immens que viuen els cristians. Saben que el Vaticà no és tota l'Església, però que en l'Església també hi cap el Vaticà. No són jutges sinó profetes. El jutge està per sobre dels altres i imparteix la seva justícia. El profeta porta el missatge de salvació, que busca el bé de l'home, i posa en joc la seva pròpia vida. El jutge condemna, el profeta interpel·la. El jutge critica des del tron dels grans principis. El profeta denuncia, amb el sofriment de saber que la seva vida no està a l'altura del missatge que proclama. Què són per a nosaltres Pere i Adrià? Si ens deixen instal·lats en la comoditat i l'aplaudiment, no hem entès res de la seva vida.

Zoom

Eduard Brufau

La cartoixa d'Escaladei, sota mateix de les parets del Montserrat, al Priorat, rebrà en els propers tres anys una inversió de 600.000 euros per rehabilitar-la i fer-la més accessible. La Generalitat inicia així una sèrie d'intervencions en edificis religiosos emblemàtics que també inclouen els monestirs cisterencs de Poblet i Santes Creus. Escaladei va ser el primer cenobi cartoixà de tota la península Ibèrica —data de l'any 1163— i va ser declarat bé d'interès nacional l'any 1980.

Finestra a la vida

Victòria Molins, s.t.j.

Contra què lluiten els
«antisistema»

El meu barri del Raval es revoluciona fàcilment de cara als mitjans de comunicació. Tot allò que és o pot ser «alarma social», i tot allò que crea una certa «morbositat» és objecte immediat de les notícies de la premsa o de la televisió.

No sense raó, tots els diaris es van fer ressò de les conseqüències deplorables que va provocar el macro botellón de la setmana passada. Realment només els veïns d'aquells carrers que vam intentar dormir la nit del 17 de març sabem com va ser. Les conseqüències veritables de vegades queden amagades o ignorades. És dolent que es destrossi el mobiliari públic o els aparadors dels pobres comerciants de la zona. Però encara són pitjors altres conseqüències humanes o personals. Per exemple, la d'aquell jove que atenia en un bar molt conegut del meu carrer i es va veure pràcticament «assetjat» per uns dos-cents joves que, aprofitant la festa del carrer, es van dedicar a extorsionar, al·legant que són «antisistema». El jove en qüestió va quedar tan afectat que s'ha hagut de refer del xoc en un hospital psiquiàtric, després de passar unes quantes hores tancat i sentint els cops que feien des de fora a la porta de l'establiment.

I jo em pregunto contra quin «sistema» van aquests antisistema. Perquè el fet de destrossar les botigues de la gent que al meu barri tracta de subsistir davant dels grans centres comercials no sé jo quina mena de lluita «antisistema» és.

Si volem protestar, denunciar, lluitar per un món millor, hi ha moltes altres maneres de fer-ho i moltes més injustícies per les quals protestar. Tenim altres fòrums on manifestar-nos, més eficaços que envair el carrer i provocar despeses públiques o personals noves.

Perquè és precisament al carrer on contínuament descobrim els resultats d'un sistema neoliberal, d'un capitalisme salvatge, d'una globalització mal entesa, d'una política migratòria, etc., que porta conseqüències tan fortes com les que veig i pateixo contínuament a Ciutat Vella.

Una germana de la meua comunitat i jo vam arribar a la nostra casa del Raval quatre dies després del botellón, després d'una reunió al barri. Eren gairebé les nou. A la porta s'havien congregat tots els membres d'una família xilena. Eren set persones, entrè el matrimoni, la jove —la parella molt jove del fill gran— i el seu fill. Els acabaven de fer fora de l'habitació que tenien llogada en uns baixos del carrer Hospital i ens venien a exposar que no tenien lloc per dormir.

L'endemà, una amiga boliviana ens cridava angoixada perquè havia trobat a la Rambla una noia del seu país plorant perquè havia arribat amb promeses de feina i habitatge i no tenia ni una cosa ni l'altra. Aquesta mateixa tarda, dues dones més ens demanaven el favor de buscar-los alguna cosa perquè els havien promès des de Bolívia que aquí hi havia molta feina i s'hi vivia molt bé i... havien iniciat l'aventura de venir cap aquí, havien deixat els fills i l'espòs i s'havien endeutat per poder viatjar.

Mal que bé, hem pogut solucionar aquests casos entre el «pis d'acollida» —aquests dies ple de gom a gom— i la bondat i l'hospitalitat de tothom...

Però sabem que casos com aquests són el pa nostre de cada dia. És un problema que ens supera i que, aquest sí que és una conseqüència del sistema.

Barcelona, sota les amenaces de l'ordenança municipal dictada últimament, millorarà en el seu aspecte exterior, és veritat. Els turistes gaudiran d'una ciutat moderna, bella i ben equipada. Però... per a uns quants, els que no poden pagar els preus desorbitats dels habitatges, que cada dia es disparen més, la ciutat és un forat negre quan a la nit han de buscar un caixer on no els sorprengui la policia o uns cartrons que amaguïn la forma del seu cos cobert per un anorac destenyit.

O compartir el llit amb una amiga del país bona i acollidora, en el millor dels casos.

De vegades, només podem portar aquest dolor aliè en el nostre cor. O potser hi ha qui podria solucionar uns quants casos.

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA
BON VIURE

Som a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, ascensor, sala d'estar, seguiment mèdic i sanitari, animació, caliu humà. Estadies temporals i indefinides. Poques places. Campoamor, 56 - Barcelona.

Tel. 934 274 453

ESTAMPES - ROSARIS - PESSEBRES -
OLIS - TRÍPTICS - RETAULES - IMATGES
RELIGIOSES - MEDALLES - RESTAURACIONS
- MIRALLS - ICONES - ORFEBRERIA.

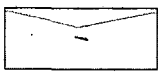

Boters 7 i 9
08002 Barcelona

Tel. 933 175 685
Fax 934 127 523

e-mail: sugerencias@articulo religioso.com
www.articulosreligiosos.com

CARTES DEL LECTOR

□ Celebració plena

Gràcies a la parròquia de la Bonanova. Els creients necessitem —a vegades— manifestacions que ens empenyen i esperonen a continuar endavant amb coratge i bon ànim. L'1 de març vam iniciar el temps quaresmal, que ens prepara per a la festa cristiana més important: la Pasqua de Crist ressuscitat. Quin goig vaig tenir en veure la meua parròquia plena, i he de dir... que hi havia molta gent jove! Algú pot dir o pensar: «No sé per què tanta joia, si això hauria de ser així sempre.» Certament, hauria de ser així, però no sempre ho és.

Haig de dir que a la nostra comunitat parroquial, en la celebració eucarística del diumenge nit, hi ha també molta assistència. El que em va cridar més l'atenció va ser que, tot i ser dimecres, estigués plena de gent amb ganes de viure el dejuni, l'almoïna i la pregària. Per què dic això? Durant la recepció de la cendra es veia molta serietat, alhora que senzillesa i humilitat.

Què voleu que us digui? Faig una reflexió en veu alta. Va ser una celebració que em va captivar molt; em vaig sentir acompanyat per moltes persones de diferents edats, i moltes de joves. Tot hi acompanyava: el celebrant de l'Eucaristia (Mn. Carles), que hi posa tot l'esperit i el cor, uns concelebrants, els cants, la llum que té l'església, l'ambient... tot un conjunt que t'apropa al Crist ressuscitat i que ens ressuscitarà a tots els homes i les dones.

Desitjaria que se'ns «encomanés» aquest bon esperit. Voldria que el nostre testimoniatge de creients en Crist —malgrat totes les nostres febleses, que són moltes— amarés les nostres vidèss, llars, carrers, places i tota la societat. Hem de comunicar la nostra fe sense sorolls ni crits, però sí amb contundència i evidències. Una acció que ens exigeix compromís i voluntat, no esforç, sinó bona disposició per tal de seguir les petjades de Jesús.

PERE RIUS i SERRA
Barcelona

□ L'«huracà» Jony passa per Lleida

El 4 de març passat va passar un huracà per Lleida, l'huracà Jony. Tot va començar a les sis de la tarda en una trobada de joves que venien amb ganes de compartir música moderna que els parlés de Déu. Van ser una desena de

tallers preparats pels mateixos joves on podien «descarregar» en el seu MP3 interior cançons dels estils més diversos: des del hip-hop fins al heavy-metal. Tot seguit, es va oficiar l'Eucaristia, presidida pel senyor bisbe, amb l'homilia interactiva del Padre Jony, conegut capellà rocker de la diòcesi de Tortosa. La celebració va ser entranyable i molt participada —més de 200 persones, la majoria joves—, amb la presència singular del alcalde de Lleida.

D'una taula a l'altra, hi havia sopar per a tothom amb el producte estrella de la regió: la coca de recapte. Amb el cor i la panxa ben plens, vam fer la travessa del desert fins a arribar al pavelló de la Bordeta, on ens esperava una bona dosi de soroll, però soroll del bo. L'escenari era impressionant: baffes, llums, màquines de fer fum... A les 22.30, el grup lleidatà 4crits va deixar anar els primers acords i el públic va respondre amb entusiasme. El cel s'encapotava, una remor de vent va començar a fer-se insistent, amb amenaça de tempesta.

Es va fer el silenci; més fum, un murmur de fons que creixia i creixia fins a convertir-se en una aclamació. Camisa negra, jupa negra, cabellera negra, guitarra roja i «collet» blanc... la imponent figura del Padre Jony es dibuixava sobre fons negre. Sorprenia veure joves amb cresta, cranis rapats, canelleres amb tatxons i samarretes estampades de calaveres escoltant, embadalits, com un capellà, damunt la trona, els engegava un sermó d'allò més heavy sobre la solidaritat, l'amistat, la justícia... i la fe.

Si ens ho haguessin dit, no ens ho hauríem cregut. No hi havia resistència possible. L'huracà Jony es va emportar tot allò que trobava al seu pas. La contundent simplicitat del Padre Jony ens va captivar.

MARC VILARASAU ALSINA
Lleida

□ Cànnabis

Les dades aportades recentment per la comissió clínica del Pla Nacional Sobre Drogues (PNSD) reflectien l'alt consum de cànnabis per part dels joves i adolescents. Davant d'aquestes alarmants dades, associacions educatives alertaven d'unes xifres «preocupants»

perquè més del 36% dels joves entre els 15 i els 18 anys reconeixen que de manera habitual consumeixen cànnabis, una substància addictiva, perillosa i que pot produir quadres psicòtics. En l'informe es diu també que «prop de cinc-cents persones han estat detingudes en un mes per vendre droga als col·legis d'ençà que es va posar en marxa el Pla de vigilància als entorns escolars».

Per pal·liar aquest problema, la CECE apuntava fa uns dies el paper de les famílies en l'educació dels fills com a aspecte fonamental «per canviar aquest tipus de percepcions errònies», pel que fa a les drogues. Així mateix, encoratjava els centres escolars per tal que prenguessin «mesures contundents» quan detectin que algun dels seus alumnes pot ser consumidor de qualsevol mena de droga.

I és que el consum de droga entre els joves és un «flagell» —qualificada així per la Patronal d'Ensenyament—, contra el qual el Govern hauria d'actuar com ja ho ha fet amb el consum de tabac, una substància legal que es pot comprar en establiments públics i que no té les conseqüències i els efectes del cànnabis.

VALENTÍN ABELENDÁ CARRILLO
Salt

□ Unitat

Quan a Jesús li deien que guaria a través de Belcebub, va contestar: «Tot regne dividit s'enfonsarà.» Veig que això passa en aquest moment. Em dol molt que es perdi aquesta unitat «demana» per Jesucrist, quan desitja que tots siguem u. Pels fruits els coneixereu i els fruits més importants són els intermediaris entre Déu i els homes: els sacerdots. Ells ens ensenyen la doctrina cristiana, que és la que Déu ens mana.

Primer, explicar el Credo, per saber en què hem de creure; i segon, els sagraments i els manaments, per tal de posar-los en pràctica. Tot ho tenim escrit en el magisteri de l'Església i en l'exemple dels sants. Jesucrist va recordar als doctors de la Llei que els seus avantpassats no van creure en els profetes, els van maltractar i fins i tot els van matar. Veig ara escrits en contra de l'Església, que és santa, i contra els sants, que són com el profetes d'antany.

JAUME VALLS
Barberà del Vallès

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

Indissolubilitat?

—Avui dia moltes parelles es casen pel temps que duri. Una bona prova: cada cop augmenten les separacions. L'Església, en voler proposar un model de matrimoni per sempre, vol dir que és realista?

—L'Església, fidel al manament del seu Senyor, vol anunciar a la nostra societat l'Evangeli de la Família, la llum i esperança que la bona notícia de Jesús projecten sobre l'amor i el matrimoni. Òbviament; per a l'Església, com ha recordat darrerament el Papa, la família es constitueix amb el matrimoni, un i indissoluble. Jo crec que, més enllà de les aparences, una parella ben enamorada, quan es casa, ho fa aspirant a un matrimoni de per vida. La prova: els fracassos couen i molt! L'amor de la parella humana, home i dona, i la seva plena realització en el matrimoni no són una construcció sociològica casual; al contrari, s'inscriuen en el projecte meravellós de Déu, que comunica el seu amor etern a l'home, creat home i dona a imatge i semblança seva en la seva íntima comunió de vida i amor. Aquest amor fidel i sincer, íntim i fecund entre l'home i la dona, és una riquesa immensa per a la societat humana. Conrear-lo i ajudar que sigui reeixit en cada persona incideix en la felicitat de les persones i societats. La mateixa dignitat de la persona humana implica la unitat i exclusivitat d'aquest amor íntim i fidel. El compromís de la sincera donació de les persones, la voluntat de construir una vida en comú i, a nivell cristià, la significació i realització sacramental de l'amor fidel del Crist envers l'Església, reclamen amb tota naturalitat l'horitzó de la indissolubilitat, d'un pacte o aliança que no es volen trencar. Que això no arribi a reeixir és una altra qüestió. El Papa, en la encíclica *Deus caritas est*, diu: «L'evolució de l'amor cap a les seves més altes cotes i la seva més íntima puresa comporta que aspiri al que és definitiu, i això en un doble sentit: quan implica exclusivitat (només aquesta persona) i en el sentit de "per sempre".»

Vostè parla de models i efectivament en la nostra societat hi ha moltes propostes i ben variades. Ara bé, l'Església té la convicció de proposar el «model» per excel·lència, el que ha projectat Déu i el que aspira de debò el nostre cor, encara que pot caure en la temptació de conformar-se amb menys. Què hem de fer? No som prou realistes? Miri, més enllà de confrontacions inútils i polèmiques estèrils, hauríem d'oferir amb humilitat però amb convenciment i joia aquest Evangeli de la Família a tots els homes i dones de bona voluntat, amb la convicció que ofereix una realitat capaç de suscitar llum i esperança i d'ajudar que la vida de moltes persones sigui una existència plenament reeixida. Aquest Evangeli, que té en ell mateix una gran força d'atracció i bellesa, es farà més eloqüent en la mesura que s'encarni en homes i dones, matrimonis joiosos, que en donin un testimoni vital i entusiasta. Potser el que necessiten els nostres joves són aquests referents, aquests models d'una vida plenament realitzada. I si ho copsen, no desitjaran altra cosa.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a:
elconsultori@hotmail.com
www.balmesiana.org
apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida).
Cal indicar sempre «Consultori».

□ El trobarem a faltar

Segurament, igual com em passa a mi, altres lectors de *Catalunya Cristiana* trobaran a faltar el Germà Adrià i el seu escrit setmanal. Aquell toc d'atenció que ens donava amb el seu exemple. Jo, tot i estar lluny de Barcelona, mentre el llegia, l'anava seguint en el seu caminar pels carrers i places de Barcelona, des que sortia de casa seva, trobava el primer pobre o saludava un expres, convidava a un cafè una prostituta i així en tot el seu recorregut.

Sense conèixer-lo, la seva imatge l'havia feta realitat. El meu oci de jubilat em fa llegir constantment i el seu

escrit, durant molts anys, ha estat la primera lectura dels diumenges. Tenim un sant al cel. Podem encomanar-nos a ell. I demanar-li, nosaltres, igual com li demanaven els seus amics presos i prostitutes. Ara tindrà més gent per atendre i més facilitats. Trobarem a faltar els seus escrits que ens tocaven el cor. Però jo, almenys, el tindrè sempre en la memòria. Coneixent-lo solament pels seus escrits, m'ha afectat la seva mort. Potser els meus 88 anys hi ajuden.

Que Déu faci que ens retrobem en el cel.

JOSEP BOSCH i MERCADER
Cassà de la Selva

Els sagraments de la Pasqua

Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

El sagrament pasqual

L'himne de Quaresma que cantem sovint durant aquest temps (lletra del P. Miret i música del P. Segarra, monjos de Montserrat), té aquesta frase: «Doneu-nos... un cor ben pur per al sagrament pasqual.» L'expressió «sagrament pasqual» és la versió exacta de la que trobem, en llatí, en els textos litúrgics romans des del temps de sant Lleó (segle V): *paschale sacramentum*. Una versió que s'ha fet més popular és aquesta: «Misteri pasqual.» En el llenguatge dels Pares i de la litúrgia, «sacramentum» i «mysterium» són pràcticament sinònims, utilitzades en un sentit més ample del que donem a la paraula «sagrament» quan parlem específicament dels «set sagraments». Tanmateix, hi ha una base comuna en el fons: indicar que l'acció de Déu es fa present i visible a través de coses que són signes. Així, quan parlem del «sagrament/misteri pasqual» ens referim a la totalitat de l'obra glorificadora de Déu i santificadora dels homes que Crist ha realitzat amb tota la seva vida, i especialment amb la seva mort, resurrecció,

ascensió al cel i donació de l'Esperit Sant, i que ell ha confiat a la seva Església perquè la celebri en la litúrgia. Per això el Catecisme de l'Església catòlica diu amb precisió que l'Església celebra sempre el misteri pasqual del Senyor en la litúrgia.

Els moments privilegiats

A l'interior d'aquesta realitat general, hi ha moments en els quals el realisme de la presència i acció del misteri pasqual és més ple i intens. El principal és, sens dubte, l'Eucaristia. Crist l'ha donada a l'Església perquè ella tingui sempre a les mans l'obra del seu Espòs, i pogués així viure ben bé d'ella, incorporant-s'hi vitalment amb l'ofrena i la comunió eucarístiques. Aquest realisme eucarístic fa que l'Eucaristia sigui el centre i culminació de les celebracions amb què, cada any, l'Església celebra els misteris de la nostra redempció. Durant la Setmana Santa, en efecte, i sobretot en el Triduum pasqual i tota la Cinquantena, l'Església repassa cada any l'itinerari del misteri pasqual de Crist. Aquestes celebracions són, per tant, com un desenvolupament

del que celebrem, tot junt, en l'Eucaristia, d'una manera semblant a com Jesús volgué anticipar profèticament en l'Eucaristia del Sant Sopar tot el que es preparava a sofrir i a realitzar.

L'Eucaristia de la Vetlla Pasqual és ben bé el moment anual en el qual l'Església experimenta d'una manera sempre nova el «retroament» amb el seu Espòs Vivent, que la fa «passar de mort a vida» amb Ell; un moment que bé podem considerar com una renovació d'aliança entre Crist i l'Església, realitat última del sagrament del Matrimoni. «Aquest sagrament/misteri és gran, en Crist i en l'Església!»

L'organisme sacramental

A l'entorn d'aquesta Eucaristia de la Vetlla Pasqual, la tradició litúrgica ha situat tot l'organisme sacramental. En efecte: perquè puguin celebrar l'Eucaristia pasqual, i menjar i beure el sagrament pasqual, són batejats i confirmats els catecúmens que foren elegits al començament de la Quaresma. Així, incorporats a Crist i fets imatge seva, esdevenen el seu

Cos. Tota la Quaresma adquireix, d'aquesta manera, un to de preparació als sagraments, en la qual els cristians col·laboren amb la pregària i els dejunis, solidaris amb els elegits. També per poder participar en l'Eucaristia pasqual es promou la celebració del sagrament de la penitència, i l'Església antiga feia, abans del Triduum, la solemne reconciliació dels penitents.

La missa crismal és també significativa per l'organisme sacramental. D'una banda, es destaca el valor del ministeri eclesiàstic, el sagrament personal de Crist, dedicat fonamentalment a la celebració de l'Eucaristia. D'altra banda, la benedicció de l'oli dels malalts, estretament vinculada a la pregària eucarística, prepara les uncions per al sagrament dels malalts d'una Pasqua a l'altra. L'oli dels catecúmens i el Sant Crisma són beneïts i consagrats perquè puguin ésser utilitzats en els baptismes i confirmacions de la Vetlla fins a la propera Pasqua. D'aquesta manera, tots els sagraments són presents en la celebració de la Pasqua, mostrant que en tots ells hi és present i operant el misteri pasqual de Crist.

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana

- ☐ **Nascut vers l'any 564, probablement a Toledo**
- ☐ **Príncep visigot que va rebutjar l'arrianisme**
- ☐ **Va ser decapitat per ordre del seu pare l'any 585 a Tarragona**
- ☐ **El papa Sixt V en va fixar la festa l'any 1586**

Els diferents pobles germànics que a partir del segle IV es van apoderar de grans territoris de l'afeblit imperi romà eren pagans, però es van acabar convertint al cristianisme. Tot i això, els visigots que es van establir a la península Ibèrica, per raons polítiques es van fer adeptes d'una branca del cristianisme considerada herètica: l'arrianisme.

És en aquest context que s'ha d'entendre la figura complexa i fins i tot, com veurem, controvertida, de sant Ermenegild. Aquest sant era fill del rei visigot Leovigild i havia estat educat com a arrià. Es va casar, però, amb Ingunda, una princesa catòlica, fet que no va agradar gens a la seva família.

Sant Ermenegild

La tensió va augmentar encara més quan Ermenegild mateix va abandonar l'arrianisme i es va convertir al catolicisme. Llavors la família va optar per separar la parella — ell va ser enviat a Sevilla — i convertir-la per la força, i va ser llavors que Ermenegild es va alçar en armes contra el seu pare. És precisament aquesta insurrecció violenta el fet més controvertit de la vida d'aquest sant, i des de ben antic molts biògrafs i homes d'Església han lamentat aquesta acció comprensible però moralment injustificable.

En tot cas l'aixecament armat del nostre sant no va reeixir i va ser empresonat, primer a València i més tard a Tarragona. No va voler abjurar de la seva fe i va ser el seu mateix pare qui en va ordenar la decapitació.

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial 2)

Temps de Quaresma

(Salteri: setmana 2)

ABRIL

9. Diumenge

Diumenge de Rams, Vermell. Lectures: Processó: Marc 11,1-10 (o bé: Joan 12,12-16). Missa: Isaïes 50,4-7 / Salm 21 / Filipencs 2,6-11 / Marc 14,1-15,47

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Marcel, b.; Santes, Maria de Cleofàs.

10. Dilluns

Dilluns Sant, **Morat.** Lectures: Isaïes 42,1-7 / Salm 26 / Joan 12,1-11

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Ezequiel, prof.; Dimes; Terenci, mr.

11. Dimarts

Dimarts Sant, **Morat.** Lectures: Isaïes 49,1-6 / Salm 70 / Joan 13,21-33.36-38

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Estanislau; b. i mr.; Isaac, monjo.

12. Dimecres

Dimecres Sant, **Morat.** Lectures: Isaïes 50,4-9a / Salm 68 / Mateu 26,14-25

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Juli I, p.; Damià, b.; Santes, Vísia, vg. i mr.

13. Dijous

Dijous Sant, Blanc. Lectures: Missa de la Cena del Senyor: Èxode 12,1-8.11-14 / Salm 115 / 1 Corintis 11,23-26 / Joan 13,1-15

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Ermengild, mr.; Martí I, p. i mr.; Santes, Agatònica, mr.

14. Divendres

Divendres Sant, Vermell. Lectures: Celebració de la Passió del Senyor: Isaïes 52,13-53,12 / Salm 30 / Hebreus 4,14-16; 5,7-9 / Joan 18,1-19,42

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Tiburci, mr.; Lamabert, b.; Santes, Domnina, vg. i mr.

15. Dissabte

Dissabte Sant, Morat.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Telm, rel.; Crescent, mr.; Santes, Basilissa i Anastàsia, mrs.

Lectures bíbliques

Diumenge de Rams

Lectura primera

Is 50,4-7

Evangelí

Mc 14,1-15,47

*No he amagat la cara davant les ofenses
i sé que no quedaré avergonyit*

Discutien quina seria la manera més astuta d'apoderar-se de Jesús i matar-lo

Lectura del llibre del profeta Isaïes:

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial

21

Tots els qui em veuen es riuen de mi,
amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa:
«S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, doncs;
que el salvi, si tant se l'estima.»

*R. Déu meu, Déu meu,
per què m'heu abandonat?*

M'envolta una munió de gossos,
em rodeja un estol de malfactors,
m'han lligat les mans i els peus,
puc comptar tots els meus ossos. **R.**

Es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.
Almenys vós, Senyor, no us allunyeu;
força meva, cuiteu a defensar-me. **R.**

Anunciaré als meus germans el vostre nom,
us lloaré enmig del poble reunit.
Fidels del Senyor, lloeu-lo,
fills de Jacob, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel. **R.**

Lectura segona

Fl 2,6-11

Jesucrist s'abaixà. Per això Déu l'ha exalçat

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis:

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant a captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Vers abans de l'evangelí

Fl 2,8-9

Crist es féu per nosaltres obedient fins a la mort i una mort de creu.
Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc:

De bon matí, els grans sacerdots amb els notables del poble i els mestres de la Llei i tot el sanedrí, celebraren una sessió, encadenaren Jesús, el dugueren i l'entregaren a Pilat. Pilat l'interrogà: «Ets tu el rei dels jueus?» Ell li respongué: «Sí, t'eni raó». Els grans sacerdots li feien moltes acusacions. Llavors Pilat li preguntà altra vegada: «No et vols defensar de res? Mira quantes acusacions et fan». Però Jesús ja no li respongué res més, tant, que Pilat n'estava sorprès. Cada any, per la festa, Pilat els indultava el pres que ells demanaven. Hi havia un tal Bar-Abàs, empresonat amb els revoltosos que havien comès un assassinat durant els disturbis. La gent, doncs, pujà i començà a demanar a Pilat que els concedís el que solia fer. Pilat els digué: «Voleu que us indulti el rei dels jueus?» Perquè s'adonà que els grans sacerdots li havien entregat Jesús per enveja. Però els grans sacerdots excitaren la gent perquè fessin indultar Bar-Abàs. Pilat tornà a parlar-los i els deia: «I de Jesús que teniu per rei dels jueus, què n'he de fer?» La gent cridà: «Crucifiqueu-lo.» Pilat, volent acontentar la gent, els deixà lliure Bar-Abàs, i entregà Jesús, després de fer-lo assotar, perquè el crucifiquessin.

Els soldats el conduïren a l'interior del pati del palau, que és el pretori, convocaren tota la tropa, el vestiren de porpra, el coronaren amb una corona d'espines que havien teixit i es posaren a saludar-lo: «Salve, rei dels jueus.» Després li pegaven al cap amb una canya, li escopien i s'agenollaven com si li fessin homenatge. Acabada la burla, li traguieren el vestit de porpra, li posaren els seus vestits i se l'endugueren fora per crucificar-lo.

I obligaren a carregar-se la creu de Jesús un tal Simó de Cirena, pare d'Alexandre i de Rufus, que passava tornant del camp. Portaren Jesús a l'indret del Gòlgota, que, traduït, vol dir lloc de la Calavera.

I li oferien vi adobat amb mirra, però no en va prendre. El crucificaren i es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus, a veure què treia cadascun. Era mig matí quan el crucificaren. En un rètol constava la causa de la seva condemna: «El rei dels jueus.» Junta-ment amb ell crucificaren dos bandolers, un a la seva dreta i un altre a la seva esquerra.

Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aire de mofa i deien: «Ah, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix i baixa de la creu.» També se'n burlaven els grans sacerdots comentant amb els mestres de la Llei: «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix. El Messies, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu i nosaltres quan ho veurem, creurem en ell.» També li feien retrets els qui havien estat crucificats amb ell.

Arribat el migdia s'estengué per tota la terra una fosca fins a mitja tarda. I a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: «Elohi, Elohi, lamà sabactani?» Que traduït vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» Alguns dels qui eren allí deien: «Mireu com crida Elies.» Un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya perquè begués, i deia: «Deixeu, a veure si ve Elies a desclavar-lo.» Jesús llançà un gran crit i expirà. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió que estava dret davant d'ell, quan veié com havia expirat digué: «És veritat; aquest home era Fill de Déu.»

Terrassa

diòcesis

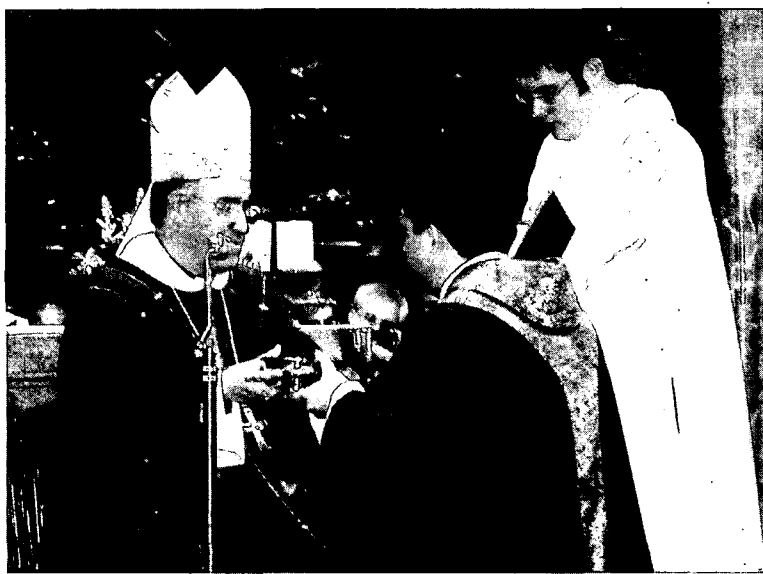
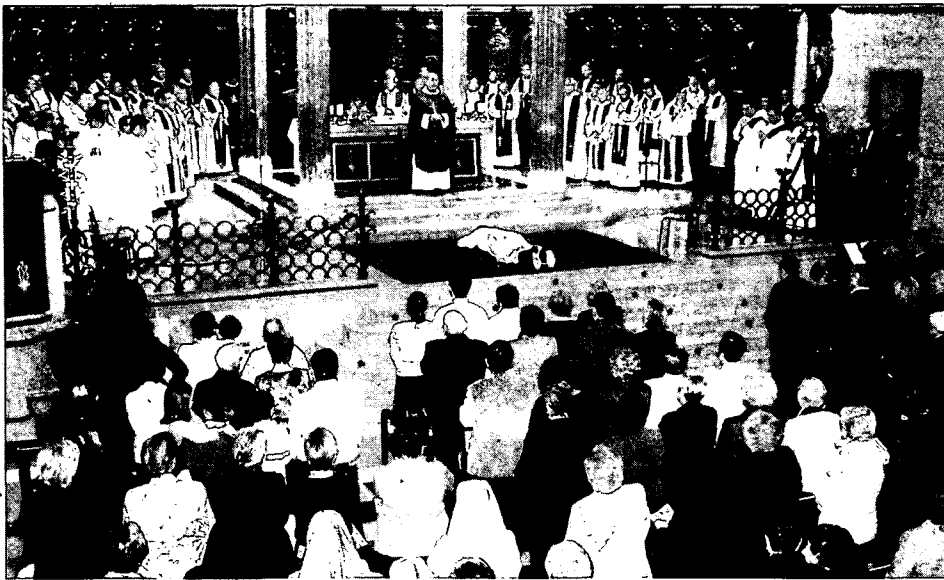
Regal anticipat de Pasqua

■ Mn. Jordi Peña rep l'ordenació sacerdotal de mans de Mons. Josep Àngel Saiz

TERRASSA.— Amb només 24 anys, Mn. Jordi Peña es va convertir el 26 de març passat en el capellà més jove de la diòcesi de Terrassa. També esdevé el tercer capellà ordenat des que es va crear el nou bisbat. L'ordenació presbiteral del jove Jordi Peña, presidida pel bisbe Josep Àngel Saiz i concelebrada per una cinquantena de capellans, va posar la rúbrica a un mes de març especialment prolífic pel que fa a ordenacions ministerials a Catalunya.

En diversos moments de la seva ordenació presbiteral Mn. Jordi Peña no va poder reprimir les llàgrimes. L'emoció li omplia el cor. Als seus 24 anys, aquest jove de Granollers va viure el 26 de març passat un dels moments més bonics de la seva vida. Com ell mateix intentava expressar amb paraules, «el sacerdoci és un gran regal que el Senyor m'ha volgut fer; Ell m'ha cridat i estic segur que protegirà i guiarà aquest ministeri». En els últims mesos abans de l'ordenació Mn. Jordi Peña s'havia qüestionat en diverses ocasions si no seria massa aviat. Les paraules del profeta Jeremies sovint les portava a la pregària: «Senyor, sóc massa jove.» En diàleg amb el bisbe, però, tant l'un com l'altre han anat veient que, tot i la seva joventut, era el moment de rebre el ministeri sacerdotal. «Espero correspondre l'amor del Senyor —afirmava Mn. Peña després de l'ordenació—. Vull oferir la meua vida pel bé de tots els homes i viure de la mateixa manera que Crist va viure a la terra.»

En una sintonia molt semblant a la de Jordi Peña es va expressar en la seva homilia Mons. Saiz. El prelat va convidar el jove a «reproduir en el ministeri sacerdotal el misteri de la creu del Senyor, per ser un altre Crist, en un lliurament sense reserves al servei de Déu i dels germans. Aquesta entrega en totalitat, aquesta unió amb Jesucrist aquest lliurament a l'Església, implica una disponibilitat absoluta, un amor indivís, un amor a Crist i als germans

El Sant Esperit es va omplir per celebrar la nova ordenació.

Mons. Saiz lliura el pa i al vi al nou prevere.

que unifica tota la vida.» I va afegir: «La caritat pastoral ha de ser el criteri determinant de la teua vida, de les teves relacions amb els germans. Per això el prevere no es pot limitar a ser una persona correcta, ben educada, simpàtica, a fer relacions públiques agradables intra o extraeclesials. La caritat pastoral ens situa en un estil de vida que ha d'oferir una paraula sempre profètica, que comporta un lliurament de la vida per Déu i pels germans.»

No podien faltar tampoc en les seves paraules alguns consells: «Procura anar sempre lleuger d'equipatge, confiant en la seva paraula. Ell t'ha cridat pel teu nom,

t'ha ofert la teua amistat i t'envia a predicar la Bona Nova. No tinguis por. Sigues generós amb el Senyor i amb els germans. Estigues sempre disponible per a Déu i per als altres, amb un tarannà senzill i acollidor, amb un cor obert i alegre.» Les paraules del bisbe ressonaven potents en la solenne nau de la catedral del Sant Esperit, especialment quan s'adreçaven directament al candidat: «El Senyor t'envia, Jordi, mar endins aquí i ara, i com a l'apòstol Pere i als seus companys, et fa la indicació de calar les xarxes.» Mons. Saiz no va obviar les temptacions i perills del ministeri, com ara la rutina o l'escepticisme

de la societat, i per això va acabar amb un altre consell d'or: «Només val la pena la teua vida des d'una vivència profunda de la consagració, que omple la teua existència i que es projecta testimoniant que has triat la millor part.»

Moment culminant

La cerimònia va continuar amb el ritu propi de l'ordenació. El jove Jordi Peña, agenollat davant del seu pastor, va mostrar la seva voluntat de complir el seu ofici segons la voluntat de Crist i de l'Església sota la direcció del bisbe. A continuació vindrien les lletanies dels sants i l'ordenació pròpiament dita. Mons. Saiz va imposar-li les mans i va demanar per a ell el do de l'Esperit Sant. La resta de preveres assistents, més de cinquanta, van reproduir també aquest mateix gest com a signe de la seva admissió al presbiteri. Va ser un dels moments més emotius juntament amb la posterior abraçada de pau. Abans, però, Mn. Jordi Peña va ser revestit amb l'estola i la casulla presbiterals i va rebre la unció de les mans. Finalment, ja com a capellà, va rebre de mans del bisbe el pa i el vi, com a signe de l'encàrrec de presidir a partir d'ara la celebració eucarística i seguir Crist crucificat.

Situat al presbiteri del Sant Esperit, Mn. Jordi Peña va concelebrar, amb llàgrimes als ulls, la seva primera eucaristia. «La consagració ha estat el moment culminant —assegurava amb calma després de la celebració—, és allà on m'he fet conscient del gran regal que el Senyor ens ha fet, del seu lliurament total a la humanitat i com el vol actualitzar constantment en l'Eucaristia a través dels capellans.»

Mn. Jordi Peña exercirà el seu nou ministeri on havia exercit també en els últims mesos el del diaconat, al monestir de Sant Cugat del Vallès i a les esglésies de Mira-sol. Comença una nova etapa en la seva vida, una etapa en què el que més l'emociona és poder «ser dispensador de la misericòrdia de Déu, sobretot a través de sagrament de l'Eucaristia i el sagrament de la Reconciliació».

Samuel Gutiérrez

Nova jornada de formació sobre els continguts de la fe

SANT CUGAT DEL VALLÈS.— L'11 de març passat va tenir lloc al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès la segona jornada de formació organitzada aquest curs per la diòcesi de Terrassa. La sessió del matí va ser dedicada a preveres i diaques mentre que la de la tarda estava pensada per a religiosos i laics. La xerrada de formació, titulada *Els continguts en la transmissió de la fe*, va anar a càrrec de P. Lluís Ladària s.j., professor de la Universitat Gregoriana de Roma i secretari de la Comissió Teològica Internacional.

L'aportació del P. Ladària va recórrer

els continguts bàsics de la fe cristiana distribuïts en tres apartats: el misteri de Déu, el misteri de Jesucrist i l'ésser humà. Referint-se al misteri de Déu va subratllar l'originalitat cristiana sobre el concepte de Déu: «Déu és comunió trinitària de vida i amor ja abans de la creació del món. El dogma de la Santíssima Trinitat no és quelcom abstracte ni una formulació matemàtica, sinó que expressa el fonament de la nostra fe, tal com l'ha revelat Jesucrist.» El P. Ladària va dedicar aquesta part de la ponència a repassar i comentar els textos bíblics que hi fan referència i les

aportacions i reflexions teològiques al respecte.

Seguidament va abordar el tema del misteri de Jesucrist —Déu amb nosaltres—, i per acabar va exposar el sentit de la vida humana a partir del sentit de la fraternitat. Va parlar sobre la vida cristiana viscuda en el si de l'Església i va afirmar que «un cristià aïllat no és cristià», en paraules de sant Cebrià. I va afegir: «La presència de l'Esperit Sant obre els horitzons humans en una perspectiva d'universalitat.» En un darrer moment va parlar de l'Eucaristia, on s'ac-

tualitza constantment en nosaltres la Salvació.

Després de la seva xerrada va haver-hi un espai per al diàleg. El P. Ladària va contestar les nombroses preguntes i va escoltar les aportacions diverses que van tendir a cercar els elements concrets per viure aquests continguts de la fe resumits de manera admirable. Va recordar que s'ha d'ajudar en la formació del poble fidel presentant els conceptes teològics amb claredat i sobretot l'autèntica imatge de Déu des de la comunió i l'amor. (C.C.)

Girona

Assemblea diocesana de Càritas

BANYOLES.— El 18 de març passat va tenir lloc l'assemblea diocesana de les Càritas del bisbat de Girona a la Casa de l'Espiritualitat de Banyoles. L'acte, que va ser presidit pel bisbe Carles Soler, va servir fonamentalment per presentar el Pla Estratègic que Càritas inicia a la diòcesi.

El delegat i director de Càritas, Mn. Esteve Sureda, va parlar sobre el present i futur de l'entitat, recollint les aportacions i els documents resultants de l'assemblea del 2004. Va remarcar també la importància de l'elaboració del pla estratègic, que permetrà fer una revisió a fons i ajudarà a orientar l'acció de Càritas amb l'objectiu d'enfortir el seu compromís amb les persones i grups en situació d'exclusió social i optimitzar la seva resposta a les noves situacions de pobresa. Tot seguit, Pep Llop, persona a qui Càritas ha confiat el suport en aquest procés, va explicar com s'aniran desenvolupant les diferents fases que faran possible la concreció del pla estratègic, tot cercant sempre la màxima participació per part de totes les persones que integren Càritas al bisbat de Girona. (C.S.)

La col·laboració de l'Església amb el món del turisme

■ Celebració de la XXVI Trobada de Professionals del Turisme

SANT ANTONI DE CALONGE.— Més de 50 professionals del món del turisme es van aplegar el 21 de març passat a Sant Antoni de Calonge per participar en la XXVI Trobada de Professionals del Turisme, organitzada per la Delegació de Pastoral de Turisme de la diòcesi de Girona.

La trobada va començar amb unes paraules de benvinguda per part de l'alcalde de Calonge, Jordi Soler, i del delegat diocesà de la Pastoral del Turisme, Mn. Salvador Batalla. Aquest últim va presentar els tres conferencians convidats.

El diputat al Parlament de Catalunya i professor de la Universitat de Girona, Josep Antoni Donaire, va parlar de la situació actual del turisme a les comarques gironines i perspectives de futur, tot fent referència, entre altres coses, a petició d'un dels assistents, al turisme de segona residència i del d'apartament. Sobre el de segona residència va comentar que aquest tipus de turisme no és negatiu del tot ja que «si sabem fer-ho i sabem acollir-los, poden esdevenir ciutadans a temps parcial, però, a fi de comptes, ciutadans de les nostres localitats que participaran de la nostra vida

Hi eren presents batlles, hotelers, restauradors, professors d'hosteleria i turisme, juntament amb representants d'agències de viatges. La jornada va ser presidida per Mons. Carles Soler, bisbe de Girona, i va comptar també amb la participació de Mons. Joan Enric Vives, bisbe d'Urgell.

Taula presidencial de la trobada.

en tots els seus aspectes». L'historiador Josep M. Ainaud de Lasarte va centrar la seva participació en la importància que ha de tenir el manteniment del patrimoni artístic i cultural de cara a la gent que el visita. «Els temples —va afirmar— han de poder gaudir de més hores oberts perquè els turistes puguin contemplar les nostres obres d'art, amb persones mínimament preparades que informin i orientin els visitants.»

El tercer conferenciant va ser el bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan Enric Vives que va fer arribar als assistents una sèrie de reflexions sobre la posició dels cristians davant de les perspectives actuals del món. «Com pot l'Església —es demanava— col·laborar amb

el món del turisme? Doncs, amb amor, perquè el turisme pot fer molt per conèixer-nos, estimar-nos i saber com som.» I va afegir: «Els turistes tenen curiositat, volen conèixer coses i ser estimats i atesos. L'Església com a testimoni d'amor i esperança que és, ha d'ajudar que això sigui així. Hem d'estar oberts als altres respectant totes les opinions però demanant també que es respectin les nostres i mantenint la nostra identitat cristiana.»

Mons. Carles Soler, bisbe de Girona, que va presidir l'acte, va fer la cloenda de la trobada després d'un dinar de germanor compartit pels conferencians i assistents.

Carles Sánchez

Trobada amb els mitjans informatius sobre l'ensenyament

GIRONA.— La Delegació diocesana de Mitjans de Comunicació Social va convidar el 16 de març passat Pere Micaló, delegat diocesà d'Ensenyament, a participar en un dels seus tradicionals esmorzars informatius per tal de donar a conèixer les dades estadístiques referides al curs 2005-2006 amb data de 6 de febrer d'enguany.

Pere Micaló va fer públiques les estadístiques referents a la classe de religió catòlica en centres d'ensenyament públics de la diòcesi de Girona. Responent a les preguntes dels periodistes va reconèixer que «en el nostre país, l'ensenyament està en un moment remogut i l'assignatura de religió també». No obstant això, el nombre de famílies que demanen per als seus fills l'oferta de l'àrea de religió catòlica es manté respecte les dades del curs passat.

Enguany s'han proposat a l'Administració educativa 158 mestres i professors per impartir les 125 jornades laborals que es necessiten per fer la classe de religió catòlica en els 296 centres de les comar-

Pere Micaló va protagonitzar l'«esmorzar informatiu» del mes de març.

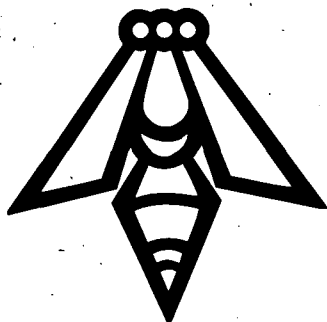
ques gironines. També va dir als periodistes que totes les escoles que imparteixen alguna etapa de l'ensenyament obligatori tenen l'obligació de fer l'oferta a les famílies i que els pares tenen el dret d'escollir-la per als seus fills.

Els alumnes que cursen religió catòlica són 21.128 del total de 73.601 d'alumnes atesos, el que suposa un 29% del total. (C.S.)

CERABELLA

zona industrial, A
ES 08181 SENTMENAT (BARCELONA)
Tel. +34.93.715.31.02 Fax +34.93.715.02.51

CERERIA ABELLA,
Sant Antoni Abat, 9
08001 BCN
t. 934 41 09 07 / fax. 934 41 70 47

CERERIA ABELLA,
Boters, 5 (Portaferrissa)
08002 BCN
t./fax. 933 18 08 41
NOC,
Comte Borrell, 41
08015 BCN
t. 934 42 93 28 / fax. 934 41 90 47

cerers
des de
1862

Lleida

Nou Secretariat de Confraries i Germandats

■ Organitzarà l'11 d'abril una jornada de donació de sang

LLEIDA.— La diòcesi de Lleida disposa des del 9 de març passat d'un nou secretariat, que aplegarà a partir d'ara les congregacions, confraries i germandats de la diòcesi de Lleida. El Palau Episcopal de Lleida va acollir una roda de

premsa informativa per tal de donar-lo a conèixer. A la presentació van ser-hi presents els presidents o representants d'algunes d'aquestes entitats, com ara l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes; la Confraria de la Sagrada Famí-

lia i Sant Cristòfol, del barri de Pardiniyes; la Confraria del Natzarè, del barri de la Mariola; la Confraria de la Casa d'Andalusia; la Congregació de la Puríssima Sang i la Congregació dels Dolors d'Alpicat.

L'acte va ser presidit pel vicari general de la diòcesi, Mn. Joan R. Ezquerro, que va explicar el procés de constitució d'aquest nou Secretariat el precedent del qual va ser una trobada de consiliaris. Mn. Ezquerro va valorar molt positivament la iniciativa del bisbe de Lleida, Mons. Ciuraneta, de coordinar aquesta realitat de l'Església: «Es pretén així aglutinar esforços i treballar plegats, sense perdre l'autonomia de cadascuna de les entitats.»

El secretari general del bisbat, Mn. Daniel Turmo, va participar també en la presentació del nou secretariat i va recordar com el Dret Canònic defineix les confraries i germandats com a «associacions privades de fidels que tenen quatre finalitats: la formació, l'apostolat, el culte i les obres de caritat».

La roda de premsa va ser una bona ocasió per presentar el director d'aquest nou secretariat, el laic Manuel Rodríguez, president dels Portants del Sant Crist de Sant Llorenç. En la seva intervenció va dir que l'objectiu principal d'aquest nou organisme diocesà serà la cooperació i suport entre confraries i l'organització d'activitats conjuntes, com l'edició per a aquesta Setmana Santa d'una *Guia de Congregacions, Confraries i Germandats de la Setmana Santa de Lleida*. L'obra inclourà les

Foto: Josep Manel Prada

La roda de premsa informativa va tenir lloc al Palau Episcopal de Lleida.

dades i informació referents a les 21 confraries existents a la diòcesi que tenen un especial protagonisme durant la Quaresma i molt especialment en les processons de la Setmana Santa.

L'altra acció d'aquest nou Secretariat, com a iniciativa de l'Agrupació de Confraries, serà la celebració d'una jornada de donació de sang en col·laboració amb el Banc de Sang de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida.

La seva directora, Assumpció Pinacho, i la responsable de promoció, M. Dolors Oliva, presents a la roda informativa,

van manifestar la seva satisfacció, tot afirmant que es tractava d'una experiència pionera. En aquest sentit, serà la primera vegada que una jornada d'aquestes característiques tindrà com a escenari les dependències d'un palau episcopal.

La Jornada de donació de sang està prevista per a l'11 d'abril, Dimarts Sant. Aquest dia, en plena celebració de la Setmana Santa, el bisbat de Lleida obrirà les seves portes a tots els ciutadans que vulguin participar amb aquest gest solidari de donar sang i així alleugerir les malalties i salvar vides. L'horari serà d'11.00 a 14.00 h i de 16.00 a 20.00 h.

El lema triat pel Secretariat i l'Agrupació de Confraries per a aquesta jornada està tret de l'Evangeli de sant Marc i recull les paraules que va pronunciar el mateix Jesús en el Sant Sopar: «Aquesta és la meua sang... que és vessada a favor de tots els homes.» En aquest sentit, la directora del Banc de Sang va dir que la donació de sang està molt present en la vida sanitària, però que cal que sigui present també en la vida social: «Donar sang és una acció cívica, però que té també un valor religiós.»

Jordi Curcó

Recés per a educadors cristians

LLEIDA.— El 17 de març passat, al Casal d'Acció Catòlica de Lleida, el bisbe de la diòcesi, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, va dirigir un recés als educa-

El bisbe de Lleida es va referir al cristianisme com el seguiment de Crist i adreçant-se als educadors que omplien la sala d'actes, els va convidar a «viure com el Senyor, com Crist, perquè només transmetem el que vivim i és per això que cal fer el possible, des de la vostra responsabilitat, perquè els infants es trobin amb Crist. Evangelitzar i catequitzar és portar les persones a l'encontre de Crist».

Per a Mons. Ciuraneta, l'Església té en les benaurances un programa de felicitat: «Són el nucli de l'amor de Jesús i sintetitzen el conjunt de les virtuts cristianes viscudes pel mateix Crist. Les benaurances ens conviden a viure amb alegria i llibertat, transformen completament el model de felicitat i reflecteixen l'autèntica vida, on l'important és l'ésser i no el tenir.» I va afegir: «La predicació de la felicitat és necessària; que no va ser un missatge de felicitat la primera predicació de Crist?» Mons. Ciuraneta va afirmar que és urgent en aquest moment presentar Crist com la bona notícia: «Hem de ser l'Església de l'esperança, perquè el cristianisme és essencialment una oferta de felicitat, de joia i d'alegria que és propagada a la humanitat: Hem d'apostar per l'alegria i l'esperança.» (J.C.)

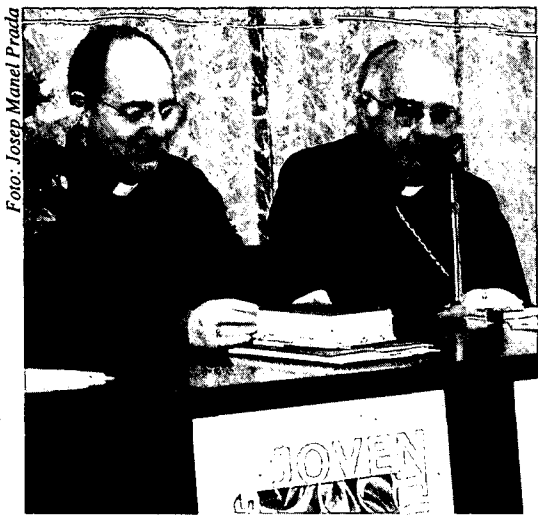

Foto: Josep Manel Prada

Mons. Ciuraneta va estar acompanyat per Mn. Vicenç Alfonso.

dors cristians, organitzat per les delegacions de Catequesi, Ensenyament i Jovenut. Amb el tema *Crist, proposta de felicitat*, el bisbe de Lleida va introduir la reflexió a l'entorn del seguiment de Crist, que pot ser en paraules seves, font de tota felicitat: «Déu és amor. Ho testifica tota la història de la Salvació», va dir Mons. Ciuraneta.

missatge de felicitat la primera predicació de Crist?» Mons. Ciuraneta va afirmar que és urgent en aquest moment presentar Crist com la bona notícia: «Hem de ser l'Església de l'esperança, perquè el cristianisme és essencialment una oferta de felicitat, de joia i d'alegria que és propagada a la humanitat: Hem d'apostar per l'alegria i l'esperança.» (J.C.)

1. Setmana Santa

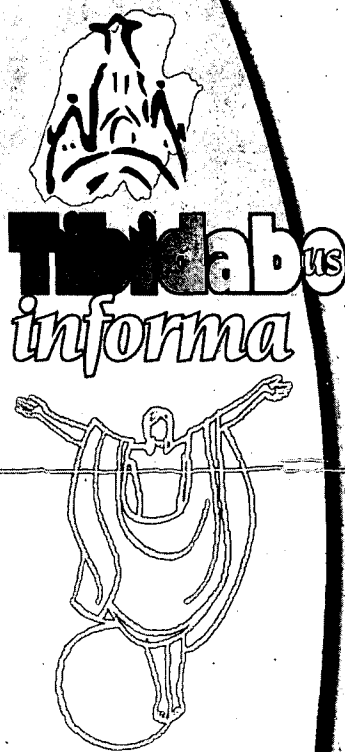
9 d'abril
Diumenge de Rams
A les 12 hores. Benedicció de Rams a la Basílica
A les 13 hores. Benedicció de Rams a la Cripta

13 d'abril
Dijous Sant
A les 8 hores. Laudes
A les 18,30 hores. Missa vespertina. Sopar del Senyor
A les 21,30 hores. Hora Santa
A les 23 hores. Vetlla Extraordinària oberta per a tothom

14 d'abril
Divendres Sant
A les 8,30 hores. Laudes
A les 11,30 hores. Ofici de Lectures
A les 12 hores. Via crucis
A les 17 hores. Celebració de la Passió del Senyor

15 d'abril
Dissabte Sant
A les 8,30. Laudes
A les 23 hores. Solemne Vetlla Pasqual
Adoració Nocturna oberta per a tothom

16 d'abril
Pasqua de Resurrecció
Horari de Misses el mateix dels dies festius

2. II Concert de "Música clàssica"

Dissabte 22 d'abril a les 19'30 hores en la Basílica del Tibidabo
Participarà el Cor de Cambra **Ars Animæ**
Director **Eugenio Malm Mayer**
Música de Quaresma i Pasqua russa (ritus ortodox)

3. Noces d'Argent Matrimonials

Trobada i Convivència dels matrimonis que fa vint-i-cinc anys es van casar en el Temple del Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo acompanyats dels seus fills i familiars

4. Visita del Rector Major dels salesians

El divendres, dia 5 de maig, a les 18,30 hores visitarà el Temple del Tibidabo el Rector Major dels Salesians Pare Pascual Chávez Villanueva
Presidirà les Vespres i la Benedicció Eucarística
Farà 120 anys, que en aquest dia, Sant Joan Bosco va rebre el cim del Tibidabo per construir-hi el Temple al Sagrat Cor

5. Viatges i Peregrinacions

Terra Santa i Petra.
30 de juny al 10 de juliol de 2006
Informació: Temple del Tibidabo: 934 175 686
Viatges Magister: 934 879 423

Sant Gregori Magne recomanava als seus fidels que oferissin la Santa Missa, oració i sacrificis per la salvació de les ànimes, i els explicava aquesta història:

EN JERONI HA BARREJAT
ELS QUADRES. COLLOCA'LS EN
ORDRE I ESCRIU LA HISTÒRIA
COM HA DE SER. UNEIX
LES RESPOSTES.

b.

L'home va quedar lliure i li va
explicar a la seva esposa com
les cadenes es deslligaven
soles alguns dies de la
setmana.

c.

Cada cop que oferia un sacrifici
pel seu marit, se li deslligaven les
cadenes que el lligaven.

a.

L'esposa va reconèixer que els
dies i hores en què el seu marit
quedava lliure eren els dies i les
hores en què ella ofería la Missa
per ell.

f.

Oferia per ell sacrificis cada
setmana.

d.

Com que no tornava, la seva
esposa va creure que estava mort.

e.

Un home fou portat a presó
lluny de la seva pàtria.

Escriu aquí les lletres
en l'ordre correcte.

1.-

4.-

2.-

5.-

3.-

6.-

**la teva oració i els teus sacrificis
són ajudes que arriben als altres.**

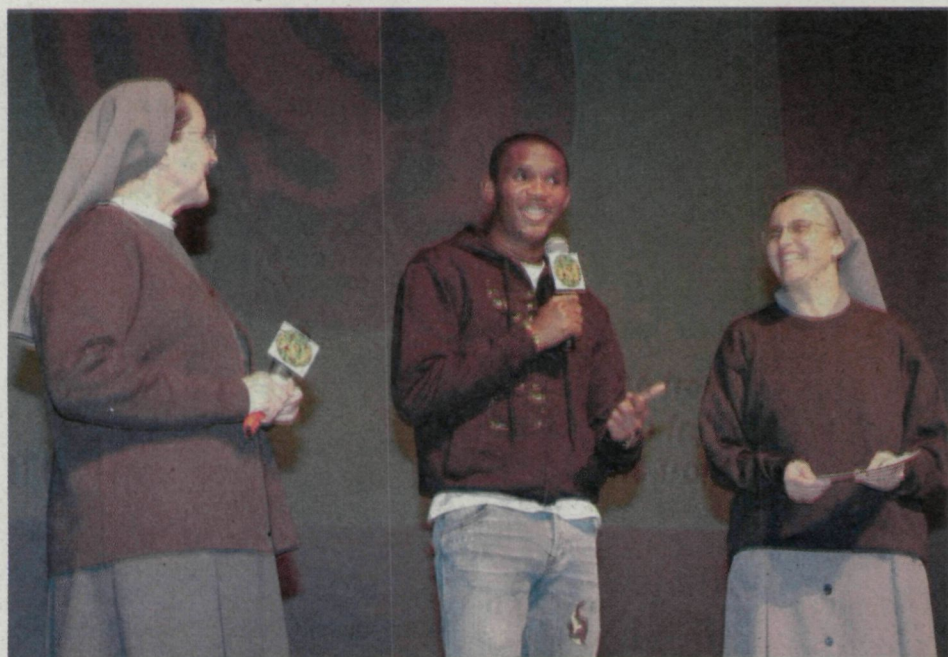
NET

El jugador del Barça Samuel Eto'o participa en l'espectacle benèfic «Una nit pel Camerun», organitzat per l'ONG Bits Sense Fronteres

BARCELONA.— El 13 de març passat es van aplegar a l'Auditori de Cornellà més de set-centes persones per participar a la gala benèfica *Una nit pel Camerun*, organitzada per l'ONG Bits Sense Fronteres. Sota el lema «Per la vida, pel futur, per

la cultura, per l'amor», l'organització creada l'any 1998 per les Missioneres de Natzaret va oferir tres hores de música, ball, llum i color, on no va faltar tampoc el bon humor. La gala va comptar amb grans personatges com el jugador

del Barça Samuel Eto'o, el cantant Manolo Escobar i l'actriu catalana Carme Canet. Un sol objectiu va moure tots els que s'hi van aplegar: ajudar en els projectes solidaris que la congregació du a terme des de fa anys al Camerun (Àfrica).

Samuel Eto'o va tornar a mostrar el seu rostre més solidari.

Actuació de les Missioneres de Natzaret a l'Auditori de Cornellà.

La vetllada també va comptar amb la participació voluntària de gairebé dos-cents alumnes, exalumnes, professors i religioses de les escoles que les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret —fundades per sant Josep Manyanet— tenen a Espanya (Barcelona, Madrid i Canàries). Entre tots van protagonitzar les actuacions de ball, cant i música. Els beneficis de la gala benèfica seran destinats a l'inici de la construcció d'uns pavellons nous per a l'escola primària de Loum-ville, una de les zones més desfavorides de la selva camerunesa i encara molt necessitada.

Nit d'estrelles amb rostre solidari

Samuel Eto'o va ser un dels protagonistes de la gala benèfica. Durant l'acte es va emetre un vídeo amb els projectes que les religioses duen a terme al país africà, després del qual, Eto'o, entre les aclamacions del públic assistent, va remarcar que «tots els nens del món mereixen les mateixes oportunitats; tots necessiten que els ajudem». El jugador blaugrana va afegir que, «quan va néixer, no sabia que seria jugador del Barcelona, però tenia clar que havia de viure el meu somni fins al final». «Tot el que he après i guanyat —va afegir— ho comparteixo amb els altres. Compartir amb els altres m'enriqueix.»

També va ser molt destacada la presència del veterà Manolo Escobar, que va entusiasmar joves i grans amb les seves cançons i la seva simpatia; així com els contes africans de l'actriu catalana Carme Canet o els jocs de mans d'Anna Montserrat. Tampoc no va faltar l'esperada actuació de les religioses

La nit solidària de les Missioneres de Natzaret

Montserrat Del Pozo amb un nen de Loum-ville (Camerun).

mateixes, que van interpretar algunes cançons a veus, així com un divertit ball que va fer moure tot l'auditori.

Oportunitats per als infants camerunesos

Montserrat Del Pozo, religiosa de Natzaret i fundadora de Bits Sense Fronteres, va recordar als assistents que «la nostra ONG treballa per fer arribar al Tercer Món, i especialment a l'Àfrica, la mateixa qualitat d'educació i ensenyament que donem a les nostres escoles: estimulació primerenca, intel·ligències múltiples...» Beques escolars, atenció als leprosos del barri de Jamot (Yaoundé), repartir pa i llet diari a més de dos mil nens i nenes d'entre tres i set anys, assistència als presos de Yaoundé... són alguns dels projectes que aquestes missioneres de nom i de fet fan realitat a través de la seva organització. Això no obstant, «és molt encara el que ens queda per fer», va afegir Montserrat Del Pozo, «perquè volem aconseguir que en un futur pròxim el Camerun sigui un país on els seus habitants tinguin més oportunitats per estudiar, treballar i viure, tot construint un món més humà, més cristià, més feliç, per a ells i els seus fills».

Un últim i provocador missatge que es van endur tots els que van gaudir del fantàstic espectacle, va venir dels llavis d'una altra religiosa. M. Àngels Meleiro, delegada de les Missioneres de Natzaret a Espanya-Camerun, tancava la nit tot dient: «Els nostres germans africans estan agraïts perquè vosaltres ho feu possible i, vosaltres, ho continueu fent possible.» I és que per fer el bé calen totes les ajudes.

Mar S. Izuel

Tarragona

Modificat el mapa d'agrupació de parròquies

■ Apareix de manera exacta a la web de l'arquebisbat

TARRAGONA.— El secretari general de l'arquebisbat de Tarragona, Mn. Joaquim Claver, ha presentat el nou mapa d'agrupacions de parròquies resultant de les modificacions del mapa d'agrupacions de parròquies aprovat l'any 2002, que a través d'una consulta diocesana s'ha proposat i acceptat. Aquest nou mapa substancialment és el que apareix a la Guia 2006 de l'arquebisbat i de manera exacta a la web de l'arquebisbat.

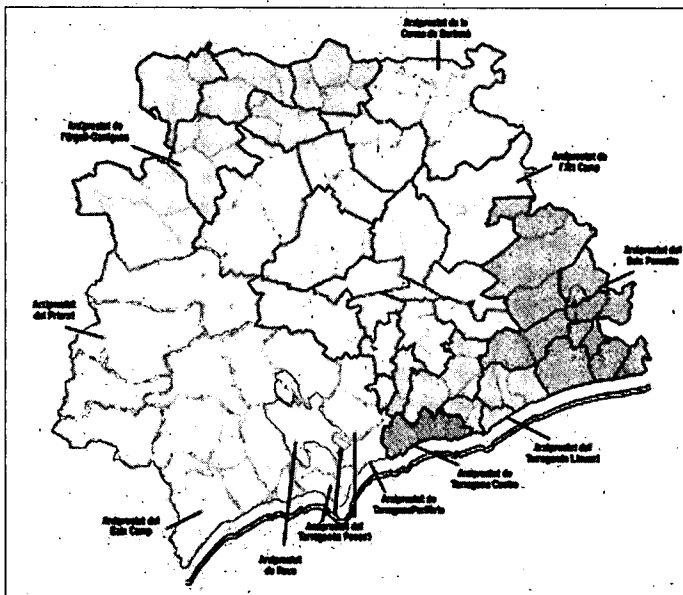
Aquesta qüestió va ser un dels punts tractats a la darrera reunió del Consell del Presbiteri celebrada el 22 de març passat, sota la presidència de l'arquebisbe Mons. Jaume Pujol, el qual, a més, va informar a l'assemblea sobre la constitució i primers passos de la recent erigida Fundació civil Sant Fructuós, la qual té encarregat l'ajut a la gestió dels col·legis concertats de titularitat diocesana.

En aquesta mateixa reunió, el vicari general, Mn. Miquel Barbarà, va presentar i va comentar un document aprovat pel Consell Episcopal, referent a l'esti-

pendi o almoines per a les intencions de les misses, com també a la instal·lació de columbaris a la vora d'algunes esglésies, fet que s'està produint en altres diòcesis.

En un altre ordre de coses, l'econom diocesà, Mn. Joaquim Fortuny, va tractar el tema de la retribució econòmica del presbiterat.

Finalment, cal consignar que l'arque-

Nou mapa d'agrupacions de parròquies.

bisbe Mons. Jaume Pujol ha nomenat Mn. Joaquim Gras Minguella responsable per a les Causes dels Sants de l'arxidiòcesi de Tarragona.

Joan Boronat

Vetlla de pregària per les vocacions

TARRAGONA.— El dia 18 de març, en el marc de la catedral de Tarragona, es va celebrar, a les 9 del vespre, una vetlla de pregària per al floriment de les vocacions. L'assemblea esdevingué força reeixida i concorreguda, malgrat les inclemències del temps.

La vetlla, que va ser presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol i Balcells, va estar envoltada d'emotivitat, sobretot pel testimoni de tres preveres representatius de les tres edats de l'home: la joventut (Mn. Simó Gras), la maduresa (Mn. Joan Anton Cedó) i la senectut (Mn. Pau Mercadé). L'explicació del camí vocacional de cadascun d'ells va ser corprenedora, especialment el testimoni de Mn. Pau, un sacerdot d'esperit jove, de 86 anys, ple d'energia i enamorat de la seva vocació ministerial.

L'arquebisbe Jaume pronuncià una homilia a través de la qual va exhortar tothom a escoltar la veu del Senyor i «a deixar-se seduir per Ell». Tot plegat, juntament amb les lectures, els salms i els cants acompanyats a l'orgue, va predisposar els cors a l'adoració del Santíssim Sagrament, mentre el joí cant de la *Salve Regina* posava colofó a la vetlla. (J.B.)

PER UN FULL, UN RETORN

«És un fet real que va passar fa pocs anys. El protagonista era un portuari d'una capital illenca. No era un mal home però com tants altres vivia allunyat de l'Església a causa dels prejudicis i de la ignorància. Un diumenge, avorrit a casa, va llegir —primer amb curiositat, després amb interès— un full que el seu fill havia portat de la parròquia i havia deixat a la tauleta del menjador. Què va passar per la seva ànima? No ho sabem. El que és cert és que va tornar a la pràctica religiosa i a la seva parròquia que no trepitjava des de la seva primera comunió. Tot això gràcies a un senzill full imprès que va tocar en el moment oportú el cor d'un home, assedegat de veritat com ho estem tots! Però abans aquest full el va editar algú; i algú també el va distribuir.»

Fundació Obra Cultural edita els Fulls Culturals des de fa més de 50 anys. Us en podem enviar de franc fins a 25 exemplars de cada número que surti. Us animeu a enrolar-vos en l'apostolat de la propaganda escrita i/o donar-nos suport econòmicament?

C/c: 2100 3205 17 2200322184

OBRA CULTURAL

Roger de Llúria, 4 • 08010 Barcelona
Tel. 933 181 896 - a/e: foc@obracultural.org
www.obracultural.org

L'arquebisbe Pujol intervindrà al Tridu Sacre per TVE

TARRAGONA.— L'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol i Balcells, és un dels tres bisbes designats per la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social de la Conferència Episcopal Espanyola, per intervenir al Tridu Sacre que s'inclou a la programació de la 2 de TVE, amb motiu de la Setmana Santa. Aquestes breus xerrades dels tres bisbes, de to col·loquial, s'emetràn els dies 13, 14 i 15 d'abril, en horari previ a transmissió dels oficis propis de la Setmana Santa.

Hoy es Jueves Santo és el títol de la primera intervenció i aquesta anirà a càrrec de Mons. Jaume Pujol, amb una durada d'entre 3 i 5 minuts. A continuació, a les 18.45 h, començaran els sants oficis, amb la missa de la Cena del Senyor des de la catedral de l'Almudena de Madrid, que presidirà el cardenal Antonio María Rouco Varela, arquebisbe de Madrid. El religiós Luis Esteban Larra serà l'encarregat dels comentaris durant la celebració. (J.B.)

BARCELONA

Missa patronal a Sant Josep de Mataró

MATARÓ.— El diumenge 19 de març, la parròquia de Sant Josep de Mataró, va celebrar la missa patronal presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, juntament amb altres preveres de la ciutat. Per aquesta comunitat i la seva història parroquial va ser una diada especialment

Mons. Martínez Sistach va presidir la missa patronal de la parròquia de Sant Josep de Mataró.

rellevant, ja que es van estrenar els nous *Goigs de Sant Josep*. L'orla que els envolta va ser elaborada per l'artista mataroní Manuel Cuyàs, poc abans de morir. Dos feligresos de la parròquia han estat els

artífexs de l'obra: el poeta Albert Pera, que va saber donar contingut a la lletra, i el músic i cantautor Genís Mayola, que va musicalitzar-los. (M. de Montserrat Romaguera i Edo)

Sant Feliu de Llobregat

Nous membres de Tallers d'Oració i Vida

■ L'associació fundada pel P. Larrañaga celebra el compromís de quatre guies per a l'evangelització

PALLEJÀ.— Tot i ser una realitat encara no prou coneguda a Catalunya, els Tallers d'Oració i Vida continuen treballant de valent per impulsar entre els fidels una vida cristiana arrelada fortament en la pregària i compromesa amb els germans. El 18 de març passat quatre nous membres —anomenats *guies* en l'argot dels Tallers— van en-

trar a formar part oficialment de la coordinadora del moviment a Catalunya. Va ser en el decurs d'una missa d'enviament celebrada a Pallejà (Baix Llobregat). A partir d'ara tindran la missió d'impartir ells mateixos aquest servei eclesial que són els tallers d'oració i vida, on el que s'ofereix és sobretot un mètode pràctic per aprendre a pregar.

La Família dels Tallers d'Oració i Vida creix a Catalunya. Després d'un any i mig d'intensa formació i aprofundiment en l'espiritualitat dels Tallers, quatre nous membres han estat admesos com a guies en el moviment fundat pel P. Ignacio Larrañaga. Miren Pascual, Carmina Tarín, Loli García i Carles Lobón es van comprometre el 18 de març passat, davant de la resta de membres del moviment i d'alguns familiars, a ser testimonis de l'Amor de Déu enmig dels homes. Aquesta missió la duran a terme amb la metodologia del Tallers d'Oració i Vida, que ells mateixos han aprofundit i assimilat en les seves vides durant el darrer any i mig.

La proposta d'aquest moviment eclesial fundat ja fa uns quants anys pel caputxí Ignacio Larrañaga consisteix en una metodologia per aprendre a pregar d'una manera ordenada, diversa i progressiva. Com explica Salvador Huete, coordinador del moviment a Catalunya, «els Tallers són un servei eclesial on el més important és afavorir que la persona estableixi una sòlida relació d'amistat amb el Senyor, que esdevingui íntim seu, a través sobretot de l'escolta de la Paraula, i que tot plegat faci possible que la nostra ment, el

Els nous guies es van comprometre amb l'espiritualitat dels Tallers en el decurs d'una emotiva eucaristia.

nostre pensament i el nostre cor esdevinguin els seus».

La cerimònia d'enviament dels nous guies, tot i que senzilla, es va viure amb molta emoció i intensitat. Després d'un any i mig de formació, de pregrària i vida compartides, els nous membres de Tallers es van mostrar entusiasmats amb la missió de ser enviats al món per oferir el do rebut en el si del moviment: «Aquesta escola de formació ha estat una invitació constant a tornar al més fonamental de la vida cristi-

ana. L'acció és molt interessant i necessària, però sense una unió estreta amb el Senyor a través de la pregària no anem enlloc. A Déu cal descobrir-lo, abans que res, dins de nosaltres mateixos.»

La nova remesa de guies de Tallers

d'Oració i Vida destaca per la seva heterogeneïtat. Hi ha una religiosa, una noia casada i un matrimoni. Tots ells, però, coincideixen en l'experiència d'haver trobat el seu lloc i la seva vocació dins de l'Església. «Hi ha un abans i un després dels Tallers —afirma Carmina Tarín—. Aquí he fet experiència de l'Amor que Déu i per això vull que sigui el lloc on jo faci arribar aquest amor als altres. Vull ser testimoni, profeta, missionera... de l'amor de Déu!»

El repte a partir d'ara és arribar a més gent. Els nous guies començaran en breu a impartir diversos tallers d'oració i vida. Es presentaran a les parròquies i oferiran als seus rectors aquest servei eclesial. Són conscients que no serà fàcil però, tot i això, conserven la il·lusió dels inicis. «No podem tenir por i preocupar-nos massa pel nombre —afirmava contundent un dels coordinadors nacionals del moviment assistent a l'acte—. No és tan important la productivitat com la fecunditat. El guia ha d'entregar un taller. No el fa, sinó que entrega la Paraula, independentment de qui la reculli. Es tracta d'oferir el tresor que suposa l'amistat més íntima amb Jesús, i preparar el cor de la gent perquè puguin rebre sense límits l'amor de Déu.»

Samuel Gutiérrez

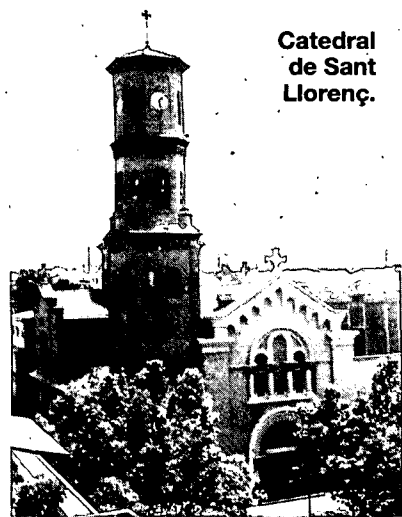
En marxa la nova Delegació de Patrimoni

SANT FELIU DE LLOBREGAT.— El bisbe Agustí Cortès va crear el 23 de març passat la Delegació diocesana de Patrimoni. El seu objectiu principal és atendre i coordinar la gestió del patrimoni històric de la diòcesi així com la documentació dels béns i el seu estat jurídic. Juntament amb la creació d'aquesta nova delegació diocesana, el bisbe Cortès també ha nomenat Mn. Xavier Armengol Siscares delegat diocesà de Patrimoni, amb la

missió de coordinar aquest àmbit i representar la diòcesi en els diferents organismes oficials.

Mn. Xavier Armengol Siscares és actualment rector de la parròquia de Santa Magdalena d'Esplugues de Llobregat i membre del Consell Presbiteral de la diòcesi. El bisbe Agustí Cortès va completar d'aquesta manera l'equip de delegats de la diòcesi, que amb aquest nomenament sumen un total de 13 delegacions. (C.C.)

Creació del Consell de la catedral de Sant Llorenç

Catedral de Sant Llorenç.

SANT FELIU DE LLOBREGAT.— La catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat compta des del 23 de març passat amb un Consell que té com a objectius la conservació material (obres, art, economia...) de la catedral i la preparació de la litúrgia de les seves celebracions. Per a formar part d'aquest consell, que presideix el bisbe Agustí Cortès, han estat nomenats el rector de la parròquia de Sant Llorenç, Mn. Pere Corbera, el secretari general i canceller del bisbat, Mn. Joan Peré Pulido, i els laics Salvador Obiols, Enric d'Ossó, Jaume Amigó i Joan Torras. Aquest equip inicial serà ampliat progressivament amb persones d'altres indrets de la diòcesi a fi de respondre adientment a les necessitats que planteja la litúrgia i la conservació de la catedral. (C.C.)

CAPELLA DE LA SANTA FAÇ

EXPOSICIÓ MAJOR DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT:

Feiners de dilluns a divendres de 10.30 a 13.30 i de 16 a 19 h.

Dimarts i dijous,
Santa Missa a les 19 h.

Jonqueres, 15, pral. 1a B
08003 Barcelona

Missions

LLEIDA

Una amistat sense fronteres

En una carta de Burkina Faso vaig parlar un cop d'un dels joves que coneixia, en Soter. Aquest xicot, a causa d'una meningitis mal curada, té algunes seqüeles. En concret, no pot parlar ni tancar la boca de tal manera que la saliva li surt lliurement. Ell, que té un nivell d'intel·ligència normal, n'és conscient i viu acomplexat per la seva minusvalidesa. Sempre porta un mocador a la mà esquerra amb el qual es tapa la boca. Sempre se'l veu sol...

A Burkina Faso la major part de la gent no té gaires coneixements de les malalties i de les seves conseqüències, i per això, quan veuen una persona amb una minusvalidesa com la d'en Soter no tenen massa elements per comprendre què passa. I ja sabem que la ignorància provoca que cadascú reaccioni de manera diversa i més o menys encertada. El cas és que aquest xicot, com tants d'altres persones amb minusvalideses que viuen en aquest país, pateix, i molt.

Fa una setmana vaig tornar a veure en Soter. Feia molt de temps que li havia perdut la pista i em va fer il·lusió tornar a veure'l. Però he de reconèixer que trobar-me amb ell és sempre una experiència una mica «complicada»... El cas és que ell solament articula uns sorolls i gesticula amb la mà dreta, perquè amb l'esquerra es tapa la boca. Ell, però, comprèn la llengua francesa. En aquestes circumstàncies, la comunicació es fa difícil i complexa.

Tot i el sentiment d'impotència que em somou les entranyes per no poder com-

Carles Sanmartín, amb els seus amics de Burkina Faso.

prendre tot el que intenta dir-me, poso totes les meves capacitats humanes per restar en connexió amb ell. Així, per exemple, constantment ens mirem als ulls, i jo la seva mà que no deixa de dibuixar gestos que cerquen expressar idees, sentiments, pensaments i vivències que jo no arribo a copsar bé la major part de les vegades...

Passar assegut llargues estones amb ell, que poden durar més d'una hora en aquestes condicions de comunicació tan limita-

da, és sempre un repte. I amb tot, no deixen de ser moments molt especials per a mi i crec que també per a ell, perquè que ens apreciem. I és que malgrat no poder comunicar-nos verbalment, l'afecte i l'amistat no tenen fronteres...

Però la vida sempre ens prepara sorpreses i, en aquest cas, la sorpresa es diu Illias. Aquest nom pertany a un altre jove amic de la infància d'en Soter. Tots dos anaven al mateix col·legi fins que en Soter va patir

l'atac de meningitis que, entre altres conseqüències, el va allunyar de l'escola i de tots els seus companys. De tots, menys de n'Illias que ha mantingut la relació amb ell tots aquests anys.

Illias és un noi que ha reeixit a la vida, que va poder anar lluny en els estudis i avui té un treball que li permet viure dignament i gaudir d'una bona posició social. En Soter, en canvi, es va quedar estroncat a l'edat dels 7 anys quan va deixar l'escola a causa de la seva malaltia. Totes dues, diríem, són dues històries ben distintes i a la vegada complementàries, unides per l'amistat que no té fronteres.

Ells dos i jo ens vam reunir per parlar d'alguns problemes d'en Soter. Illias el va acompanyar i va fer d'interpret. He de dir que estava emocionat veient com tots dos es comunicaven a la perfecció. Illias comprèn i interpreta perfectament el que el nostre amic, en Soter, expressa amb la mà, amb els sorolls que emet i amb la mirada. Cap dels dos coneixen la llengua de signes, cosa que fa més grandiosos encara el misteri de la seva amistat a prova d'obstacles i adversitats.

Em deia que era una meravella veure de prop aquell «espectacle»: la victòria de l'amistat malgrat les dificultats de comunicació i els itineraris distints, i la posició social diferent. Em consta també que, a més, Illias ajuda econòmicament el seu amic. El seu, al meu entendre, constitueix un vell exemple d'un desig que tots portem en el cor: tenir una amistat com la d'aquests joves burkinesos, una amistat incondicional i sense fronteres.

Carles Sanmartín Sisó

III Jornades per a treballadors i voluntaris d'OMP

MADRID.— El 24 i 25 de febrer passats es van celebrar a Madrid les terceres jornades de formació per a totes les persones que col·laboren amb les delegacions de Missions i Obres Missionals Pontificies d'Espanya com a voluntaris o treballadors. Els objectius de la jornada van ser: aprofundir en el sentit i finalitat del treball de les OMP al servei de la missió *ad gentes*; reflexionar sobre la presència i acció de l'Esperit Sant en l'activitat missionera de l'Església; contemplar la figura de sant Francesc Xavier com a testimoni i mestre de la missió; intercanviar experiències entre els participants, i informar sobre els projectes i novetats del treball en les OMP. Van participar un total de 63 persones de diferents delegacions. Va ser unencontre on es van poder veure els diferents punts de vista i de treball que es duen a terme actualment. (C.C.)

Vols reconèixer la teva fertilitat?

Vols

aprendre a regular-la d'una manera natural, sense fàrmacs, ni mitjans quirúrgics ni mecànics?

Trucan's, podem ajudar-te!

PLANIFICACIÓ FAMILIAR NATURAL

Tel. 93 280 56 83 (secretaria RENAFAER)
e-mail RENAFAER: fertilitat@renafer.org
web RENAFAER: www.renafer.org
Tel. 93 418 24 00 (Policlínica Tibidabo)

Experiència des de la presó

Vull compartir amb vosaltres la meua experiència de missió en una presó de Valle de Bravo (Mèxic), on estic destinada.

És clar que és una experiència bonica, tot i que de vegades surto de la presó amb el cor enconguit. Vull escoltar tothom, vull fer meus els seus problemes, comprendre'ls, miro d'ajudar-los però quina impotència més gran! També hi ha moments gratificants: vull canviar... la Paraula de Déu ens està transformant... Vull fer un jurament. I en una estampeta escrita per al cas, davant de la imatge de Jesús crucificat escriuen «durant tres mesos deixaré d'ingerir pedra (droga)». Passats tres mesos tornen a renovar el seu jurament.

Hi ha 330 homes i 15 dones. Vaig a la presó acompanyada de dues senyores catequistes tots els diumenges i alguns dijous. Aquestes catequistes s'encarreguen de preparar els interns que desitgen fer la seva primera comunió. Després, tots plegats, compartim la celebració de la Paraula de Déu, i alguns combreguen. M'impressionen les seves peticions: «Senyor,

et demano per la meua dona i els meus fills, perquè no vénen a veure'm, però et demano per ells.» Altres diuen: «Déu, dóna saviesa al jutge perquè descobreixi que sóc innocent, que no hauria de ser aquí.»

És terrible descobrir certes injustícies i penso ara en el que va passar al pobre Joel, un noi jove que mai no té visita. Un dia el van anar a veure els seus parents, però no portaven la credencial i no els van deixar passar. Quan Joel se'n va assabentar es va enutjar molt. Jo no sé què li va dir al policia, però per aquest motiu el van tancar en una habitació fosca durant un mes. Quan va sortir, la seva pell era blanca i el seu cor era ple de rebel·lia.

També mirem d'ajudar-los venent els treballs que ells fan. Fem alguna rifa i amb aquests diners comprem el més necessari per a la seva higiene personal.

Em pregunto com miraria Déu aquestes persones que són fills i filles seus, segur que amb amor i molta misericòrdia. Així intento mirar-los jo.

Gna. M. Dolors Prenafeta

LLAR D'ANCIANS P. MIRALLES

Necessitem petites grans ajudes

Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona

NIF: G-08862781. Els donatius desgraven un 20% del total a l'IRPF (Llei 30/94)
www.residenciapmiralles.org e-mail: residenciapmiralles@telefonica.net

El primer pas: adonar-se que és una malaltia

■ L'Associació Rauxa treballa en la rehabilitació d'alcohòlics marginats sense llar

L'Associació Rauxa, nascuda l'any 1989 a la ciutat de Barcelona, és una entitat declarada d'utilitat pública que treballa desinteressadament, sense ànim de lucre, en la rehabilitació d'individus marginals del carrer amb alcoholisme crònic. Actualment, atén 100 pacients gràcies a la tasca d'entre 20 i 25 persones i a

través dels mitjans dels quals disposa: una furgoneta amb lliteres, la comunitat terapèutica, pisos terapèutics, una cooperativa de reinserció laboral i el restaurant-menjador social sense alcohol La Terrasseta. Les persones rehabilitades tenen un paper fonamental perquè altres malalts es comprometin a seguir un tractament.

Tothom ha vist alguna vegada més d'un home alcoholitzat que deambulava pel carrer o adormit a qualsevol parc o portal. No són borratxos, sinó malalts. Creure en aquesta afirmació és un dels elements base en què es fonamenta la possible rehabilitació d'una persona alcohòlica. Així ho afirma la Dra. Marín Puig, directora de l'Associació Rauxa. «És un llarg procés de canvi de pensament, d'hàbits i de conducta», afegeix. Aquesta entitat es va crear el 1989 per pal·liar la greu situació dels indigents crònics sense llar, prioritàriament alcohòlics, que configuren l'anomenat quart món de la nostra societat industrial i desenvolupada.

La tasca duta a terme per l'Associació Rauxa és possible gràcies a un equip format per 15 professionals contractats, de 5 a 6 persones rehabilitades i també contractades i 41 voluntaris. Entre tots atenen 100 pacients en aquests moments.

Per aconseguir el seu principal objectiu, ha posat en marxa un projecte de tractament integral d'alcoholisme format per una sèrie de fases per tal d'assolir la reinserció d'aquestes persones, sobretot les que freqüenten els voltants de l'estació de Sants a la ciutat de Barcelona. La seva prioritat són els homes de 18 anys en endavant, indigents i alcohòlics.

Llarg procés de rehabilitació

La primera fase és la de contacte. Un equip format per un voluntari i una persona ja rehabilitada entra en contacte amb els

afectats. El fet que aquesta feina sigui realitzada per alguna persona rehabilitada fa que l'acció tingui un impacte més gran. Moltes vegades fins i tot són vells coneguts entre ells, la qual cosa fa que convèncer-los perquè comencin un tractament sigui molt

Rauxa ofereix un taller prelaboral als pacients de la comunitat terapèutica.

més fàcil. En aquesta primera fase, a les persones que vulguin se'ls ofereix una llitera en una furgoneta on poden passar la nit. Se'ls demana que dos cops a la setmana vagin al centre de l'associació per dutxar-se i canviar-se de roba. Darrere d'aquesta mesura no hi ha tan sols la millora de la higiene personal de l'individu, sinó el familiaritzar-se amb el centre i veure altres persones que ja es troben en tractament. En aquesta primera fase se'ls motiva perquè s'adonin que tenen un problema.

La segona fase és l'inici real del tractament, ja que fins ara podrien continuar consumint. Però una vegada que decideixen fer el pas d'ingressar en la comunitat terapèutica, signen un contracte pel qual es comprometen a seguir dos anys de tractament, sense possibilitat de tastar l'alcohol. El temps en què es pren aquesta important

decisió varia de persona a persona, segons comenta la doctora Marín, normalment és passat un mes del primer contacte «tot i que hi ha qui triga fins i tot nou anys». La comunitat terapèutica urbana (Alberg Rauxa) consisteix en un recurs sociosanitari de divuit llits a la ciutat de Barcelona. Es practica desintoxicació, deshabituació i rehabilitació. Aproximadament l'estada mitjana és de vuit mesos, i passen a la tercera fase aquelles persones que estiguin ja preparades.

«En el tractament a la comunitat terapèutica té gran importància la teràpia de grup —explica la Dra. Marín—, ja que és més fàcil veure els problemes dels altres que els d'un mateix. També s'apren de les diferents experiències, s'augmenta l'autoestima i és quan comencen a adonar-se que són malalts, i a eliminar el sentiment de culpa que arrossegueu».

En la tercera fase els individus passen a habitar els pisos que Rauxa té llogats, amb diferents graus de tutela. Només podran viure en aquestes condicions aquelles persones que ja tenen desenvolupada la capacitat de reconèixer els símptomes de desestabilització, si més no en l'altre. Ja que aquests símptomes són el pas previ a una possible recaiguda.

En una quarta fase es potencia la reinserció laboral d'aquestes persones a través de la Cooperativa de reinserció laboral Rauxa. Això s'ofereix a aquells pacients que necessiten desenvolupar o renovar els hàbits laborals en un ambient protector sense alcohol. Es tracta d'aconseguir la seva capacitat laboral; entenent com a

terapèutica l'adaptació a situacions laborals, relacions interpersonals i el poder enfrontar-se a contingències en un medi sense alcohol per evitar recaigudes. L'itinerari terapèutic és el següent: el taller prelaboral de dibuix i marqueteria de la comunitat terapèutica (que té lloc en la segona fase); La Terrasseta, que és un restaurant sense alcohol obert al públic en general i menjador social (ofereix servei diari a 133 persones); la cooperativa Rauxa, que gestiona la cantina de l'Escola Superior de Música de Catalunya. També realitza treballs de pintura, de paleta i petites mudances; preparació i recerca de feina externa i, finalment, la incorporació al món laboral.

Ni ha persones rehabilitades que després d'acabar el tractament decideixen continuar vinculades a la tasca de Rauxa mitjançant una associació d'Alcohòlics Rehabilitats que actuen com a voluntaris per a l'entitat i que es dedica a la sensibilització social, en general.

A més de rebre tractament contra la seva addicció a l'alcohol, la majoria també necessita ajuda per deixar de fumar. I és que el 90% dels alcohòlics, segons Marín, són fumadors i afegeix que «el càncer provocat pel tabac és la primera causa de mort de les persones rehabilitades».

Voluntariat

Per ser voluntari de Rauxa cal ser major d'edat; ser responsable i tenir capacitat; realitzar una entrevista amb la directora de Rauxa; fer el curs de coneixements bàsics sobre alcoholisme crònic que es fa a la mateixa associació; un mes de prova per a una valoració mútua; la firma d'un contracte de voluntari i pagar una quota anual.

De tota manera, des d'aquesta entitat s'envia un missatge a tota la societat: «El 50 o 60% de les persones que són al carrer tenen problemes amb l'alcohol. Si coneixeu o sabeu d'alguna persona marginal que té problemes amb l'alcohol o de marginació per culpa de l'alcohol, podeu posar-vos en contacte amb l'Associació Rauxa i trucar al número de telèfon 934 156 298.»

Consuelo Chaves

ASSOCIACIÓ RAUXA

C/ DR. RIZAL, 14 BAIXOS

08006. BARCELONA

TEL. 934 156 298

FAX 932 372 086

asrauxa@comb.es

Generalitat de Catalunya
Departament
de Benestar i Família

xarxanet.org

XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

Espai obert i
compartit

Treball en xarxa,
punt de trobada

Gran porta d'entrada
als àmbits associatius

Informació,
coneixements,
reflexió...

Persones
i entitats

Per a més informació

0126 atenció
ciutadana

www.voluntariat.org

Com sobreviure a la mort d'un fill?

■ Neix la fundació privada Acompanya-Ca n'Eva, a l'empara de l'Hospital de Sant Joan de Déu

ESPLUGUES DE LLOBREGAT.— El 8 de març passat es va presentar públicament una nova entitat que mirarà de completar les mancances que hi ha en el terreny de l'elaboració del dol, i sobretot d'un dol en concret: la mort d'un fill. Acompanya-Ca n'Eva sorgeix de la iniciativa d'un grup de famílies que han

experimentat la pèrdua d'un fill i el seu objectiu central serà acompanyar integralment en els processos de dol, especialment en els d'un nen o jove. L'associació neix a redós de l'Hospital Sant Joan de Déu i amb el suport del bisbat de Sant Feliu de Llobregat i del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

A un fill que perd els pares se l'anomena orfe, però i uns pares que perden un fill? No hi ha ni una paraula per anomenar aquesta experiència. Les persones que estan al capdavant de la nova fundació privada Acompanya-Ca n'Eva en saben molt sobre aquesta experiència terrible. El seu coordinador general, Miquel Mora i Previ, va haver de superar, si és que es pot arribar a superar mai del tot, la mort d'una filla, l'Eva. Durant la seva malaltia va ser un dels molts usuaris de l'Hospital Sant Joan de Déu. Confessa que al principi odiava aquelles instal·lacions, per tot el que comportaven, però admet que «sense els professionals i tota la gent de l'hospital, ara no seríem aquí».

Per això, el dia escollit per al naixement oficial d'aquesta associació, que pretén ajudar totes les persones que hagin de viure el dol per un fill, va ser la festivitat de Sant Joan de Déu i el lloc, el saló d'actes d'aquest hospital. Van acudir a la presentació, com a mostra de suport a la iniciativa, el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortès; el secretari d'Estratègia i Coordinació del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, Manel Balcells i Díaz, i el superior provincial de l'orde dels Germans de Sant Joan de Déu, el germà Quim Erra i Màs, entre altres.

«Per a tots nosaltres és un honor comptar amb aquesta sensibilitat. Trobar persones que acompanyin en una situació límit, com és el dol, és motiu d'alegria», va proclamar Mons. Cortès, i va explicar que «ser al costat no és només ser-hi present, sinó que és crear un espai de

comunicació on el qui pateix troba un horitzó. Aquesta societat ha de ser humanitzada per l'amor concret, com el d'aquesta entitat».

Recuperar el sentit de la vida

Igual de satisfet es va mostrar el representant del Departament de Salut de la Generalitat. Manel Balcells va comentar

Suposa un espai on recuperar el sentit de la vida.»

Va reconèixer que els professionals de la medicina «estem blindats per la força del costum de veure el patiment a diari», per la qual cosa «la pèrdua d'un nen necessita l'acompanyament que només poden oferir les associacions de familiars o les fundacions com aquesta». A més, la Generalitat va voler donar suport explícit

ència de la persona estimada, la necessitat d'establir vincles i lligams per afrontar aquesta absència i com reconstruir el sentit de la vida. «L'absència d'un ésser estimat genera una crisi en el sentit de la vida. Però si quan som en plena caiguda, hi ha una mà d'algú que ha passat pel mateix, llavors remuntem. La persona mai no torna a ser el que era, però torna a recuperar les ganes de viure», va explicar Torralba. «La paraula i l'escolta sorgides de l'experiència —sóc dels qui ho penso— guareixen.»

Finalment, el germà Quim Erra i Màs va afirmar que la fundació està molt en la línia del treball fet a l'Hospital de Sant Joan de Déu i va veure en la creació d'aquesta associació una doble possibilitat per als qui participen en la seva tasca: ajudar-se un mateix i alhora, els altres.

Seguint el carisma de sant Joan de Déu

La fundació privada Acompanya-Ca n'Eva es manifesta col·laboradora de l'Obra Hospitalària dels Germans de Sant Joan de Déu. Constitueixen l'entitat un equip format per professionals, voluntaris i famílies que, des de la fundació, seguint el carisma de sant Joan de Déu, volen contribuir al fet que els processos de dol es puguin elaborar de la manera més favorable possible.

Com ho fan possible? Mitjançant un espai de trobada que facilita, d'una banda, un servei d'orientació i suport continuats en tot allò que l'usuari pot demanar, i de l'altra, activitats de tot tipus, elaborades i coordinades professionalment, adreçades a totes les edats. En el seu pla d'acció s'inclou l'elaboració de materials d'ajuda i l'oferta de sessions i jornades de suport adreçades als col·lectius següents: professionals de la sanitat, cuidadors, educadors, professors i aquelles persones que ho demanin.

Per a més informació: Acompanya-Ca n'Eva, c/Dòs de Maig, 290, 5^a 2^a - 08025 Barcelona, tel. 934 564 788, a/e: acompanyafundacio@hotmail.com, web: www.acompanyafundacio.org

Consuelo Chaves

Participants en la presentació de la fundació Acompanya-Ca n'Eva.

«Una iniciativa como ésta enriquece el tejido social y hace que la salud mental sea responsabilidad de todos»

el següent: «Ja coneixíem el treball de l'Hospital de Sant Joan de Déu en l'acompanyament en el dol, i quan vam veure els continguts d'aquesta nova fundació vam tenir una grata sorpresa.

tament a una iniciativa com la d'Acompanya-Ca n'Eva des d'una perspectiva de la prevenció: «Des del Departament de Salut —va assenyalar Balcells— creiem que cal tractar el dol per a la prevenció de les malalties mentals. Una iniciativa com aquesta enriqueix el teixit social i fa que la salut mental sigui responsabilitat de tots.»

De la seva banda, el Dr. Francesc Torralba, doctor en Filosofia i en Teologia, va ser l'encarregat de pronunciar una conferència sobre el sentit i la necessitat de l'acompanyament i, per tant, d'una entitat com la presentada. Va basar la xerrada en tres conceptes principals: l'ab-

Torneig de futbol contra el racisme

BARCELONA.— La Fundació Adsis, amb la col·laboració del Fons contra el Racisme en el Futbol, organitza entre els mesos d'abril i juliol un torneig de futbol al barri antic de Barcelona amb l'objectiu que els joves de la ciutat reduïxin les diferències racials i culturals mitjançant la participació, la convivència i el coneixement de la idiosincràsia dels països d'origen dels seus companys. Es pretén, per tant, la socialització i la integració dels joves a través d'un clima d'intercanvi i de respecte.

Cal assenyalar que aquest singular torneig de futbol s'ha pogut organitzar gràcies als diners aconseguits amb els braçlets contra el racisme que en les darreres setmanes han lluit futbolistes tan emble-

màtics com Ronaldinho, del Barça, o Henry, de l'Arsenal, en els camps de futbol. Aquest torneig estarà reforçat amb activitats culturals paral·leles (música, tallers multiculturals...).

La Fundació Adsis és una organització no governamental que treballa des de fa quaranta anys per la integració social i laboral dels joves en risc d'exclusió. Convida tots els joves catalans, immigrants o no, a participar en aquest torneig i a fer de Barcelona una ciutat de referència davant de la lluita contra el racisme. La data d'inscripció acaba el proper 21 d'abril. Més informació: c/ Princesa, 19, pral. - 08003 Barcelona, tel. 932 688 760 i 636 043 878, a/e: recolzem@fundacion.adsis.org (C.C.)

Déu és amor

Hola, amics! L'encíclica de Benet XVI comença dient: «Déu és amor...» I és veritat. A les parròquies hi ha un dia a la setmana dedicat a l'adoració del Santíssim Sagrament. A la meua, la de Sant Joan M. Vianney, de Barcelona, és el dijous. Us recomano, si podeu, que dediqueu una hora a fer companyia a Jesús a la parròquia que us pertorqui. No podeu imaginar-vos la pau i la tranquil·litat, així com la proximitat del Mestre, que se sent en aquest breu espai de temps.

Parleu-li dels vostres projectes i il·lusions; del vostre amor vers Ell i, com a conseqüència, vers el proïsme; de la vostra preocupació pels problemes universals; de l'Església; de la família, etc. Parleu-li com un pare amorós, com a un gran amic que no falla mai. Us asseguro que sortireu de l'església renovats, amb alegria i gran força d'ànim per tirar endavant. Proveu-ho!

Cecília Aranés Mallol

Coses de la vida

Coses de la vida

cultura

El bisbe Pere Casaldàliga rep el Premi Internacional Catalunya

■ Pasqual Maragall es va desplaçar fins al Brasil per lliurar-li el guardó

SÃO FÉLIX DO ARAGUAIA.— Mons. Pere Casaldàliga, bisbe emèrit de São Félix do Araguaia, al Brasil, va rebre el 9 de març passat el XVIII Premi Internacional Catalunya de mans de Pasqual Maragall, president de la Generalitat. Aquest guardó el concedeix la Generalitat de Catalunya.

L'acte va tenir lloc el 9 de març al mateix São Félix do Araguaia. Pasqual Maragall hi va anar acompanyat de la seva esposa i de diferents personalitats, entre les quals hi havia Mn. Miquel Barbrà, vicari general de Tarragona, enviat per Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona i president de la Conferència Episcopal Tarraconense, com a delegat seu.

Mons. Jaume Pujol va enviar al guardonat una felicitació, on deia el següent: «El treball eclesial de tota una vida al

El bisbe Casaldàliga rep el guardó de mans de Pasqual Maragall.

servei de l'Església i dels pobres del Brasil avala aquest reconeixement públic. El bisbe Casaldàliga és un esplèndid exponent de tants missioners i missioneres catalans que, arreu del món, fan creïble

l'evangeli amb el seu compromís al servei dels més necessitats.» En són grans exemples, tal com va citar Pere Casaldàliga, sant Pere Claver i sant Antoni M. Claret, fundador dels claretians, congregació re-

ligiosa a què pertany. Xavier Rubert de Ventós, president del jurat que va concedir el premi, va exposar els motius pels quals se li concedia. Entre altres, «per la seva meritòria tasca entre els més desvalguts, en especial els indígenes i camperols sense terra, amb els quals ha col·laborat en la transformació socioeconòmica del Mato Grosso brasiler».

Aquest guardó es concedeix cada any a una personalitat no catalana. Aquest any s'ha fet una excepció i Pere Casaldàliga va dir que l'acceptava «com a "representant adoptiu" de la nostra Amèrica». En el seu discurs va fer referència a «les causes dels drets de les persones i dels pobles» i va afirmar: «Nosaltres, com a Església, lògicament abracem aquestes causes a la llum de la fe cristiana, seguint les petjades de Jesús de Natzaret i del seu Evangeli: l'Evangeli dels pobres, l'Evangeli de l'alliberament.»

Durant l'acte es van projectar unes imatges sobre la tasca pastoral del bisbe Casaldàliga, acompanyades d'uns poemes seus. També hi va haver una coreografia dels joves de la zona. P. Pablo Gabriel, agustí i vicari general de la Prelatura, va fer de mantenidor i traduïa perfectament del català. La salutació inicial i la cloenda, molt cordials, van anar a càrrec de l'actual bisbe de la Prelatura, Mons. Leonardo Ulrico Steiner, que viu a la mateixa casa amb el bisbe Pere Casaldàliga, pel qual manifesta un gran afecte. (C.C.)

Obres de conservació i millora de l'església vella d'Alcover

ALCOVER.— Durant la tercera setmana de març s'han posat en marxa les obres de consolidació de les restes de l'església vella del poble d'Alcover i la millora urbanística de la plaça i del seu entorn. Aquesta és una actuació que dona continuïtat a les obres de remodelació progressiva que viu actualment el nucli antic alcoverenc.

Fonamentalment, els treballs consisteixen a consolidar l'estructura de l'església vella i resoldre diferents patologies que presenta, fruit del pas del temps, com ara fongs, herbes o carreus malmesos, entre d'altres maltempades. Els treballs inclouen també la remodelació de la plaça i l'adequació de l'entorn per facilitar l'habitabilitat i l'ús públic de l'espai. El finançament d'aquests treballs és possible gràcies a l'aportació dels Fons Europeus de Desenvolupament Rural (Feder), amb 60.000 euros; el PUOI, amb 115.000 euros, i 85.000 euros més de la Diputació de Tarragona. El pressupost total de les obres ascendeix a la quantitat de 300.000 euros.

L'antiga església d'Alcover —coneguda com a església vella o església de la Puríssima Sang—, d'estil romànic, va ser bastida al segle XII i dedicada a Santa Maria. La seva existència ja consta en documents des del 1228. Aquesta cons-

L'església va ser destruïda durant la guerra civil.

truïció presenta la característica pedra vermella i va ser la principal església del poble fins al segle XVII. Es d'una sola nau, amb l'eix longitudinal orientat a llevant. Avui dia es conserva en ruïnes, ja que va ser destruïda durant la guerra civil. Va ser declarada Monument Històric Artístic Nacional l'any 1931, per part de la II República. A hores d'ara, en destaca bona part de l'absis, una rosassa i pilastres adossades als murs conservats. (Joan Boronat)

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

El pebrot

«Avui t'hem preparat el que aquí a València en diem "bajotes farcides", em va dir la meva amiga Empar.

Realment, em va sorprendre amb aquests pebrots escalivats farcits d'arròs. Un parell de pebrots fumejant omplien el meu plat acompanyats per unes costelles de xai fetes en una gran llar de foc situada al jardí.

El pebrot és una hortalissa molt popular. N'hi ha de molts tipus, formes i colors. Aquesta planta no suporta les gelades i exigeix un clima càlid o temperat. Una sola planta pot produir de 12 a 15 fruits durant la temporada.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402 • www.joanvillaro.e.telefonica.net

Dos nous llibres per aprofundir en el coneixement de les religions

■ Publicats per l'editorial San Pablo, l'autor de tots dos volums és el teòleg Josep Lluís Vázquez Borau

BARCELONA.— L'editorial San Pablo i l'Institut Emmanuel Mounier Catalunya van organitzar el 16 de març passat la presentació de dos nous llibres de la col·lecció Las Religiones, ¿Qué Son? Els títols presentats van ser *Los nuevos movimientos religiosos* i *Los místicos de las religiones*, de Josep Lluís Vázquez Borau. L'acte va tenir lloc a la Sala Sant Jordi de la Facultat de Filosofia de Catalunya.

A més de l'autor, hi van intervenir el professor Albert Llorca, doctor en Filosofia; el professor Guillem A. Donaire, llicenciat en Filosofia, i Lázaro García Caso, director general de San Pablo. En el seu parlament, Josep Lluís Vázquez Borau, doctor en Filosofia i llicenciat en Teologia Moral, va palesar que «més de tres quartes parts de la població mundial són adscrites a alguna religió», per la qual cosa l'àmbit religiós és avui dia d'una importància vital. També va dir

Acte de presentació dels volums.

Portades dels dos llibres.

que som en un temps en què és imprescindible el diàleg «entre els creients i els no creients, i entre els creients de diferents creences».

L'autor dels dos llibres que es presentaven va afirmar que cal conèixer el fet religiós per tres motius essencials: «per aconseguir una millor convivència entre tots nosaltres, per caminar vers una correcta socialització —l'anomenada "ètica comuna universal"— i per recuperar les

nostres creences». Així mateix, Vázquez Borau va comentar que el diàleg interreligiós es basa en dos pilars: la identitat i l'obertura. «Cal conèixer la pròpia fe i saber on ens situem», va assenyalar.

Albert Llorca va parlar del volum *Los nuevos movimientos religiosos*. Es tracta d'una obra que fa referència a la proliferació de nous moviments religiosos, sobretot a les societats occidentals, on hi ha la convicció que el racionalisme científic no és capaç d'orientar la vida social contemporània. L'objectiu és situar críticament aquesta «nova espiritualitat» i definir els nous moviments religiosos més significatius que han sorgit dins de les diferents tradicions religioses. Segons Llorca, tots aquests moviments tenen un element comú: «La promesa d'assolir una excel·lent salut física i mental.»

Per la seva banda, Donaire va analitzar *Los místicos de las religiones*, un volum on es dona a conèixer que la mística —a través dels vint representants de les diferents religions que es presenten en aquest llibre— sembla particularment adient per respondre a la recerca d'una experiència de Déu, d'una experiència religiosa que canviï totalment l'existència de l'ésser humà. Guillem A. Donaire va assenyalar que «la mística és un do de Déu» i, per tant, «l'element central de totes les religions».

Lázaro García Caso va posar punt final a l'acte. Va recordar que San Pablo és una editorial catòlica, «però oberta als interrogants i a donar respostes a aquests interrogants». També va dir que la col·lecció Las Religiones, ¿Qué Son? té el propòsit d'aprofundir en el coneixement de les religions i d'analitzar les relacions entre elles. (M.A.C.)

Diumenge de Rams a la parròquia de Sant Joan M. Vianney de Barcelona

Un acte que fa gairebé cinquanta anys que se celebra.

BARCELONA.— El proper 9 d'abril, a les 12.00, la parròquia de Sant Joan M. Vianney de Barcelona celebrarà el Diumenge de Rams amb la benedicció dels rams, les palmes i els palmons a la plaça —coneguda popularment com de Can Mantega— que hi ha davant de l'església. Amb aquesta festivitat litúrgica, que commemora l'entrada de Jesucrist a Jerusalem, s'inicia el cicle de festes de Setmana Santa: «La gent que anava davant d'ell i els qui seguien darrere cridaven: "Hosanna al Fill de David! Beneït el qui ve en nom del Senyor! Hosanna a dalí del cel!"» (Mt 21,9).

Un any més, la parròquia recrearà l'entrada de Jesús a Jerusalem. El gran atractiu d'aquesta representació és la presència d'un pollí —cedit per la família Munné—, que desvetllarà l'entusiasme de petits i grans. A finals dels anys cinquanta i en

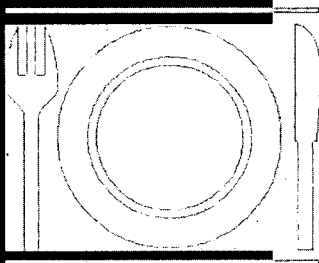
una excursió a *La Passió d'Esparreguera*, organitzada per Mn. Mendoza, rector de l'esmentada parròquia de Sant Joan M. Vianney, i la Llar Parroquial, va sorgir la idea de fer aquest acte a la plaça de Can Mantega. Des d'aleshores s'ha celebrat ininterrompudament.

El 1996 Tomàs Garrido va cedir la direcció del grup d'apòstols a Josep Roca, que és l'actual director i un dels organitzadors. Tretze actors interpretaran Jesús i els dotze apòstols. Cal dir que en alguns casos, la tradició ha passat de pares a fills. Els apòstols seran interpretats per Rafael Companys, Jordi Folch, Josep Roca, Isidre Casas, Vicente Tomás, Agustín Villalba, Rafael García, Juanjo Huarte, Francesc Montañés, Manuel Gallardo, Agustín Villalba (fill) i Javier Gallardo. Per la seva banda, Raül Gallardo farà el paper de Jesús.

Pebrots farcits d'arròs i salsitxes

INGREDIENTS:

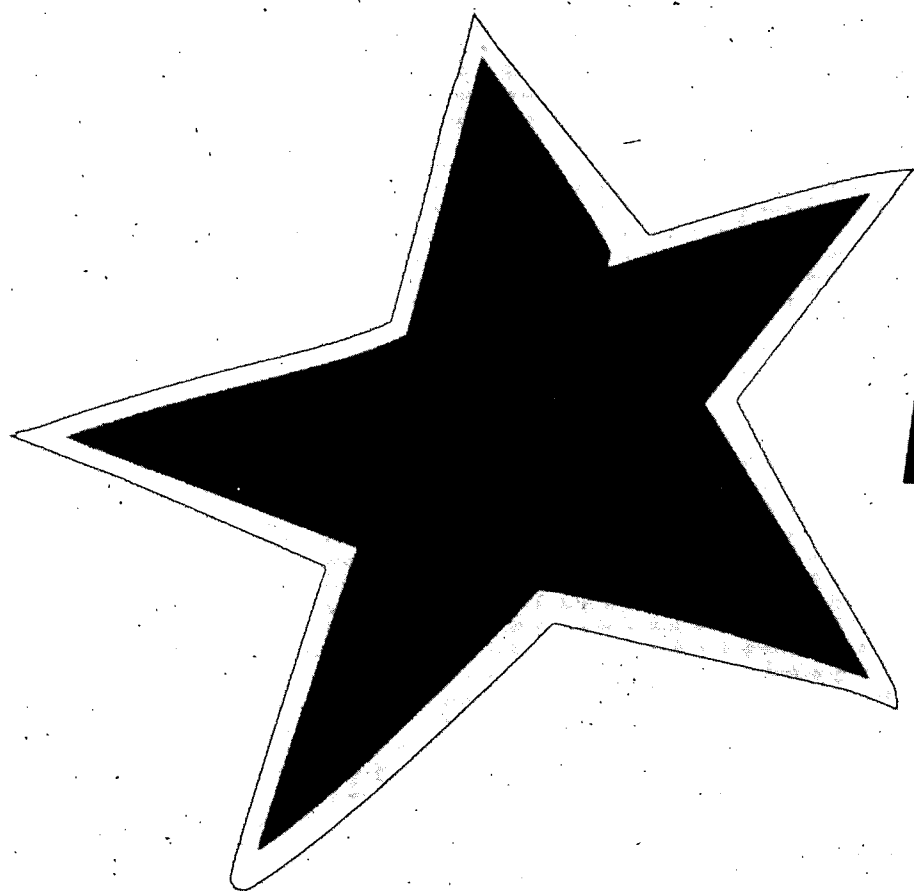
4 pebrots
arròs
salsitxes
oli d'oliva
alloli

PREPARACIÓ:

Escaliveu una mica quatre pebrots i deixeu-los refredar. A part, bulliu l'arròs, renteu-lo i reserveu-lo. A continuació, fregiu les salsitxes a rodanxes. Aleshores, barregeu l'arròs amb les salsitxes i farciu els pebrots.

Poseu els pebrots al forn, amb un rajolí d'oli, fins que s'acabin de fer. No oblideu posar-hi sal i, quan ja estiguin fets, hi podeu posar alloli per sobre.

ràdio estel

la ràdio amable

- Barcelona 106.6
- Tarragona 100.6
- Catalunya Central 93.7

- Girona 103.4
- Tortosa 90.1
- Garraf 96.8
- Vic 91.3

- principat
ràdio
- Lleida 91.5
- Cerdanya 104.4
- Seu d'Urgell 105.0
- Andorra 107.5

www.radioestel.com

Llibres

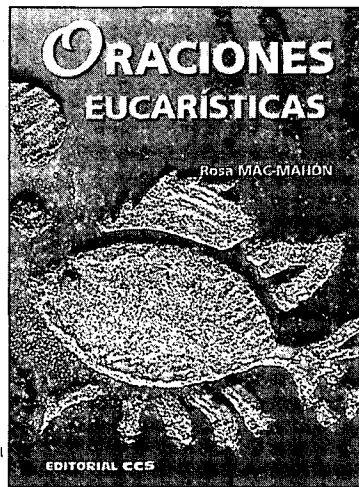

Sembrar d'amor el món

Com va ser la primera Setmana Santa? El sacerdot Enrique Cases, abans de proposar-nos una explicació, du a terme un itinerari dels fets dia a dia: des del Diumenge de Rams fins a la Pasqua de Resurrecció. La calúnnia, la traïció, la injustícia, la soledat i el dolor comparteixen escenari amb l'expressió més gran d'amor de Déu pels homes: la institució de l'Eucaristia, que culmina amb la mort del Fill pels nostres pecats. La consumació de sacrifici permetrà el naixement de la nova Eva —l'Església— cridada a sembrar d'amor el món. (C.C.)

Enrique Cases, *La primera Semana Santa*. Ediciones Internacionales Universitarias, Madrid 2006, 208 pàg.

La devoció eucarística

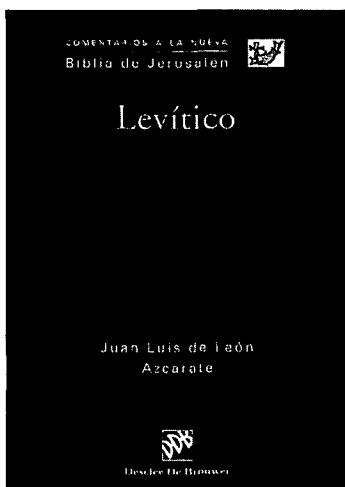

En aquest volum es recullen pregàries eucarístiques de tots els temps. L'Eucaristia, centre de la vida cristiana, ha suscitat al llarg de la història una àmplia creativitat oracional. Es tracta de pregàries que pertanyen a relats del Nou Testament, als escrits cristians primitius, al Missal Romà, a la Litúrgia de les Hores, a sants i santes de l'Església i a grans creients. També s'hi recullen himnes eucarístics gregorians, pregàries per abans i després de la comunió i pregàries en les quals la protagonista és la Mare de Déu. (C.C.)

Rosa Mac-Mahón, *Oraciones eucarísticas*. Editorial CCS, Col·lecció Oraciones, Madrid 2005, 204 pàg.

Estudi sobre el Levític

Desclée De Brouwer presenta aquesta sèrie de comentaris a la nova Bíblia de Jerusalem, amb el propòsit que ocupi l'espai obert existent entre la divulgació i la crítica científica. Els comentaris són estructurats de forma tripartita: s'hi inclou el text de la nova Bíblia de Jerusalem, de manera que el lector tingui a l'abast els paràgrafs comentats; un estudi crític, que recull els problemes textuais més significatius i les possibles variants, i el text pròpiament dit. L'autor, Juan Luis de León Azcárate, és doctor en Teologia Bíblica. (C.C.)

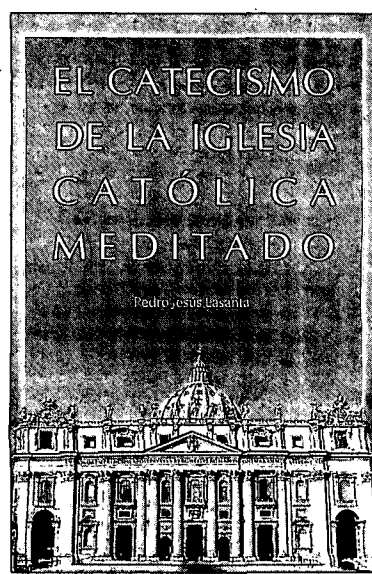

Juan Luis de León Azcárate, *Levítico*. Editorial Desclée De Brouwer, Col·lecció Comentarios a la Biblia de Jerusalén, Bilbao 2006, 337 pàg.

Meditacions sobre la fe

El sacerdot Pedro Jesús Lasanta, doctor en Dret Canònic, en Teologia i en Dret i autor de diferents llibres, dirigeix un grup de pregària. Va considerar que seria molt interessant «per tal de formar en la fe i enriquir la vida espiritual dels participants, llegir i meditar sobre els ensenyaments del Catecisme». I així ho va fer. Totes aquestes meditacions sobre la fe de l'Església estan incloses en aquest llibre, que és «el fruit d'estones de pregària passades davant del Senyor, present en la Sagrada Eucaristia», afirma l'autor en el pròleg. (C.C.)

Pedro Jesús Lasanta, *El Catecismo de la Iglesia católica meditado*, Editorial Horizonte, Logronyo 2004, 704 pàg.

Fills que imposen la seva llei

Actualment hi ha nens consentits que, sense consciència dels límits, organitzen la vida familiar, donen ordres als pares i fan xantatge a tot aquell que mira de frenar-los. Són fills desafiant que acaben imposant la seva pròpia llei. Aquest llibre de Javier Urra, psicòleg forense i primer Defensor del Menor a l'Estat espanyol, està pensat per als pares que són víctima d'aquests petits o no tan petits tirans i per als qui desitgin prevenir situacions extremes. Per a això cal educar en el respecte i l'afecte, així com transmetre valors. (C.C.)

Javier Urra, *El pequeño dictador. Cuando los padres son las víctimas*. Editorial La Esfera de los Libros, Madrid 2006, 510 pàg.

Reflexions sobre l'educació

No hi ha una única manera d'educar. Cadascú ha de trobar la seva, perquè cada nen i cada adolescent és diferent. Perquè sovint els pares es troben que no saben com actuar i quan ho fan, es pregunten si ho fan bé. Ser pares és, sens dubte, una aventura diària. Perquè sigui satisfactòria cal una bona dosi d'energia i valor i estar oberts a la reflexió. El llibre és un recull d'articles de la secció *Parlem dels fills*, de Catalunya Ràdio, que presenta el professor Ramon Casals. (C.C.)

Ramon Casals, *Ser pares. L'aventura diària*. Cossetània Edicions, Col·lecció Prisma, Valls 2006, 224 pàg.

El cervell, el gran desconegut

Per què somiem? Hi ha diferències entre el cervell de l'home i el de la dona? És veritat que només fem servir un 10% de la nostra capacitat mental? Són els esquerrans més intel·ligents que els dretans? Aquestes són algunes de les qüestions que han provocat nombroses teories i investigacions, algunes d'elles errònies i altres la veracitat de les quals s'ha demostrat posteriorment. El neurocientífic Francisco J. Rubia desmunta alguns dels tòpics més comuns i ofereix al lector la solució a seixanta preguntes apassionants sobre el nostre cervell. (C.C.)

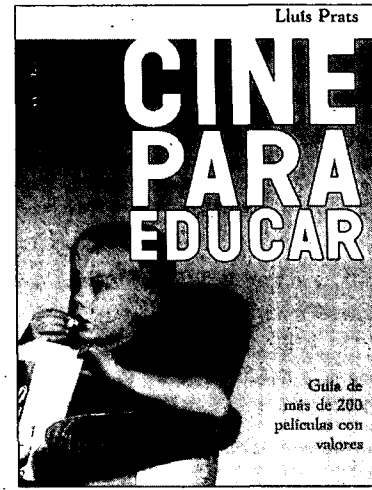
Francisco J. Rubia, *¿Qué sabes de tu cerebro? 60 respuestas a 60 preguntas*. Ediciones Temas de Hoy, Col·lecció Tanto por Saber, Madrid 2006, 254 pàg.

Valors educatius del cinema

El mitjà cinematogràfic, a més d'entretenir, té un gran potencial per aportar valors educatius als joves en particular i a la societat en general. Aquest llibre presenta més de 200 pel·lícules, acompanyades d'una pràctica fitxa tècnica (inclou sinopsi del film, edat recomanada, valors dels personatges, temes de reflexió i debat, comentaris...). Un llibre indispensable que obre possibilitats múltiples: com a manual d'ajuda en projeccions de cinema a les aules, com a material de cinefòrums, com a guia per a pares, tutors o professors, etc. (C.C.)

Lluís Prats, *Cine para educar. Guía de más de 200 películas con valores*. Editorial Belacva, Barcelona 2005, 479 pàg.

La crítica literària d'aquesta setmana

...més que mil paraules

Ho afirma la saviesa popular, una imatge val més que mil paraules. I així ho han comprès molts homes i dones que expressen el que pensen i senten a través d'uns traços més o menys encertats, segons la seva habilitat amb el llapis, el pinzell o el burí d'escultor.

La trajectòria de Quino és ben coneguda, perquè ja fa molts anys que podem seguir les opinions de la petita Mafalda, que ens ha aclaparat moltes vegades amb

els seus judicis plens de sentit comú, de crítica immisericordiosa o de comprensió benèvola envers els més dèbils o ineptes. Ella, i tota la tribu que l'envolta, ens col·lo-

ca davant la realitat sense cap dissimulació, i ens fa veure tot el que tenen d'absurd i de ridícul moltes de les postures de la nostra societat, reflectides amb habilitat per la caricatura nítida que en fa l'afilat i senzillament genial llapis d'aquest humorista argentí.

En aquest volum ens retrata tal com som: homes apesats i covards d'una societat, d'un món, entestats a destruir-nos. Són gairebé dues-centes pàgines d'un humor agre, fi, benèvol, implacable, amb una lògica aclaparadora a pesar de la contradicció entre el dibuix humorístic i la realitat dura de la nostra bogeria col·lectiva.

Quino forma part, d'una manera eminent, d'aquesta legió d'humoristes que des de Paschino a la columna romana, han criticat la realitat amb més o menys encert. I, sobretot, la realitat política... La realitat sociològica tal com es dona en la història de les seves respectives «polis» els ha

accentuat l'enginy, i a vegades han estat vistos com a enemics molt perillosos, pels que han caigut sota el tall dels seus llapis. Només cal recordar avui l'episodi de les caricatures dels diaris danesos...

Al nostre país hem tingut —i tenim— humoristes d'aquest gènere excel·lents, encara que no tinguin la nitidesa del dibuix de Quino, ni l'expressió incisiva de les seves idees. Des de Mingote fins a Batllori, passant pels ja llunyans Xaudaró i Castany, als actuals Forges, Ripa, Nando, Quique, Martín Morales, Peridis, Mena, el Roto, Krahn, etc.

Un humor gràfic que, en un requadre senzill, pot expressar més que un article de mil paraules...

Cristóbal Sàrrias

QUINO.

¡Qué presente impresentable!
Lumen, Barcelona 2005, 134 pàg.

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: <http://fed.sardanista.com>

La Cobla Orquestra Costa Brava celebra 50 anys

És a punt d'arribar al mercat un nou treball discogràfic editat amb motiu del 50è aniversari de la Cobla Orquestra Costa Brava.

Aquesta formació, amb seu a Palafrugell, va ser fundada el 1956 amb un planter de músics de reconeguda vàlua, procedents de diferents agrupacions musicals d'arreu del país però estretament vinculats a aquesta vila del Baix Empordà. Florenci Mauné es va posar al capdavant d'aquesta formació integrada també per Joaquim Coma, Lluís Palet, Joaquim Ribas, Emili i Llibert Juanals, Josep Maria Bofill, Joan Bofill i Grau, Josep Joli, Narcís Parés, Josep Morell Cortada, Josep Bastons, Jaume Esteve i Santiago Banyeres. En aquests cinquanta anys, la direcció musical de la Cobla Orquestra Costa Brava ha passat per les mans de Florenci Mauné, Jaume Ferrer, Emili Juanals i Joan Vilanova.

Tot i que en el decurs de la seva trajectòria aquesta formació s'ha dedicat més a actuar com a orquestra que com a cobla, en ocasió del seu cinquantenari han optat per enregistrar compo-

sicions sardanistes ben conegudes i apreciades, al costat d'altres de més actuals, així com aquells balls més reeixits als envelats de festa major.

Peces tan conegudes com *Sota el mas Ventós*, de Jaume Bonaterra, *Maria de les Trenes*, de Josep Saderra o les sardanes de Vicenç Bou *Torroella Vila Vella*, *Èxtasi* i *Record de Calella* i la no menys popular *Tossa bonica*, de Francesc Mas Ros, ocupen un lloc destacat d'aquest enregistrament del cinquantenari de la Cobla Costa Brava, que també inclou les sardanes de Florenci Mauné *Isabel* i *Com tu la volies* i d'Emili Juanals *En Xavier* i *Maria Rosa*.

Quatre ballables vuitcentistes de Josep Saderra i Felip Cervera titulats *Bailarín*, *Panamà*, *Las abejas* i *En el bosque* posen el contrapunt orquestral d'aquest nou CD que es completa amb les sardanes *Nostra filla Pietat*, de Francesc Juanolà, *Pau en el món* i *El noi de la mare*, de Narcís Paulís, i peces més recents com *Pep*, *Jaume* i *Josep*, d'Alfons Mias i *Catalunya Nord*, de Joan Llobet i Vicenç Sabater.

«Els Fatxendes, una gran orquestra de Sabadell», nou llibre

La història de l'orquestra Fatxendes, fundada a Sabadell el 1852, té elements comuns amb la d'altres orquestres de ball catalanes, formades per 10 o 11 músics i que, fundades també a la segona meitat del segle XIX, van haver de superar tot tipus de dificultats, polítiques, econòmiques i socials, que les obligaven a adaptar-se a les noves modes i als nous gustos musicals, no sempre fàcils d'assimilar entre els propis components. La irrupció del jazz a principis dels anys trenta del segle xx va portar notables canvis que, a algunes d'aquestes orquestres catalanes especialitzades en balls de festa major, els va comportar dificultats d'adaptació i, fins i tot, alguna desaparició.

Jaume Nonell i Lluís Subirana han format un tàndem en la realització de treballs d'estudi i divulgació del fet sardanista que ha fet possible la publicació d'un bon estol de llibres, el darrer dels quals és el resultat d'un estudi històric que van iniciar l'any 1997, que va obtenir el Premi Memorial Josep Mainar i que l'any 2003 fou publicat dins la Col·lecció Mos promoguda pel Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya. Tal i com van anunciar en presentar aquella edició, Nonell i Subirana han aprofundit en la seva recerca i han ampliat aquell primer treball tot elaborant aquest nou llibre on aporten centenars de referències, d'actuacions, de noms, i descriuen amb el màxim rigor i fidelitat la història dels Fatxendes des dels seus inicis fins al 1973 en què van deixar d'actuar definitivament amb aquest nom, tot buscant nous horitzonts i adoptant el de Casino de Sevilla amb el qual, els actuals components, encara actuen al Brasil.

La presentació d'aquest nou llibre *Els Fatxendes, una gran orquestra de Sabadell*, va tenir lloc el 2 d'abril a Sabadell. (C.C.)

CATALUNYA CRISTIANA

El cel, plenitud de comunió amb Déu

Catalunya Cristiana
Una xarxa per a l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 95,90€ l'any

Desitjo subscriure'm al setmanari CATALUNYA CRISTIANA durant un any (52 números)

Edició en català ☐

Edició en castellà ☐

Nom

Cognoms

Adreça

Població

D.P.

Tel.

N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament de 95,90€ per any

☐ Amb dos pagaments semestral de 47,95€

☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)

☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Títular

Data

Entitat

Oficina

DC

Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:

CATALUNYA CRISTIANA

(Departament de Subscripcions).

Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona

Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

El projecte Cedamar per a la fauna abissal

Ha de ser de debò apassionant. Fa cinc anys que s'està portant a terme i es preveu que les investigacions duraran fins al 2010. Es tracta de catalogar les espècies vives que es troben a la zona abissal dels oceans entre 2.000 i 5.000 metres de profunditat. El programa internacional s'anomena Cens de la Diversitat de la vida Abissal i abreujadament, Cedamar, i té per codirector un espanyol: Pedro Martínez Arbizu. Si bé hi ha encara fauna a les fosses abissals, que poden arribar als 11.000 metres de profunditat, el treball que es fa només és fins als 5.000. En aquesta zona la foscor és absoluta, la temperatura no supera els 2°C i la pressió va de 200 a 500 atmosferes. La vida vegetal no hi pot tenir lloc ja que té necessitat de llum solar. Només fins a la fondària dels 300 metres com a màxim se'n pot trobar rastre. Més avall, impossible; la fosca hi és total. I la fauna que hi ha a partir dels 2.000 metres cap avall és veritablement excepcional, adaptada a aquestes dues condicions és molt diferent de la de la zona més superficial. Per això és poc coneguda.

Els primers censos que s'han fet ja han donat fruit: més del 90% de les espècies que es van trobant són noves. Hi ha organismes grans, com peixos

Un dels fantasmagònics peixos abissals.

Per fer la investigació fan servir cables de milers de metres i artilugis per arreplegar mostres. També disposen de robots amb càmera i braços mecànics i d'un submergible francès, anomenat *Nautile*, amb capacitat per a tres persones (és el que prestaren a Espanya per als treballs de neteja del cèlebre *Prestige*). Fins ara s'han descobert més de 500 espècies noves de les quals unes 200 ja estan catalogades amb el corresponent nom i descripció científica. L'objectiu que es persegueix és donar a conèixer «la increïble riquesa dels oceans», diu Martínez Arbizu.

i calamars, per exemple, que tenen unes característiques molt diferents de les dels seus congèneres de més amunt, de vegades deu vegades més voluminosos. I n'hi ha de molt petits (el 90% dels catalogats fins ara), que no arriben al mil·límetre, entre els quals hi ha cucs i crustacis. Els peixos presenten sovint un aspecte fantasmagòric: sense pigmentació, blancs o semitransparents i cecs, però amb gran sensibilitat olfactiva i tàctil. S'han d'alimentar del que cau de la superfície (*marine snow*, neu marina, en diuen els científics) i n'hi ha que són depredadors.

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

Actualitats científiques

L'astronomia en la seva història

41 S'intensifica la recerca i l'estudi dels cometes

Dença que es demostrà que els cometes eren molt més enllà de la Lluna (Tycho Brahe, 1577; capítol 19) i que, com els planetes i satèl·lits, seguien la llei de Newton (Halley 1705; capítol 33), ja no hi hagué cap astrònom que veiés en els cometes signes celestes de mals averanys. Només en certs ambients del poble senzill es mantingué la creença de la seva influència nefasta en la vida humana. La confirmació realitzada el 1758 del retorn del cometa que Halley havia dit que s'esdevindria va donar plena confiança als científics tant en la llei newtoniana que regia el curs de tots els astres sense excepció com en la naturalesa dels cometes de constitució semblant a la dels planetes.

Halley havia afirmat, sense poder precisar més, que el cometa que ell veié el 1682, i que ara porta el seu nom, es tornaria a veure cap al 1758 o principis del 1759. L'astrònom francès Alexis Claude Clairaut (1713-1765) va voler, amb les dades que es tenien, calcular amb més exactitud el moment del retorn del cometa. No n'hi havia pas prou amb el coneixement de l'òrbita perquè la trajectòria no passava gaire lluny dels planetes Júpiter i Saturn, que el podien pertorbar i endarrerir-ne la marxa. En va deduir una fórmula matemàtica i encarregà el càlcul efectiu a Joseph J. Lalande i a Hortensie Le Paute (matemàtica i astrònoma, esposa del cèlebre rellotger de París Pierre Le Paute; el nom d'*hortensia* que té aquesta planta originària de l'Extrem Orient ve precisament d'aquesta madame ja que a ella la va dedicar Le Gentil). Els dos calculistes van poder donar el resultat a Clairaut amb un marge d'error d'un mes. I aquest va ser l'error, no pas més, ja que un mes abans del dia fixat ja es presentà el cometa. Era

el dia de Nadal de 1758 i passava pel periheli el 12 de març. Lalande va escriure: «Tots l'hem pogut observar; així que ja no hi ha cap dubte que els cometes no són altra cosa que planetes que giren a l'entorn del Sol com tots els ja coneguts.»

No cal dir que amb el telescopi es veuen molts més cometes que a simple vista. I a partir d'ara, que ja no fan por, els astrònoms, professionals o no, es llencen a observar aquests astres. Es considera un honor ser el primer a veure'n l'aparició. Ja vam parlar (capítol 33) de Charles Messier, la «fura dels cometes», que en descobrí vint-i-un, i de Carolina Herschel (capítol 35) que en trobà vuit. I fan una llista molt llarga els que n'anaren detectant. Pierre Méchain també en trobà vuit entre 1781 i 1799. Parlarem només dels qui hi aportaren novetats.

Jean Louis Pons (1761-1831)

Era francès. Va néixer a Peyres (departament Hautes Alpes). Tenia 28 anys quan ingressà a l'Observatori de Marsella, però no d'astrònom, que no en tenia la carrera, sinó de conserge i vigilant. Però s'interessà tant i tant per l'astronomia que els professionals d'aquell lloc el van ajudar en tot el que van poder i, amb el temps, Pons va excel·lir com un astrònom de primera fila. El 1813 ja el consideraren astrònom ajudant. El 1819 li oferiren els italians la plaça de director d'un nou observatori a Marlia, prop de Lucca, que ell acceptà. Més tard fou director de l'Observatori-Museu de Florència i aquí va morir el 14 d'octubre del 1831. No sabem cap més cas d'un conserge que hagi ascendit fins a ser director d'observatori i arribar a merèixer reputa-

ció internacional ja en vida.

En la seva carrera va descobrir 36 cometes. Molts d'ells encara porten el seu nom, com Pons-Brookes, Pons-Winnecke... Però el que tingué un interès especial va ser el que detectà el 1818 de trajectòria el·líptica. L'astrònom alemany Johann Franz Encke (1791-1865), aleshores jove ajudant de l'Observatori de Göttingen, en va calcular l'òrbita i resultà que el seu període era de 3,3 anys. La sorpresa va ser gran. Fins aquell moment el de període més curt era el de Halley d'uns 76 anys. Què volia dir això? Era un cometa que ja havia d'haver aparegut altres vegades. I efectivament es comprovà que era el mateix que Méchain havia contemplat el 1786 i Carolina Herschel el 1792, i també el mateix Pons el 1805, o sigui que havia descobert dues vegades el mateix cometa. Havia de tornar-se a veure a principis del 1822, i així va ser. L'astre aparegué amb tota puntualitat. El nom amb què ara el coneixem és de «cometa Encke», encara que Pons l'hagués descobert dos cops. Encke en va calcular l'òrbita i això té el seu mèrit. Fins ara continua sent el cometa de període més curt de tots els enregistrats pels astrònoms. És el que millor ens fa veure que aquesta mena d'astres es mouen com els planetes.

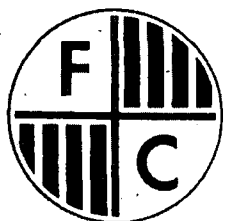
Wilhelm von Biela (1782-1856)

Era alemany. Va néixer a Rússia el 19 de març del 1782. No va ser mai astrònom de professió, però el seu nom ha passat a la història de l'astronomia pel cometa que va descobrir. Era un oficial de l'exèrcit austríac que sentia afecció per l'astronomia i des de Josephstadt el 26 de febrer del 1826 va observar un cometa nou i ho comunicà.

Poc després el francès Jean Gambart, ajudant de l'Observatori de Marsella, redescobria el mateix cometa. Però, naturalment, se li donà el nom del primer descobridor. Però era Biela el primer descobridor? Sembla gairebé segur que ja havia estat un dels descoberts per Messier, el del 1772, i per Pons el 1805. El càlcul del període de l'òrbita resultà ser de 6,75 anys. També era de període curt com el d'Encke, el segon dels de període breu entre tots els coneguts.

Però la principal particularitat d'aquest cometa no va ser el fet de la poca durada del seu període sinó una altra. Retornà puntualment el 1832. El 1838 no el pogué veure cap astrònom, a causa de trobar-se mal situat, prop del Sol, i el 1845 es pogué observar un altre cop, però... dividit en dos! «Com dos bessons navegant en conserva per l'espai» (Vaucouleurs). Els dos fragments reaparegueren el 1852, una mica més distanciat. El 1858 un altre cop hi havia males condicions d'observació i no es veié, però el 1866, que les condicions eren bones, tampoc. Els astrònoms romangueren intrigats. Què podia haver passat? El 1872 tampoc es presentà, però hi hagué una pluja espectacular d'estels fugaces. L'explicació era clara: a cada pas per la proximitat del Sol el cometa s'anava desgastant i acabà dissolent-se en trossets petits que, en part, caigueren sobre la Terra en forma meteorítica. Això donava una nova notícia de la naturalesa dels cometes: eren astres molt fràgils, de poca massa i desintegrables fàcilment. D'aquí la importància del cometa Biela per a la història de l'astronomia. Es confirmà la cosa per la troballa d'Adams (capítol anterior) sobre l'òrbita cometària de les leònides, estrelles fugaces que havien de ser també restes d'un altre cometa.

Del descobridor Biela només podem afegir que va morir a Venècia (que aleshores era sota el domini d'Àustria), el 18 de febrer del 1856, quan encara no se sabia en què havia parat el seu cometa dividit en dos.

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA

"Grup Avant" TERRASSA

38.032 PARTICIPANTS

(AL CONCURS BÍBLIC)

XXI CONCURS BÍBLIC

Tema: "QUÈ AVALUA JESÚS"

VEREDICTE

A través d'aquesta nota, queda oficialment notificat.

Enguany, com ja dèiem a les bases, els premis es lliuraran a cada bisbat.

Volem agrair a CATALUNYA CRISTIANA tot el suport i la bona acollida i difusió que ha realitzat a través de les seves pàgines.

LLOCS DE LLIURAMENT DE PREMIS

Dia: **29 d'abril** (dissabte) a les 11 del matí

✓ Bisbat de LA SEU D'URGELL:	Casa del Bisbat d'Urgell	Pati de Palau, n. 1.	SEU D'URGELL
✓ Bisbat de GIRONA:	Seminari	Pujada Sant Martí, 12	GIRONA
✓ Bisbat de TARRAGONA:	Col·legi La Salle	Av. Països Catalans (1r semàfor a l'esquerra) Barri Sant Pere i Sant Pau	TARRAGONA
✓ Bisbat de LLEIDA:	Col·legi Episcopal	Dr. Combelles, 38	LLEIDA
✓ Bisbat de SOLSONA:	Col·legi Arrels de Secundària	Avgda. Cardenal Tarancón, 49	SOLSONA
✓ Bisbat de TORTOSA:	Seminari	Carretera d'accés al Seminari, s/n	TORTOSA
✓ Bisbats de BARCELONA + BARCELONA MARESME - TERRASSA	Centre Cultural de la Caixa de Terrassa	Rambla d'Ègara, 340	TERRASSA
✓ Bisbat de S. FELIU DE LLOBREGAT	Col·legi Verge de la Salut	Plaça de Catalunya, 4-8	S. FELIU LLOBREGAT
✓ Bisbat de VIC-MANRESA:	Col·legi La Salle	Av. de la Pau, s/n	MANRESA

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	BARCELONA	ANDREA VELASCO RENIU	COL·LEGI NTRA. SRA. DE LOS ÀNGELES	BARCELONA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	BARCELONA	LAURA FERNANDEZ ARROYO	ESCOLA SAGRAT COR DE JESÚS-RIBES	BARCELONA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	BARCELONA	EVA CAZORLA COLZA	PARRÒQUIA DE SANT MARCEL	BARCELONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	BARCELONA	JAMAIIRA JAMILET	CEIP CALDERÓN DE LA BARCA	BARCELONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	BARCELONA	ANDREA IRIONDO NEBREDÀ	COL·LEGI SANTA TERESA DE LISIEUX	BARCELONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	BARCELONA	MARINA DIAZ AYET	COL·LEGI SANTA CATERINA DE SIENA	BARCELONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	BARCELONA	LOLA GALLART DE MORA	CEIP POETA FOIX	BARCELONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	BARCELONA	BLÉN LLERGO ALBACAR	CEIP Nº 1 DE PRÀCTIQUES	BARCELONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	BARCELONA	JOEL GASCON BALMALUA	COL·LEGI URGELL	BARCELONA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	BARCELONA	SERGI ZALABARDO FERNANDEZ	COL·LEGI COMPAÑIA DE SANTA TERESA DE JESÚS	BARCELONA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	BARCELONA	MARTA DURÁN SURRA	COL·LEGI REGINA CARMELI	BARCELONA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	BARCELONA	CRISTINA FERNANDEZ GONZALEZ	COL·LEGI NTRA. SRA. DE LOS ANGELES	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	BARCELONA		CEIP ENRIC GRANADOS	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	BARCELONA		COL·LEGI MARES CONCEPCIONISTES	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	BARCELONA		CEIP ORIOL MARTORELL	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	BARCELONA		COL·LEGI SANT RAMON NONAT	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	BARCELONA		CEIP MONTSENY	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 2ª CAT	BARCELONA		CEIP LA FARIGOLA	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	BARCELONA		COL·LEGI SANTA TERESA DE LISIEUX	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 1ª CAT	BARCELONA		CEIP MALLORCA	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 2ª CAT	BARCELONA		COL·LEGI MIRÓ	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	BARCELONA		IES NARCÍS MONTURIOL	BARCELONA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	BARCELONA		PARROQUIA MARE DE DÉU DE LA SALUT	BARCELONA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	BARCELONA	CRISTINA SANTOS GIMENEZ	COL·LEGI COMPAÑIA DE SANTA TERESA DE JESÚS	BARCELONA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	BARCELONA	ROGER SABARTÉS SAMBOLA	CEIP Nº 1 DE PRÀCTIQUES	BARCELONA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	BARCELONA	CRISTINA FONT ALAMILLAS	COL·LEGI COMPAÑIA SANTA TERESA DE JESÚS	BARCELONA

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	GIRONA	PAULA RIOS VILA	COL·LEGI MARE DE DÉU DEL ROSER	PINEDA DE MAR
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	GIRONA	HELENA CEBRIAN MAZOS	COL·LEGI PARE COLL	GIRONA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	GIRONA	POL DONAIRE PALMADA	COL·LEGI PARE COLL	GIRONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	GIRONA	OLGA RIDAURA PARRADO	COL·LEGI COR DE MARIA	BLANES
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	GIRONA	CLARA MASDEVALL MASDEU	CEIP L'ENTORN	MATAPORQUERAS
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	GIRONA	RAQUEL RAFART ARBÓS	IES STA COLOMA DE FARNERS	STA. COLOMA DE FARNERS
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	GIRONA	ANNA COMA MARTINEZ	CEIP CASTELL ROC	CASTELLFOLLIT DE LA ROCA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	GIRONA	GUILLER SALA CARRALDA	CEIP GASPAR DE QUERALT	AMER
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	GIRONA	ADRIÀ MERILLAS CAMACHO	ESCOLA LA SALLE DE CASSÀ	CASSÀ DE LA SELVA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	GIRONA	JOAN CASAS MARTA	CEIP ROCALBA	S. FELIU DE PALLEROLS
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	GIRONA	NATALIA FIGUERAS PUIGDERRAJOLS	CEIP POMPEU FABRA	ANGLÈS
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	GIRONA	ANDREA RUIZ RAETS	ESCOLA COR DE MARIA	BLANES
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA	ANNA MOLINA REY	CEIP MALAGRIDA	OLOT
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA	OL ESCOBAR PACHECA	CEIP VOLCÀ BISARROQUES	OLOT
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA	SARA BOUCERATI VILA	CEIP VOLCÀ BISARROQUES	OLOT
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA	MARTA GOMEZ BALOSTEGUI	CEIP VOLCÀ BISARROQUES	OLOT
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA	GERARD CASTANÉ	CENTRE EDUCACIÓ ESPECIAL JOAN XXIII	OLOT
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA	RAFAEL ALDREY	CENTRE EDUCACIÓ ESPECIAL JOAN XXIII	OLOT
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA	CRISTINA GALVEZ	CENTRE EDUCACIÓ ESPECIAL JOAN XXIII	OLOT
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA	CAROLINA SALOZ	CENTRE EDUCACIÓ ESPECIAL JOAN XXIII	OLOT
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA	DIDAC GARCIA	CEIP DEL PLA	SALT
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	GIRONA		CEIP SOBREQUÉS	BESCANÓ

Continua

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	GIRONA		COL-LEGI COR DE MARIA	BLANES
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	GIRONA		CEIP PLA DE L'AMETLLER	BANYOLES
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	GIRONA		IES BAIX EMPORDÀ	PALAFRUGELL
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	GIRONA		COL-LEGI COR DE MARIA	LA BISBAL D'EMPORDÀ
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 2ª CAT	GIRONA		CEIP MALAGRIDA	OLOT
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	GIRONA		COL-LEGI VEDRUNA	MALGRAT DE MAR
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 1ª CAT	GIRONA		COL-LEGI SANT JOSEP	SANT FELIU DE GUÍXOLS
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 2ª CAT	GIRONA		CEIP SANT CRISTÒFOL	LES PLANES D'HOSTOLES
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	GIRONA		IES BAIX EMPORDÀ	PALAFRUGELL
PREMIS CATEQUESI	ACCÈSSIT	GIRONA		PARRÒQUIA DE CORÇA	CORÇA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	GIRONA		PARRÒQUIA SANT PAU	GIRONA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	GIRONA	ALEX SAYOLS MONTSOR	COL-LEGI COR DE MARIA	LA BISBAL D'EMPORDÀ
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	GIRONA	NATÀLIA FIGUERAS PUIGDERRAJOLS	CEIP POMPEU FABRA	ANGLÈS
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	GIRONA	ARIADNA DOMATE DUCH	LA SALLE CASSÀ DE LA SELVA	CASSÀ DE LA SELVA

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	LLEIDA	MARC MIRANDA NEVIN	CEIP FEDERIC GODÀS	LLEIDA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	LLEIDA	MARTA REBORDINÓS OLIETE	COL-LEGI DIMINIKES DE L'ANUNCIATA	LLEIDA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	LLEIDA	NEREA RAMIREZ VICARIO	COL-LEGI SAGRADA FAMÍLIA	LLEIDA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	LLEIDA	PAULA MULLÀ BADIA	CEIP DE SOL IXENT	CORBINS
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	LLEIDA	MANUEL FILOMENO	CEIP ENRIC FARRENY	LLEIDA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	LLEIDA	SILVIA PUIGGRÓS CUSCÓ	IES JOSEP LLADONOSA	LLEIDA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	LLEIDA	CLAUDIA VISA ARQUÉ	CEIP ARC D'ADA	LLARDECANS
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	LLEIDA	LORENA MULERO GIMENEZ	COL-LEGI EPISCOPAL M. DE DÉU ACADEMIA	LLEIDA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	LLEIDA	INÉS BERMUDEZ FRANQUESA	ESCOLA SANTA ANNA	LLEIDA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	LLEIDA	NURIA VIVANCOS GUIU	CEIP SANT JAUME	LA GRANJA D'ESCARP
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	LLEIDA	ALEX VAL GONZALEZ	CEIP CAMPS ELISIS	LLEIDA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	LLEIDA	RAQUEL MORERES CHARLES	IES ALCARRÀS	ALCARRÀS
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	LLEIDA		CEIP FEDERIC GODÀS	LLEIDA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	LLEIDA		COL-LEGI EPISCOPAL M. DE DÉU DE L'ACADEMIA	LLEIDA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	LLEIDA		CEIP ALMENAR	ALMENAR
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	LLEIDA		IES JOSEP LLADONOSA	LLEIDA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	LLEIDA		CEIP ENRIC FARRENY	LLEIDA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 2ª CAT	LLEIDA		CEIP ENRIC FARRENY	LLEIDA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	LLEIDA		IES L'OLIVERA	LA GRANADELLA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 1ª CAT	LLEIDA		CEIP JOC DE LA BOLA	LLEIDA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 2ª CAT	LLEIDA		CEIP TERESA BERGADÀ	ALGUAIRE
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	LLEIDA		COL-LEGI EPISCOPAL M. DE DÉU DE L'ACADEMIA	LLEIDA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	LLEIDA	PREMI DESERT		
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	LLEIDA	CARME SOLE BLANCH	COL-LEGI ANUNCIATA DOMINIKES	LLEIDA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	LLEIDA	SELENA PIFARRÉ MATEO	CEIP FEDERIC GODÀS	LLEIDA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	LLEIDA	RAQUEL MORERES CHARLES	IES ALCARRÀS	ALCARRÀS

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	MARESME	EVA Mª CÁRDENAS REYES	COL-LEGI JESUS MARIA	BADALONA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	MARESME	NINA VERA GARCIA	COL-LEGI COR DE MARIA	MATARÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	MARESME	SANDRA JIMENEZ MARTINEZ	COL-LEGI JESÚS MARIA	BADALONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	MARESME	ADRIANA SOLIMAR SAN NICOLÁS	CEIP TORRE VALDOVINA	STA. COLOMA GRAMENET
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	MARESME	CRISTINA LEÓN CARABANTE	COL-LEGI FRANCESC BURNIOL	ARGENTONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	MARESME	AMANDA DOMINGUEZ GONZALEZ	COL-LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	MATARÓ
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	MARESME	SANDRA CALCAT CERVERA	COL-LEGI ASSÍS	PREMIÀ DE MAR
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	MARESME	ESTHER AMOR JIMENEZ	COL-LEGI COR DE MARIA	MATARÓ
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	MARESME	RAUL ANDRADA MARQUEZ	COL-LEGI COR DE MARIA	MATARÓ
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	MARESME	ANNA VAZQUEZ REVERTE	COL-LEGI JESÚS MARIA	BADALONA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	MARESME	JUDITH ESTRENGE PEREZ	COL-LEGI SAGRAT COR	MATARÓ
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	MARESME		COL-LEGI ASSIS	PREMIÀ DE MAR
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	MARESME		CEIP PLANAS I CASALS	BADALONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	MARESME		CEIP PLANAS CASALS	BADALONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	MARESME		COL-LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	MATARÓ
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	MARESME		COL-LEGI COR DE MARIA	MATARÓ
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 2ª CAT	MARESME		CEIP EL CIM	TEIÀ
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	MARESME		COL-LEGI COR DE MARIA	MATARÓ
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 1ª CAT	MARESME		CEIP TORRE BALDOVINA	STA. COLOMA GRAMENET
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	MARESME		COL-LEGI MARISTES CHAMPAGNAT	BADALONA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 2ª CAT	MARESME		COL-LEGI JESÚS MARIA	BADALONA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	MARESME	DESERT		
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	MARESME	DESERT		
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	MARESME	DESERT		

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	SANT FELIU DE LL.	AIDA PEÑA ALVAREZ	COL-LEGI MARE DEL DIVÍ PASTOR	CAPELLADES
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	SANT FELIU DE LL.	MARTA TORRES LUCERA	COL-LEGI SANT JOSEP OBRER	L'HOSPITALET DE LL.
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	SANT FELIU DE LL.	ISABEL MALLA VALENTI	IES JOAN RAMÓN BENAJES	SITGES
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SANT FELIU DE LL.	NEUS ESTELLÀ GARCIA	CEIP JACINT VERDAGUER	PALLEJÀ
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SANT FELIU DE LL.	INÉS MOLINA RODRIGUEZ	CEIP CASTELL CIURÓ	MOLINS DE REI
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SANT FELIU DE LL.	CLAUDIA GONZALEZ BOQUERA	ESCOLA ACADEMIA APIÀRIA	PIERA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SANT FELIU DE LL.	SILVIA GARCIA	COL-LEGI SAGRAT DE JESÚS	MONISTROL DE MONTSERRAT
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SANT FELIU DE LL.	PATRICIA GONZALEZ HERNANDEZ	ESCOLA BETÀNIA	CORNELLÀ DE LL.
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SANT FELIU DE LL.	GUILLERMO FEU	COL-LEGI LA MERCÈ	MARTORELL
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SANT FELIU DE LL.	MARC BORRÁS RAFALES	COL-LEGI BON SALVADOR	SANT FELIU DE LL.
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SANT FELIU DE LL.	MARIA CNADIL MERINO	COL-LEGI TECLA SALA	L'HOSPITALET DE LL.
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		SANT FELIU DE LL.	JOSÉ Mª LARA RUIZ	CEIP ÀNGEL GUIMERA	SANT ANDREU DE LA BARCA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		SANT FELIU DE LL.	MIGUEL FERNANEZ FERNANDEZ	CEIP SALVADOR LLUCH	GAVÀ
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		SANT FELIU DE LL.	CRISTIAN MAURICIO CALVO	CEIP JOAN JUNCADELLA	SANT VICENÇ DELS HORTS
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		SANT FELIU DE LL.	GUSTAVO A. CALVO GONZALEZ	CEIP JOAN JUNCADELLA	SANT VICENÇ DELS HORTS
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	SANT FELIU DE LL.		COL-LEGI SANT JOSEP OBRER	L'HOSPITALET DE LL.
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	SANT FELIU DE LL.		CEIP JAUME BALMES	CORBERA DE LLOBREGAT
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	SANT FELIU DE LL.		CEIP ALFONS XIII	MOLINS DE REI
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	SANT FELIU DE LL.		COL-LEGI MARE DE DÉU DE LA MERCÈ	SANT FELIU DE LL.
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	SANT FELIU DE LL.		COL-LEGI EL CARME SANT ELIES	VILAFRANCA DEL PENEDES
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 2ª CAT	SANT FELIU DE LL.		CEIP LA GUÀRDIA	SANT VICENÇ DELS HORTS
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	SANT FELIU DE LL.		COL-LEGI SAGRADA FAMÍLIA	CORNELLÀ DE LL.
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 1ª CAT	SANT FELIU DE LL.		COL-LEGI STA. TERESA DE JESÚS	VILANOVA I LA GELTRÚ
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 2ª CAT	SANT FELIU DE LL.		CEIP BERNAT DESCLOT	L'HOSPITALET DE LL.
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	SANT FELIU DE LL.		COL-LEGI BON SALVADOR	SANT FELIU DE LL.
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	SANT FELIU DE LL.		PARRÒQUIA SANT JOAN BAPTISTA	SAN JOAN DESPÍ
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	SANT FELIU DE LL.	ROGER REGUAN FONT	COL-LEGI SAGRADA FAMÍLIA	VILADECANS
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	SANT FELIU DE LL.	RAQUEL ALARCÓN CARRO	COL-LEGI BON SALVADOR	S. FELIU DE LLOBREGAT
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	SANT FELIU DE LL.	JORDI JOSEP MORENO	CEIP JAUME BALMES	CORBERA DE LLOBREGAT

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	SOLSONA	ALEXIA PIFARRÉ RIBALTA	COL-LEGI EL CARME	MOLLERUSSA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	SOLSONA	XAVIER PEDRALS CAMPRUBI	ESCOLA MARE DE DÉU DEL CARME	BERGA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	SOLSONA	ANNA REIG GARRIDO	COL-LEGI SANT JOSEP	TÀRREGA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SOLSONA	NURIA ARGILÉS MACIÀ	CEIP MARINADA	VILANOVA DE BELLPUIG
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SOLSONA	NURIA GÜELL COMPAÑÓ	SAGRAT COR DOMINIQUE	SÚRIA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SOLSONA	CAROLINA MARTIN GUITART	IES GUILLEM DE BERGUEDA	BERGA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SOLSONA	XÈNIA BOLEDA QUERALTÓ	CEIP JARDI	VERDÚ
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SOLSONA	MANUEL CUNILL SANTANO	CEIP SANT JORDI	NAVÀS
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SOLSONA	GUILLEM VARGAS NADAL	COL-LEGI LA SALLE	BERGA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SOLSONA	ANNA SANS BENET	COL-LEGI SANT JOSEP	TÀRREGA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SOLSONA	JUDIT VILALTA CAELLAS	ESCOLA L'ANUNCIATA	GIRONELLA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SOLSONA	VIRGINIA SOLER VIOLA	ESCOLA DIOCESANA DE NAVÀS	NAVÀS
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		SOLSONA	MORALEDA OROZCO	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	CARDONA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		SOLSONA	TANIA CABALLERO PINO	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	CARDONA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		SOLSONA	ANNA RODRIGUEZ GRACIANO	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	CARDONA
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	SOLSONA		COL-LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	SÚRIA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	SOLSONA		CEIP SANT JORDI	NAVÀS
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	SOLSONA		CEIP JOAN PALÀ	CARDONA-LA GOROMINA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	SOLSONA		COL-LEGI SANT JOSEP	TÀRREGA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	SOLSONA		CEIP MARE DE DÉU DEL PATROCINI	CARDONA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 2ª CAT	SOLSONA		CEIP L'ESTEL	SANT GUIM DE FREIXENET
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	SOLSONA		COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	CARDONA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 1ª CAT	SOLSONA		CEIP DE LA VALLDAN	BERGA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 2ª CAT	SOLSONA		CEIP ALFRED MATA	PUIG-REIG
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	SOLSONA		COL-LEGI ARRELS II	SOLSONA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	SOLSONA		CATEQUESI PARROQUIAL	SÚRIA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	SOLSONA	EDUARD FARRÉ ORÓS	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	BELLPUIG
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	SOLSONA	ALBA RIUS TOMÁS	CEIP JACINT VERDAGUER	TÀRREGA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	SOLSONA	SARA MONTILLA INGANTE	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	CARDONA

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	TARRAGONA	ANNA SALA PAMIES	CEIP MARE DE DÉU DE LA ROCA	MONT-ROIG DEL CAMP
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	TARRAGONA	SANTI MARTINEZ CALO	ESCOLA MARE DE DÉU DEL CARME	L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	TARRAGONA	MARIA BENEDICTO GRAS	COL-LEGI SAGRAT COR	EL VENDRELL
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TARRAGONA	RAUL CASANOVA MARQUÉS	COL-LEGI MARE DÉU DEL CARME	TARRAGONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TARRAGONA	RAQUEL SANCHEZ TORRES	CEIP BONAVISTA	BONAVISTA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TARRAGONA	IRENE BANÚS GIRONA	COL-LEGI LA SALLE	TARRAGONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TARRAGONA	JULIA VERNET MARCH	COL-LEGI LESTONNAC L'ENSENYANÇA	TARRAGONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TARRAGONA	CRISTINA BATES TORRES	CEIP CÈSAR AUGUST	TARRAGONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TARRAGONA	SARA LAHOZ CASAS	COL-LEGI SAGRAT COR	TARRAGONA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TARRAGONA	TAMARA ARTECHE QUINTANA	CEIP PAU DESCLÓS	TARRAGONA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TARRAGONA	SARA LOZANO PEREZ	COL-LEGI MARE DE DÉU DE LA SERRA	MONTBLANC
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TARRAGONA	JUDIT ZARAGOZA VALLÉS	IES EL MORELL	EL MORELL
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TARRAGONA	ÀLBERT AMBEL	COL-LEGI SANT RAFAEL	LA SELVA DEL CAMP
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	TARRAGONA		COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TARRAGONA		CEIP MARE DE DÉU DE LLEDÓ	LA POBLA DE MAFUMET
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	TARRAGONA		CEIP MARE DE DÉU DELS ÀNGELS	TARRAGONA (TORREFORTA)
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TARRAGONA		COL-LEGI SANT DOMÈNEC DE GUZMAN	TARRAGONA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TARRAGONA		CEIP ÀNGEL GUIMERA	EL VENDRELL
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 2ª CAT	TARRAGONA		COL-LEGI SANT RAFAEL	LA SELVA DEL CAMP
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TARRAGONA		IES TORREDEMBARRA	TORREDEMBARRA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TARRAGONA		CEIP PAU CASALS	EL VENDRELL
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 2ª CAT	TARRAGONA		CEIP MARE DE DÉU DE L'ESPERANÇA	FIGUEROLA DEL CAMP
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TARRAGONA		IES DE L'ARBOÇ	L'ARBOÇ DEL PENEDÈS
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	TARRAGONA		PARROQUIA SANT ESTEVE	VILA-SECA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	TARRAGONA	MERITXELL TARRIDA DOMINGO	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	TARRAGONA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	TARRAGONA	CARME IGLESIAS GILI	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	TARRAGONA	LAURA DOMINGÓ GUINJOAN	F.C. PRIVADA SAGRAT COR DE JESÚS	TARRAGONA

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	TERRASSA	ALBA PEREZ ALEXANDRE	CEIP BERTÍ	L'AMETLLA DEL VALLÈS
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	TERRASSA	RAQUÈL VILELLASEMENTÉ	COL-LEGI REGINA CARMELI	RUBÍ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	TERRASSA	REGINA CATIPÀ GONZALEZ	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	TERRASSA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TERRASSA	CARLA MIRÓ CORTÉS	CEIP BISBAT D'ÈGARA	TERRASSA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TERRASSA	VICTOR BONAY	CEIP BERTÍ	L'AMETLLA DEL VALLÈS
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TERRASSA	ROCIO GEA JIMENEZ	ESCOLA P. NTRA. SRA. DE MONTSERRAT	RUBÍ
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TERRASSA	LAURA RUBIO MOSQUERO	CEIP SAGRADA FAMILIA	LA LLAGOSTA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TERRASSA	CYNTHYA SARAVIA CORTÉS	CEIP EL CINGLES	L'AMETLLA DEL VALLÈS
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TERRASSA	SANDRA MARTINEZ HORTA	COL-LEGI L'ESTEL	GRANOLLERS
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TERRASSA	MIREIA GIL	ESCOLA PETIT ESTEL LA NOVA	TERRASSA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TERRASSA	AURA AGUAYO RAMOS	ESCOLA MARIA AUXILIADORA	TERRASSA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TERRASSA	SILVIA ROCA INSA	COL-LEGI LESTONNAC	MOLLET DEL VALLÈS
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TERRASSA	ANGEL ESTALINS GAVILANES	CEIP MESTRES MONTAÑA	GRANOLLERS
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TERRASSA	ANNA MARTINEZ SILLERA	CEIP MESTRES MONTAÑA	GRANOLLERS
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TERRASSA	CLAUDIA PASCUAL	COL-LEGI AIRINA	TERRASSA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TERRASSA		COL-LEGI VEDRUNA	TERRASSA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TERRASSA		COL. S. JOSEP DE CALASSANÇ-ESCOLÀPIES	SABADELL
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSITS 2ª CAT	TERRASSA		COL-LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	MONTCADA I REIXAC
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TERRASSA		COL-LEGI STA. TERESA DE JESÚS	TERRASSA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TERRASSA		COL-LEGI JOAQUIMA DE VEDRUNA	TERRASSA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSITS 2ª CAT	TERRASSA		EL PINAR DE NTRA. SENYORA	VALLDORREIX
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TERRASSA		CENTRE D'ESTUDIS GRESOL	TERRASSA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TERRASSA		LA SALLE MONTCADA	MONTCADA I REIXAC
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSITS 2ª CAT	TERRASSA		COL-LEGI MARTÍ	TERRASSA
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	TERRASSA		CEIP MARIA MONTESORI	RUBÍ
PREMIS CATEQUESI	ACCÈSSIT	TERRASSA		PARRÒQUIA NTRA. SRA. DEL ROSER	LES FONTS
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	TERRASSA		PARRÒQUIA SANT CRISTÓFOL	TERRASSA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	TERRASSA	DESERT		
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	TERRASSA	NURIA ILLESCAS	COL-LEGI DE SANTA TERESA DE JESÚS	TERRASSA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	TERRASSA	CRISTINA LUNA ORTEGA	COL-LEGI RAMON PONT	TERRASSA

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	TORTOSA	PAU MUNTÉ SESÉ	CEIP ENRIC GRAU FONTSERÉ	FLIX
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	TORTOSA	ANNA RUIZ GARCIA	CEIP LA GESSERA	CASERES
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	TORTOSA	SARA MORESO PINA	IES SEP DE L'EBRE	TORTOSA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TORTOSA	MÓNICA SERRANO	CEIP MARE DE DÉU DEL PORTAL	BATEA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TORTOSA	CELESTE JUAN SANCHO	CEIP JOAN BTA. SERRA	ALCANAR

Continua

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TORTOSA	ANNA REYES FUSTÉ	PARRÒQUIA DE L'ASSUMPCIÓ	XERTA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TORTOSA	ESTER BARCELÓ BARCELÓ	CEIP SANT ISIDRE	CAPÇANES
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TORTOSA	MARIA ASENJO BLADÉ	CEIP 1 D'ABRIL	LA PALMA D'EBRE
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TORTOSA	ADELA GIMENO BERTOMEU	IES LES PLANES	SANTA BÀRBARA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TORTOSA	JOANA CLIVILLÉ PEREZ	CEIP SANT MIQUEL	ASCÓ
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TORTOSA	ANNA SAFONT BLANCH	CEIP MESTRE MARCEL LÍ DOMINGO	ROQUETES
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TORTOSA	IRINA IBAÑEZ	IES CAMARLES	CAMARLES
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TORTOSA	ABEL SANCHEZ ALEGRIA	CEIP MESTRE MARCE LÍ DOMINGO	ROQUETES
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TORTOSA	PAU ESQUERRA FERNANDO	CEIP MIQUEL GRANELL	AMPOSTA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TORTOSA	MÀRGARITA PICOT MARTÍ	CEIP MIQUEL GRANELL	AMPOSTA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TORTOSA	MANEL BLANCO CARDONA	COL·LEGI TERESIA	TORTOSA
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	TORTOSA		CEIP EL TEMPLE	TORTOSA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TORTOSA		CEIP SANT AGUSTI	RIBA-ROJA D'EBRE
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TORTOSA		IES JOAN COROMINAS	BENICARLÓ
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSITS 2ª CAT	TORTOSA		CEIP DANIEL MAGRANÉ ESCARDÓ	JESÚS
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TORTOSA		CEIP SANT JORDI	ALDOVER
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TORTOSA		IES BLANCA D'ANJOU	EL PERELLÓ
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSITS 2ª CAT	TORTOSA		CEIP PUIG CAVALLER	GANDESA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TORTOSA		CEIP XERTA	XERTA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TORTOSA		IES MARE DE DÉU DE LA CANDELERA	L'AMETLLA DE MAR
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSITS 2ª CAT	TORTOSA		CEIP L'ASSUMPCIÓ	DELTEBRE
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	TORTOSA		PARRÒQUIA DE SANT JAUME APOSTOL	SANT JAUME D'ENVEJA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	TORTOSA	LAURA NOS ODON	CEIP JOAN BAPTISTA SERRA	ALCANAR
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	TORTOSA	GLORIA MONTAÑA FAIGET	CEIP SANT MIQUEL	ASCÓ
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	TORTOSA	NURIA SOLANES ANTÓN	IES JOAN COROMINAS	BENICARLÓ

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	URGELL	LAIA GUITART SOLÀ	CEIP MN. ALBERT VIVES	LA SEU D'URGELL
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	URGELL	ELISENDA PICART VALLS	CEIP TUIXÉN	TUIXÉN
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	URGELL	ADRIÀ MATEO FORNÉS	IES DE PONTS	PONTS
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	URGELL	ARES DELAMAGA MORANCHO	CEIP ELS MINAIRONS	RIBERA DE CARDÓS
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	URGELL	MARINA FIGUEROLA SANS	CEIP SANT ROC	BARBENS
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	URGELL	AIDA BUENO MARCO	COL·LEGI SAGRADA FAMÍLIA	ESCALDES-ENGORDANY
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	URGELL	MEDEEA ROXANA BALAN	CEIP ÀNGEL GUIMERÀ	BALAGUER
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	URGELL	ONA ROCAMORA BOADA	CEIP MONTSANT DEL PALLARS	RIALP
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	URGELL	ANNA PENELLA PRAT	IES RIBERA DEL SIÓ	AGRAMUNT
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	URGELL	NUERIA PEREA	CEIP RAMÓN GOMBAL	PENELLES
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	URGELL	ERIKA CANAL GARCIA	CEIP ALFONS I	PUIGCERDÀ
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	URGELL	LOURDES CASANOVA	COL·LEGI LA SALLE	LA SEU D'URGELL
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	NURIA MORA CASTELLA	CEIP ELS PLANELLS	ARTESA DE SEGRE
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	GENÍS CARBONELL BOU	CEIP ELS PLANELLS	ARTESA DE SEGRE
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	SILVIA RIBERA COMA	CEIP ELS PLANELLS	ARTESA DE SEGRE
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	PAU ALAY	ESCOLA ANDORRANA ESCALDES	LES ESCALDES
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	ROSER MARTINEZ FERNANDEZ	ESCOLA ANDORRANA D'ENCAMP	ENCAMP
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	NEL SASPLUGAS CODINA	ESCOLA ANDORRANA DE LA MASSANA	LA MASSANA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	KEVIN DE OLIVEIRA PLANAS	ESCOLA ANDORRANA DE LA MASSANA	LA MASSANA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	IGOR DANIEL DACOSTA BOTELO	ESCOLA ANDORRANA DE LA MASSANA	LA MASSANA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	ALEX CARMONA BOLEA	ESCOLA ANDORRANA DE LA MASSANA	LA MASSANA
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	URGELL		CEIP LA CLOSA	ESTERRI D'ÀNEU
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	URGELL		CEIP L'ESPÍGOL	TORNABOUS
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	URGELL		CEIP ELS PLANELLS	ARTESA DE SEGRE
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	URGELL		COL·LEGI MARIA IMMACULADA	TREMP
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSITS 2ª CAT	URGELL		ESCOLA ANDORRANA DE LA MASSANA	LA MASSANA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSITS 2ª CAT	URGELL		ESCOLA ESPANYOLA D'ESCALDES	ESCALDES-ENGORDANY
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	URGELL		COL·LEGI LA SALLE	LA SEU D'URGELL
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	URGELL		COL·LEGI SANT ARMENGOL-SALESIANS	ANDORRA LA VELLA
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSITS 2ª CAT	URGELL		CEIP CASTELLCIUTAT	CASTELLCIUTAT
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	URGELL		IES DE TREMP	TREMP
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	URGELL		PARRÒQUIA DE SANT JULIÀ DE LÒRIA	SANT JULIÀ DE LÒRIA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	URGELL	LUCIA MELSIO JOVAL	CEIP CASTELLCIUTAT	CASTELLCIUTAT
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	URGELL	ANDREA VACA MORROCHO	IES DE TREMP	TREMP
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	URGELL	ROBERT ARMENGOL BRILS	IES RIBERA DEL SIÓ	AGRAMUNT

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	VIC	SAMIA LAHIHIRI GESE	CEIP LA RENAIXENÇA	MANRESA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	VIC	CRISTINA LLAGOSTERA ROIG	ESCOLA SALESIANA STA. MARIA DE RIPOLL	RIPOLL
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	VIC	LAIA TORRADES JORBA	IES JOAN MERCADÉ	IGUALADA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	VIC	JOO MOON	CEIP LA VALL	OSOR
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	VIC	CRISTINA BAIROS UBACH	CEIP JORBA	JORBA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	VIC	ALBA MASÓ MASFERRER	COL·LEGI SANT JOSEP	SANT HILARI SACALM
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	VIC	MARINA TOMÁS PRAT	CEIP CÉRVOLA BLANCA	SANT MARTÍ DE TOUS
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	VIC	DANIEL CRISTOBAL LUNA	CEIP GARCIA LORCA	STA. MARGARIDA DE MONTBUI
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	VIC	GEMMA FRANQUESA VALENCIA	COL·LEGI LA SALLE	MANLLEU
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	VIC	FABIO VALENCIA MORALES	COL·LEGI STA. CATERINA DE SIENA	VIC
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	VIC	VANESA FOJA SANTAMARIA	CEIP ELS ROURES	SANT FELIU SASSERRA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	VIC	LEANDRE SANCHEZ CANTÚ	COL·LEGI LA SALLE MANRESA	MANRESA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		VIC	POL SADURNI	COL·LEGI NTRA. SRA. DEL CARME-VEDRUNA	RIPOLL
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		VIC	JONATHAN MARTINEZ OXGABIAS	COL·LEGI NTRA. SRA. DEL CARME-VEDRUNA	RIPOLL
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	VIC		COL·LEGI NTRA. SRA. DEL CARME	RIPOLL
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	VIC		COL·LEGI PRESENTACIÓ DE LA MARE DE DÉU	PRATS DE LLUÇANÉS
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	VIC		IES JAUME CALLÍS	VIC
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSITS 2ª CAT	VIC		CEIP CÉRVOLA BLANCA	SANT MARTÍ DE TOUS
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 1ª CAT	VIC		COL·LEGI SAGRATS CORS	TORELLÓ
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSIT 3ª CAT	VIC		COL·LEGI SANT MIQUEL DELS SANTS	VIC
PREMIS PER ESCOLES	2 - ACCÈSSITS 2ª CAT	VIC		COL·LEGI PAIDÓS	SANT FRUITÓS DE BAGES
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 1ª CAT	VIC		COL·LEGI SANT JOSEP	IGUALADA
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSIT 3ª CAT	VIC		COL·LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	VIC
PREMIS PER ESCOLES	3 - ACCÈSSITS 2ª CAT	VIC		COL·LEGI EL CARME VEDRUNA	MANLLEU
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	VIC		PARRÒQUIA DE SANT PERE DE VACARISSES	VACARISSES
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	VIC	LAURA PIQUÉ CUÑAT	COL·LEGI STA. ROSA DE LIMA-DOMINQUES	MANRESA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	VIC	ANDREA ISUS ESCOLA	LA SALLE MANRESA	MANRESA
VI CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	VIC	CRISTINA RIERA COT	SANTA ROSA DE LIMA-DOMINQUES	MANRESA

EL VEREDICTE DEL CONCURS DE REDACCIÓ BÍBLICA ES PUBLICARÀ LA SETMANA VINENT

RÀDIO

GRAELLA DE PROGRAMES

De dilluns a divendres

07.00-08.00	El tren de les set (reflexió) Evangeli Sant Rosari Espurna d'Alba Santorai
08.00-09.00	El Primer Cafè (informatiu i tertúlia)
09.00-22.00	Radiofórmula
22.00-23.00	Finestra oberta (l'actualitat de l'Església)

Dilluns

18.00-19.00	Endavant Espanyol
19.00-20.00	Sense embuts
23.00-00.00	Planeta Blau (medi ambient)
00.00-01.00	Pregària de Completes La gran diferència (selecció musical)
01.00-02.00	Ressons (música en català)
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00	Música instrumental- Radiofórmula

Dimarts

18.00-19.00	Piscobabis
19.00-20.00	Coneixes Jesús?
23.00-00.00	Paraules d'amor
00.00-01.00	Pregària de Completes La gran diferència
01.00-02.00	Ressons
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00	Música instrumental- Radiofórmula

Dimecres

18.00-19.00	Amb els ulls de Maria
19.00-22.00	Radiofórmula
23.00-00.00	Persona i vida

00.00-01.00

Pregària de Completes
La gran diferència
Ressons
Dietaris, Evangeli,
Espurna d'Alba
Música instrumental-
Radiofórmula

Dijous

18.00-19.00	Piscobabis
19.00-20.00	Temps d'oci
23.00-00.00	Mirades de cinema
00.00-01.00	Pregària de Completes La gran diferència
01.00-02.00	Ressons
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00	Música instrumental- Radiofórmula

Divendres

18.00-19.00	Amb els ulls de Maria
19.00-20.00	Catalunya sense barreres
23.00-00.00	Amb llum pròpia
00.00-01.00	Pregària de Completes La gran diferència
01.00-02.00	Ressons
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00	Música instrumental- Radiofórmula

Dissabte

07.00-08.00	El tren de les set Evangeli Sant Rosari Espurna d'Alba Santorai
08.00-10.00	Radiofórmula
10.00-11.00	A tota costa (submarinisme)
11.00-14.00	Trotamundos (turisme rural)

14.00-00.00

Radiofórmula
Pregària de Completes
La gran diferència
Ressons
Dietaris
Evangeli
Espurna d'Alba
Música instrumental-
Radiofórmula

Diumenge

07.00-08.00	El tren de les set Evangeli Sant Rosari Espurna d'Alba Santorai
08.00-09.00	Radiofórmula
09.00-10.00	Tot sardana
10.00-12.00	Rutes per Catalunya (excursions)
12.00-18.00	Radiofórmula
18.00-18.30	La taula de l'Evangeli (comentari de les lectures dominicals)
18.30-20.00	Avui és el dia del Senyor (prèvia i Eucaristia des de la catedral de Barcelona)
20.00-20.30	La cantata del diumenge (música de Bach)
20.30-23.00	Melodies de fe (música cristiana)
23.45-00.00	Moments a mitjanit (reflexió cristiana)
00.00-00.30	Pregària de Completes
00.30-01.00	Cova de Country Jazz
01.00-02.00	Ressons
02.00-02.30	Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba
02.30-07.00	Música instrumental- Radiofórmula

Desconnexions de
Ràdio Estel

De dilluns a divendres:

09.00	Informatiu matí + el temps + agenda
10.30	Agenda
12.00	Butlletí informatiu
14.00	Informatiu migdia + el temps + agenda
16.00 i 18.00	Butlletí informatiu
18.30	Agenda
20.00	Informatiu vespre + el temps + agenda
20.30	Música Principat (Dl., Dm., Dc.) La Taula de l'Evangeli (Dj.) Església d'Urgell (Dv.)

Dissabte

08.00	Agenda
14.00	Agenda
16.00	Agenda
17.30	Agenda

Diumenge

08.00	Agenda
14.00	Agenda
16.00	Agenda
17.30	Agenda

RÀDIO BARCELONA (OM 666)

Diumenge - De 22.00 a 23.00h,
Objectiu, l'home
Programa de valors humans: fets, el cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach. (Edita i presenta: J.M. Alimbau.)

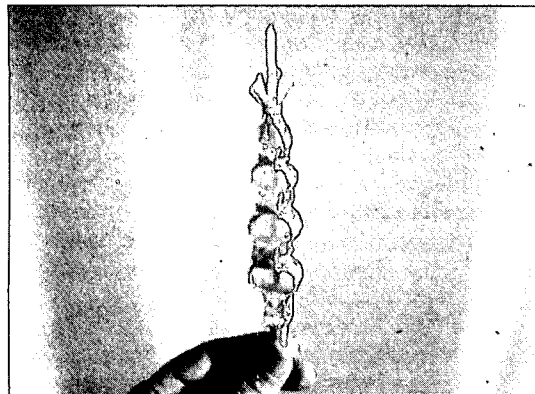
Música i missatge

TELEVISIÓ

2

Diumenge 9

08.45	Shalom Programa de la comunitat jueva. Director: Benito Garzón.
09.00	Islam hoy Programa de la comunitat islàmica. Director: Mohamed Chakor.
09.15	Buenas noticias TV Programa de la comunitat evangèlica. Director: José Pablo Sánchez Núñez.
09.30	Santa Missa Diumenge de Rams Retransmissió de la Santa Missa des de Roma, oficiada pel papa Benet XVI. Benedicció i processó.

Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor!

Dilluns 10

17.00	Pueblo de Dios Director: Julián del Olmo.
-------	--

K3 33

Diumenge 9

10.15 Signes dels Temps
Magazín sobre temes d'Església que inclou diferents seccions com ara reportatges, entrevistes, comentaris de llibres, comentari de l'Evangeli, secció de cinema, etc. Director: Francesc Rosaura.

Divendres 7

20.00 Creure avui
Programa de notícies, reportatges culturals i entrevistes des del vessant religiós. Cada setmana ofereix també l'agenda d'activitats de l'arxiprestat de Mataró i l'espai Temps de reflexió.
El programa es repeteix el dissabte a les 12.30 h.

Cada diumenge

Als quatre vents
Espai escrit i dirigit per Mons. Jaume Pujol que s'emet a les 10.00, 12.00 i 14.00 hores.
El programa també s'emet pel Canal Reus TV a les 8.30 i es repeteix cada quatre hores.

Camí de Vida, magazín setmanal que produeix la Delegació diocesana de Mitjans de Comunicació Social de la diòcesi de Girona i que dirigeix Carles Sánchez. S'emet per: Televisió de Girona, diumenges i dilluns, a les 9 h; Televisió de l'Escala, dissabtes i diumenges, a les 11.30 h; Televisió de Lloret de Mar, diumenges, a les 8.30 h; Televisió de Tossa de Mar, dissabtes i diumenges, a les 22.00 h; Televisió de Banyoles, dissabtes a les 8 h i diumenges a les 20.30 h; Canal Nord de Figueres, diumenges a les 11 h; Televisió Costa Brava, diumenges a les 22.45 h.

■ Barcelona 106.6	■ Lleida 91.5
■ Tarragona 100.6	■ Tortosa 90.1
■ Catalunya Central 93.7	■ Cerdanya 104.4
■ Girona 103.4	■ Garraf 96.8
	■ La Seu d'Urgell 105.0
	■ Vic 91.3
	■ Andorra 107.5

www.radioestel.com

ABRIL ÉS EL MES CONSAGRAT ALS DOLORS I SOLEDAT DE LA MARE DE DÉU

SETMANA SANTA

• **PARRÒQUIA DE LA PURÍSSIMA CONCEPCIÓ.**— El 6 d'abril, a les 19.30, celebració comunitària de la Penitència; **Diumenge de Rams**, benedicció a les 11.00 al claustre i a les 13.00 a la plaça; a les 19.00, vespres cantades; **Dijous Sant**, a les 19.00, concert del Fòrum de Música Sacra; a les 19.30, missa de la Cena del Senyor (polifonia i solistes); **Divendres Sant**, a les 8.00, ofici cantat de tenebres i laudes; a les 12.00, celebració i cant de la Passió del Senyor, predicada pel canonge Domènec Cols; a les 18.00, via crucis (c/ Aragó, Llúria, València, Bruc); a les 19.00, *Stabat Mater*; **Diumenge de Pasqua**, a les 19.00, vespres solemnes amb processó a

les fonts baptismals. C/ Aragó, 299 - Barcelona.

• **VISIÓ POÈTICA.**— El 8 d'abril, a les 22.00, a l'església prioral de Sant Pere de Reus, tindrà lloc l'escenificació del muntatge *Visió poètica de la Setmana Santa. Miscel·lània poètico-musical*. El muntatge es basa en el seguiment de la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús mitjançant el recull d'una sèrie de poesies de diferents autors.

• **PASTORAL DEL SORD.**— Celebracions de Setmana Santa en llengua de signes: el 8 d'abril, a les 18.30, benedicció de Rams i missa, parròquia de Santa Teresina de l'Infant Jesús (Via Augusta, 68 - Barcelona, entrada pel jardí del carrer Sant Marc); el 13, a les 19.00, missa de la Cena del Senyor, parròquia de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent, 114 - Barcelona); el 14, a les 12.30, la Passió del Senyor; a les 14.00, dinar solidari; a les 15.00, via crucis amb projecció (parròquia de Santa Teresina de l'Infant Jesús, entrada pel carrer Benet Mercadé, 25); el 15, a les 21.00, celebració pasqual i missa (parròquia de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa).

• **TIBIDABO.**— **Diumenge de Rams**, a les 12.00, benedicció de Rams a la basílica; a les 13.00, benedicció de Rams a la cripta.

• **PROCESSÓ DE LA SOMERETA.**— **Diumenge de Rams**, a les 11.30, a la parròquia de Sant Salvador del barri de Pardinyes de Lleida, benedicció de Rams i processó organitzada per la Confraria de la Sagrada Família i Sant Cristòfol; a les 12.00, eucaristia; a les 22.30, estació penitencial a la catedral.

• **PORTANTS DE SANT LLORENÇ.**— **Diumenge de Rams**, a les 18.00, a l'església de Sant Llorenç de Lleida, eucaristia dels portants del Sant Crist, presidida

pel bisbe Francesc Xavier Ciuraneta, en sufragi dels portants difunts. Tot seguit, via crucis i adoració de la creu.

• **PROCESSÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS.**— **Diumenge de Rams**, a les 19.30, sortirà la processó de l'oratori de la venerable Congregació dels Dolors del carrer Cavallers, de Lleida.

• **GERMANETS I GERMANETES DE L'ANYELL.**— **Diumenge de Rams**, a les 10.00, ofici de Rams seguit de l'Adoració del Senyor; a les 19.00, missa de la Passió; a les 21.30, adoració del Santíssim; **Dilluns Sant**, a les 11.00, ofici monàstic; a les 12.30, adoració; a les 18.30, ofici monàstic i eucaristia; a les 20.00, adoració del Santíssim. Els joves que desitgin viure un recés durant la Setmana Santa amb la comunitat, poden contactar amb les Germanetes (tel. 933 170 937) i els Germanets (tel. 932 955 293). Parròquia de Sant Jaume, c/ Ferran, 28 - Barcelona.

• **MONESTIR DE POBLET.**— **Diumenge de Rams**, a les 5.15, matines; a les 7.30, laudes; a les 9.40, benedicció dels rams a la capella de Sant Jordi, processó cap a l'església i missa de la Passió; a les 13.00 i a les 18.00, missa; a les 19.00, vespres; a les 21.00, completes i *Salve Regina*; **Dilluns, Dimarts i Dimecres Sant**, a les 5.15, matines; a les 6.45, laudes; a les 8.00, missa conventual; a les 13.30, pregària del migdia; a les 18.30, vespres; a les 20.30, completes i *Salve Regina*; **Dijous Sant**, a les 5.15, matines; a les 7.30, laudes; a les 13.30, pregària del migdia; a les 16.30, celebració comunitària del sagrament de la Reconciliació; a les 17.15, assaig de cants; a les 17.30, missa de la Cena del Senyor; a les 20.55, completes; a les 24.00, s'acaba l'adoració al Santíssim i es tanca l'església; **Divendres Sant**, a les 5.15, matines; a les 7.30, laudes; a les 9.00, via crucis; a les 13.30, pregària del migdia; a les 16.15, assaig de cants; a les 16.30, celebració de la Passió del Senyor; a les 21.00, completes; a les 22.00, es tanca l'església; **Dissabte Sant**, a les 5.15, matines; a les 7.30, laudes i *Stabat Mater*; a les 13.30, pregària del migdia; a les 19.00, vespres; a les 22.30, Vetlla Pasqual; **Diumenge de Pasqua**, a les 7.45, laudes; a les 10.00, missa del dia de Pasqua; a les 13.00 i a les 18.00, missa; a les 19.00, vespres i *Regina caeli*; a les 21.00, completes i *Salve Regina*.

• **MONESTIR DE SOLIUS.**— **Diumenge de Rams**, a les 10.00, benedicció de

rams i missa; **Dijous Sant**, a les 18.00, missa de la Cena del Senyor; **Divendres Sant**, a les 17.00, celebració de la Passió del Senyor; **Dissabte Sant**, a les 22.30, Vetlla Pasqual; **Diumenge de Pasqua**, a les 10.00, missa de Pasqua.

• **CATEDRAL DE LLEIDA.**— **Diumenge de Rams**, a les 12.00, benedicció de Rams i eucaristia; **Dijous Sant**, a les 20.00, Santa Cena, lavatori de peus i processó al Monument; **Divendres Sant**, a les 18.00, celebració de la Passió; **Dissabte Sant**, a les 23.00, Vetlla Pasqual; **Diumenge de Pasqua**, a les 12.00, pontifical i benedicció apostòlica.

• **PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU DE LA MEDALLA MIRACULOSA.**— **Diumenge de Rams**, a les 11.30, benedicció solemne de Rams (missa a les 12.00); a les 13.00, benedicció solemne de Rams (missa a les 13.15, en castellà); a les 19.00, via crucis (bilingüe); **Dijous Sant**, a les 19.00, missa de la Cena del Senyor (bilingüe); de 22.00 a 23.00, vetlla de pregària (bilingüe). Temple obert de 18.00 a 24.00; **Divendres Sant**, a les 10.00, pregària del matí; a les 12.00, via crucis (bilingüe); a les 18.00, celebració de la Passió del Senyor (bilingüe). Temple obert de 10.00 a 13.00 i de 17.00 a 20.00; **Dissabte Sant**, a les 21.00, Vetlla Pasqual (bilingüe). Temple obert de 20.30 a 23.00; **Diumenge de Pasqua**, a les 10.00, 12.00 i 13.00, misses solemnes. Temple obert de 9.30 a 14.00. C/ Consell de Cent, 114 - Barcelona.

• **JESUÏTES.**— Recés a la ciutat: **Dimarts Sant**, a les 20.00, celebració del perdó. Presideix: P. Francesc Xicoy; **Dijous Sant**, a les 19.30, celebració de la Cena del Senyor. Presideix: P. Francesc Roma; de 22.00 a 22.50, pregària *Judes, amb un petó entregues el Fill de l'Home?* (Lc 22,48), a càrrec del P. Darío Mollà; **Divendres Sant**, d'11.30 a 13.30, pregària *Avui seràs amb mi al paradís* (Lc 23,43), a càrrec del P. Darío Mollà; a les 17.00, celebració de la Mort de Jesús. Presideix: P. Francesc Riera; a les 19.00, via crucis conduït pel P. Francesc Roma; **Dissabte Sant**, d'11.30 a 13.30, pregària *Teniu aquí alguna cosa de menjar?* (Lc 24,41), a càrrec del P. Darío Mollà; a les 20.30, Vetlla Pasqual. Presideix: P. Francesc Xicoy. C/ Càsp, 27 - Barcelona.

• **PASQUA JUVENIL MISSIONERA.**— Els missioners Xaverians conviden els joves a celebrar en la convivència i en la pregària la mort i resurrecció del Senyor en un ambient missioner, del 12 al

Setmana Santa 2006

Diumenge de la Passió del Senyor o de Rams

11.15 Benedicció dels rams, processó per la plaça del Monestir i missa

Dijous Sant

18.00-19.00 Sagrament de la Penitència-Confessió individual

Triduum Pasqual

Entrada al Triduum pasqual:
Capvespre del Dijous Sant
19.30 Missa del Sant Sopar del Senyor i reserva de l'Eucaristia

1r dia del Triduum pasqual: **Divendres Sant de la Mort del Senyor**
8.30 Laudes (pregària del matí)
10.30 Ofici de Lectura i Tèrcia
13.00 Sexta
16.00 Nona
18.00 Solemne celebració de la Mort del Senyor

2n dia: **Dissabte Sant de la Sepultura del Senyor**
8.30 Laudes (pregària del matí)
10.30 Ofici de Lectura i Tèrcia
18.00 Vespres

3r dia: **Diumenge de la Pasqua de Resurrecció**
21.30 (del dissabte)
Solemne celebració de la Vetlla i 1a Missa de Pasqua
12.30 2a Missa de Pasqua
19.00 Vespres conclusives del Triduum Pasqual.

Monestir de Clarisses de Sta. Maria de Pedralbes-Barcelona

Alba residència d'àvies

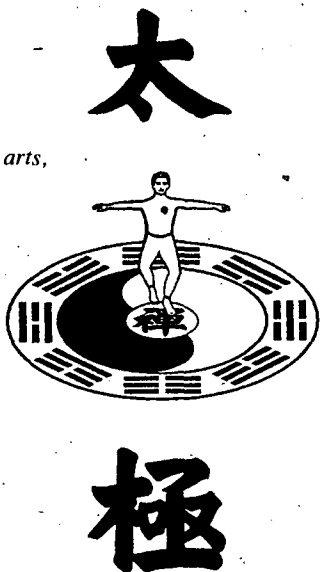
Torre de 24 places només per a dones a Sarrià-Sant Gervasi a 10 minuts del centre de la ciutat
Estades curtes i llargues
Centre de dia, també els festius
Visiteu-nos sense compromís!
Tel. 932 039 740, Isabel
web: <http://www.albaresidencia.es>
a/e: info@albaresidencia.es

器國家滋昏人多故聖人云我無爲
以此天下多忌諱而民彌貪民多利
以正治國以奇用兵以無事取天下

Com més edictes i prohibicions en l'imperi,
més pobresa en el poble.
Com més quantitat d'armes,
més confusió en el poble.
Com més habilitat del poble en les arts,
més producció de coses estranyes.
Com més lleis i ordenances,
més bandolers i lladres.

CONVIVÈNCIA AMB PETER YANG

Del 28 d'abril al 5 de maig a les religioses del Sagrat Cor de Miraflores de la Sierra (Madrid).

TAI - TXI ZEN CRISTIA
«Rincón del Silencio»
c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 934 562 444

CAMPANYA DEL ROSARI

Per cada donatiu de 6 € que ens envieu, rebreu el llibret *Bajo Tu amparo nos acogemos* i nosaltres n'enviarem un altre a Cuba en nom vostre. També rebreu un rosari beneït pel Sant Pare.

Amb la col·laboració de tots, aviat haurem enviat milions de llibrets a diversos països

Ajuda a l'Església Necessitada. Associació Pública Universal de la Santa Seu
Filial: c/ Lluís Antúñez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona
- Tel. 932 373 763
c/c: 0049-1806-91-2110636317-BSCH-Barcelona

EL ROSARI
Goig · Llum · Dolor · Glòria

Des del carrer

Dintre de l'exposició audiovisual «Fem del món la terra de tothom», un dels reptes de Mans Unides és apropar la gent a l'experiència del comerç just. Des del desembre del 2005 una botiga d'aquest tipus de productes volta per diverses grans superfícies de Barcelona i la rodalia amb un objectiu força ambiciós: denunciar i transformar les regles injustes del comerç internacional. La iniciativa vol ser també una invitació a crear hàbits de consum responsable i solidari. Des d'ara i fins a principis de maig els productes de comerç just de Mans Unides seran a l'abast de tothom al centre comercial Barnasud.

Ahmadou Tidiane Diallo, voluntari de Mans Unides a la botiga de Comerç Just

«La botiga de comerç just és una manera modesta de canviar el món»

—Què fa un jove senegalès col·laborant amb Mans Unides?

—Vaig arribar a Catalunya des del Senegal el 2004. Allà tenia feina fixa com a funcionari fins a la jubilació. Però m'agrada l'aventura i vull fer alguna cosa per canviar les coses i ajudar el meu continent. Sé el que és la pobresa i per això col·laboro amb Mans Unides per tal de millorar les condicions als països del Sud.

—Per què Mans Unides i no qualsevol altra ONG?

—És molt senzill. En una de les campanyes de Mans Unides del Vallès vaig veure la imatge en què apareix una persona blanca i una altra de negra caminant juntes. A partir d'aquí es proposa la construcció d'un futur comú per al Nord i per al Sud. Em va semblar interessant i em vaig oferir a col·laborar-hi.

—I d'aquí a la botiga de comerç just...

—Arran de la meua vinculació com a voluntari a Mans Unides del Vallès Oriental, vaig entrar en contacte amb la seu de Barcelona. Quan es va posar en marxa l'exposició itinerant «Fem del món la terra de tothom» va sorgir la possibilitat de treballar a la seva botiga de Comerç Just.

—Quina acollida ha tingut fins ara aquesta iniciativa itinerant?

—Per la meua experiència percebo que la gent s'hi interessa força. Primer de tot, s'estranyen una mica de veurem'hi, però després d'aquest primer xoc exòtic, hi ha una bona acollida i interès pels productes que s'hi venen. Són productes més cars dels que es poden trobar en altres llocs, però això no acostuma a ser inconvenient. En línies generals estem contents per l'acollida que hem tingut.

—En què consisteix exactament el comerç just?

—És el comerç que pretén garantir unes relacions de producció i distribució justes, respectant els codis ètics i ecològics. Els seus principis són: un preu just que cobreix el cost de producció dels articles, la retribució digna del treball, el respecte pels drets humans i laborals, l'eradicació de l'explotació infantil, els beneficis socials per a les comunitats productores, el respecte pel medi ambient i la igualtat de gènere.

—S'interessen els clients per aquests objectius?

—Sí, força. En aquest sentit, no ens considerem una simple botiga de comerç just sinó que alhora volem esdevenir un lloc de sensibilització. Propiciem el diàleg, tot explicant el sentit del comerç just i deixant clar que es tracta

d'una iniciativa per ajudar la gent. D'alguna manera sempre estem fent campanya, explicant iniciatives, projectes, experiències... Podem garantir que comprant en aquesta botiga, la gent col·labora en els múltiples projectes, prop de 900, que Mans Unides desenvolupa cada any en països del Sud, especialment a l'Àfrica i Llatinoamèrica.

—Perquè un altre món és possible...

—Tots tenim la nostra responsabilitat en el desenvolupament del món. Encara que hi hagi problemes estructurals realment inabastables, sempre es pot fer alguna cosa. Per això m'agrada el lema d'enguany: «Un altre món és possible, depèn de tu». Realment és així, depèn de nosaltres... La mateixa botiga de comerç just és una manera, tot i que modesta, de canviar el món. És una aposta per comprar amb més responsabilitat, pagant el preu que realment costen els productes. No és comprar per comprar, sinó que el més important és que el productor pugui viure amb dignitat de la venda d'aquests productes.

—Mans Unides ha apostat per portar la botiga a les grans superfícies comercials de Barcelona... No resulta una mica contradictori?

—No, són els millors llocs... Hem d'estar amb la resta de productes i proposar l'«alternativa». Tot i que evidentment no arribem a ser competència, és una bona manera d'interpel·lar i que la gent es plantegi si realment les seves compres són responsables.

Samuel Gutiérrez

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

L'hora de la reconciliació

L'alto el foc d'ETA ens ha portat, d'entrada, una gran alegria. Amb quin cor més petit hem anat rebent, durant anys i anys, la notícia d'un nou atemptat: les matances d'Hipercor i de Vic... l'assassinat d'Ernest Lluch... el del regidor de Sant Adrià... i tants i tants més. Cadascú té més viu el record d'un o d'un altre, per circumstàncies personals, i els familiars de les víctimes, sobretot, n'experimenten amargament el buit que els han deixat. La foscor d'aquests records fa més lluminosa la nostra esperança d'ara: és sa que la nostra societat sàpiga gaudir-ne. Sabem, no cal dir-ho, que som tot just a l'inici d'un llarg procés que, de fàcil, no en tindrà res, però és un privilegi poder-lo començar. Tenen raó els qui ens recomanen prudència i cautela... però sense foragitar l'alegria.

A banda de l'entramat polític que caldrà anar bastint, hi ha un valor humà de fons que tots —i els cristians especialment— estem cridats a fer possible dia a dia: la reconciliació. No és fàcil, però és imprescindible. Requereix, això sí, rectificació sincera, generositat i lucidesa.

La rectificació ha de comportar la renúncia total a l'ús de la violència. Es tracta de trencar aquell cercle fatídic: perquè he patit violència replico amb violència. Cercle, en el sentit que arriba a resultar difícil, de vegades, precisar quin ha estat primer. El bon camí és el de Gandhi: entre la violència dels colonitzadors i la dels rebels, opta per la no-violència. Per tant, alto el foc definitiu i general.

La generositat de cor apunta al perdó, potser el cim evangèlic més difícil de conquerir. Un cert humanisme tendeix a creure que tot es pot arreglar a base de justícia. Jesús introdueix la nova dimensió del perdó que troba la seva motivació no en l'altre, sinó en un nou factor: el reconeixement del pecat propi i la misericòrdia de Déu. Malgrat que és difícil, quants exemples admirables n'hem vist a partir de la nostra ja llunyana guerra civil.

La lucidesa té relació amb allò ara tan repetit de pagar o no pagar un preu polític... Es pagaria, com se sol dir, si es feien concessions per la pressió de les armes... I s'ha pagat, com no se sol dir, quan s'ha condemnat una opció política a causa de la defensa armada que alguns n'han fet. Refús a la violència vol dir, exactament, renúncia a l'ús d'aquest mitjà pervers. Per això el papa Joan Pau II va dir: «La lluita contra el terrorisme no pot limitar-se només a les operacions repressives i punitives. És essencial que el necessari recurs a la força vagi acompanyat d'una coratjosa i lúcida anàlisi de les motivacions subjacents als atacs terroristes...»

Ara mateix

Rauxa

La pau de Déu

És una opinió força generalitzada que l'alto el foc permanent anunciat per ETA fa dues setmanes és una oportunitat única, històrica. Els experts que coneixen de prop el conflicte afirmen que, si no hi ha res que ho espatlli, a mitjà termini es podria aconseguir la pau, tal com ha passat a l'Ulster. De tot aquest procés, però, el que potser no s'ha destacat prou és que tant a Irlanda del Nord com a Euskadi, el paper de l'Església com a mitjancera —sempre a través de les figures discretes però fermes d'uns quants sacerdots— ha estat decisiu per encarrilar els processos de pau. Un d'aquests capellans, el redemptorista irlandès Alec Reid, és qui ha fet de mediador exitós en tots dos conflictes.

Al cap i a la fi, doncs, quan es tracta de resoldre problemes greus, situacions delicades i quan es vol arribar a la pau desitjada, els estats han de menester la tasca d'aquests bons homes d'Església. En aquestes ocasions no es recorre pas, naturalment, als intel·lectuals i artistes famosos que acaparen l'atenció dels mitjans omplint-se la boca de discursos i denúncies. Temes tan importants com aquests no es poden deixar en mans de qualsevol, i aquests preveres perseverants, sense fer soroll ni voler protagonisme, són els que quan arriba l'hora de la veritat més s'escarrassen per la justícia i la pau.

Eduard Brufau